

Den aalborgensiske befolknings holdning til

Aalborg Symfoniorkester

- en samtidsidéhistorisk studie

af Poul Ferland, Aalborg 1993

Forord	248
Læsevejledning	249
Indledning	250
Kapitel 1: Om metoden	254
a. "Metodisk" fundament	254
b. Kvalitet og kvantitet	256
c. Repræsentativitet	257
Kapitel 2: Redegørelse for kategoriapparatet	258
Kapitel 3: Spørgeskemaets idé og struktur	262
Kapitel 4: Analyse af svarene for svarerne generelt	265
Kapitel 5: Analyse af de gruppespecifikke svar	269
Kapitel 6: Tydning af de enkelte svar, generelt og gruppespecifikt	273
Kapitel 7: Sammenhængende tydning ift. Orkestret	280
Kapitel 8: Tydning af svarenes ideologi	286
Kapitel 9: Undersøgelsens relevans ift. Orkestrets politik mv	293
Bilag 1: Spørgeskema	296
Bilag 2: Tabel over svarene	302
Bilag 3: Tabel over fordeling på erhverv/uddannelse, køn og alder	308
Bilag 4: Følgebrev til spørgeskema	309
Bilag 5a+b: Uddrag af Lov om musik mv	310
Bilag 6: Vedtægter for Aalborg Symfoniorkester	314
Bilag 7: Bestemmelser vedr. Repræsentantskabet	318
Bilag 8a+b: ASO's årsopgørelser for 1991 og 1992	320
Bilag 9a+b: ASO's repertoireoversigter for 91-92 og 92-93	327
Litteraturliste	336

FORORD

Alle, som har hjulpet med til, at denne undersøgelse kunne komme i stand og gennemføres, vil jeg gerne her benytte lejligheden til at takke.

Det gælder i første række svarerne, som jeg beklageligvis ikke kan nævne ved navn her, og det gælder følgende arbejdsmarkedsforbund og institutioner, som har hjulpet med ved uddelingen af spørgeskemaer: SID, Kvindeligt Arbejderforbund, Dansk Metal, Dansk Beklædnings- og Tekstilarbejderforbund, Dansk Frisørforbund, RBF Tjenergruppen, HK, Aalborg Industri- og Handelskammer, Landboforeningen, Aalborg Seminarium, Aalborg Katedralskole, Ingeniørsammenslutningen, Socialpædagogernes Landsforbund, Aalborg Sygehus samt Dansk Sygeplejeråd.

Aalborg Symfoniorkester har velvilligt stillet plads, apparatur og andre hjælpemidler samt materialer til rådighed for undersøgelsen, hvilket jeg er taknemmelig for.

En særlig tak ønsker jeg at give til Orkestrets administrative personale, Jette Christensen, Mette Esmann, Ulrik Engsig, Irene Harb, Annemette Hede, Vagn Jørgensen, Knud Ketting, Finn Thygesen Poulsen, Aage Rasmussen og Birthe Skall for deres beredvillighed i råd og dåd og med oplysninger til gavn for undersøgelsen, samt ikke mindst for deres kammeratlige og opmuntrende væremåde.

Endelig ønsker jeg at takke min mor, Ketty Ferland, for korrekturlæsning, samt min ven, Ruddi Welzel, for vigtige teoretiske diskussionsbidrag i forbindelse med undersøgelsens udarbejdelse.

Ansvar for den foreliggende rapport er selvsagt udelukkende mit eget.

Aalborg, oktober 1993

Poul Ferland

LÆSEVEJLEDNING

Kapitlerne i rapporten er selvsagt disponeret som et kontinuerligt forløb, og det fulde udbytte opnås derfor igennem den fortløbende læsning.

Nogle kapitler er imidlertid mindre umiddelbart tilgængelige end andre. Såfremt man derfor først og fremmest er interesseret i de data som undersøgelsen har registreret, og i den analyse, der holder sig tæt op ad disse data, kan det anbefales - efter Indledningen - at begynde med at læse Kapitlerne 4 og 5 samt de tilhørende bilag.

Er man yderligere interesseret i den nære tydning af svarene, kan man derefter læse Kapitlerne 6 og 7; ellers kan det anbefales at gå til Kapitel 9, som resumerer undersøgelsens resultater ift. Aalborg Symfoniorkester.

Kapitel 8 er af mere filosofisk karakter, og behandler svarenes ideologi.

Indledningen - som med fordel kan læses af alle - samt Kapitlerne 1-3 indeholder baggrunds-, metode- og videnskabsteoretiske overvejelser.

INDLEDNING

Om undersøgelsens opkomst, natur, relevans og forløb.

At forskningen på de højere læreanstalter i disse år næsten har lukket for tilgangen af nye kræfter i form af yngre forskere har ikke blot negative følgevirkninger - det gælder for samfundet som helhed, som for de berørte yngre forskere. For de yngre, ikke-fastansatte forskere kan den nævnte blokering meget vel åbne for reservoirer af skabende fantasi og individuelle, lystbårne forskningsprojekter i periferien af det bestående samfund. Den ikke-fastansatte får altså så at sige af samfundet foræret muligheden for at sætte sig ud over de tilpasningens krav, som det sociale liv i dag ellers er så rigt på.

Den energi, som videnslysten og den skabende fantasi tilfører forskningen, er helt uundværlig for denne. Og den kritiske impuls, som den ikke-fastansattes perifere sociale position i høj grad giver ham, er ethvert intellektuelt arbejdes *raison d'être*.

Den foreliggende undersøgelse er blevet til på betingelser, der er den ikke-fastansatte forskers; det er mit håb, at disse betingelser for denne undersøgelses vedkommende har udløst impulser og energi, der svarer til det oven for beskrevne.

Nærmere bestemt er undersøgelsen blevet til som et selvvalgt projekt under arbejdstilbudsordningen for Aalborg Kommune.

Projektbeskrivelsen blev tilsendt Aalborg Kommune, som bad Aalborg Symfoniorkestret om en udtalelse. Heldigvis var Orkestret positivt indstillet over for projektet, og desuden var Orkestrets ledelse indstillet på at stille fysisk rum, tekniske hjælpemidler, materialer, sekretærhjælp m.v. til rådighed for undersøgelsen.

At undersøgelsen har haft sit rumlige centrum i Symfonien, Aalborg Symfoniorkestrets bygning i Kjellerupsgade, har været af stor betydning for undersøgelsen, ikke mindst mht. den lettere adgang til oplysninger af snart sagt enhver art - dog fraregnet ikke mindst strengt personlige - om Orkestret, samt mht. kendskabet til dagligdagen i og navnlig omkring Orkestret.

Det må imidlertid understreges, at intet har været undertegnede mere magtpåliggende end at opretholde forskningsfrihed og dermed uafhængighed af de særinteresser, som Orkestret - og andre - måtte have i en sådan undersøgelse: ingen indflydelse fra Orkestrets side har kunnet tilstås i forbindelse med undersøgelsen. At Orkestret så alligevel forhåbentlig vil finde undersøgelsen af værdi for dets fremtidige virksomhed, er en ganske anden sag.

Men det skal samtidig understreges, at Orkestret har udvist stor forståelse for de betingelser, som denne undersøgelse har måttet forløbe under, sådan at ingen hindringer faktisk er blevet lagt i vejen for forskningsfriheden.

Man kan spørge, hvorfor jeg personlig har fundet netop denne undersøgelse så relevant, at den var værd at gennemføre som et forskningsprojekt?

Jeg må sige, at jeg er skeptisk over for de sikre svar på den slags spørgsmål; det er tvivlsomt, om man kan gøre udtømmende rede for, hvorfor et emne særligt interesserer én, og det er da også ligegyldigt. Et svar i denne forbindelse kan imidlertid hente sin begrundelse i to idealer, nemlig henholdsvis det klassiske, antikke: viden for videns egen skyld, uden noget andet eller ydre formål, samt i oplysningstidens: viden gør fri. Det dybeste formål med denne undersøgelse er for mig personligt at indhente en viden, der gør mig klogere -og forhåbentlig også, via formidlingen, gør andre klogere. En viden, der, samtidig med at den gør klogere, virker frigørende.

Og dog vil jeg godt omtale nogle elementer, der har haft betydning for, at det blev dette bestemte projekt, der blev det udvalgte, og ikke noget andet.

Den tilskyndelse, der har styret valget af projekt, kan med rimelighed deles op i fire:

1. En interesse for Aalborg og dens befolkning, sikkert bl.a. affødt af, at denne forfatter selv er indfødt aalborgenser.
2. En interesse for klassisk musik.
3. En interesse i at lave et idéhistorisk funderet empirisk stykke samtidsforskning - en form for forskning, der i øvrigt er usædvanlig inden for idéhistorien, som traditionelt er en rent teorianalytisk disciplin.
4. Og endelig en interesse i at afdække dét fundament for en genuint demokratisk samfunds- og personlighedsudvikling, der ligger i befolkningens - i første omgang den aalborgensiskes - sindelag. Denne sidste interesse kan med megen ret siges at være den bærende for projektet. I den forbindelse anses befolkningens holdning til Symfoniorkestret for at være en ganske fintmærkende målestok for demokratisk sindelag.

Disse fire, af hinanden temmelig uafhængige, interesser udgør grundlaget for de elementer, der tilsammen danner den konstellation, der er projektets navn.

At undersøgelsens fundament er idéhistorisk vil her sige, at undersøgelsen vil søge at trænge om bag de af svarerne udtalte standpunkter og holdninger, dels for at afdække deres væsen, dels for at rekonstruere disse holdningers indre sammenhæng, deres struktur, og dels for at tyde holdningernes og standpunkternes indre relation til det aktuelle samfund samt den tilsvarende kultur. Derforuden vil undersøgelsen perspektivere de nævnte momenter bagud i historien.

Undersøgelsens natur er altså ikke af en sådan karakter, at den vil blive stående ved en blot kvantitativ opremsning af de fakta, som undersøgelsen af spørgernes opfattelser har registreret, sådan som f.eks. undersøgelser på basis af empiristiske og positivistiske positioner vil det.

Undersøgelsen vil heller ikke lade sig spænde for nogen vogn, sådan at dens udtalte - eller for den sags skyld ikke udtalte - formål skulle være at gavne f.eks. Aalborg Symfoniorkestrets markedsføring eller i det hele taget nogen form for markedsføring.

Undersøgelsen vil sagt i korthed være idéhistorisk arbejde. Dens natur vil blive mere indgående behandlet i kapitel 1.

Selv om denne undersøgelse ikke har sat sig som formål at udstede handlingsrecepter til nogen art rekvirent, det være sig en politisk, erhvervsmæssig eller anden, men tværtimod frasiger sig den art af formålsrettethed, vil det på den anden side ikke være uvelkomment, såfremt også mere praktiske interesser kan bruge dette stykke teoretisk arbejde til noget: såfremt politikerne f.eks. kan bruge undersøgelsen til at kvalificere debatten om Orkestret, sådan at den ikke blot (længere) drejer sig om "vi har råd til..." vs. "vi har ikke råd til...", såfremt Orkestret igennem at læse rapporten evt. får en klarere opfattelse af sin placering i samfund samt kultur- og kunstliv, og såfremt befolkningen i almindelighed opnår en skærpet bevidsthed omkring Aalborg Symfoniorkester og klassisk musik, vil det ikke være grund til klage for undersøgelsens ophavsmand.

Den form for undersøgelsens relevans ligger imidlertid uden for det område, som rapportens forfatter kan og vil tage ansvaret for. Hvad rapporten bliver brugt til, efter at den er kommet ud af trykken, er principielt forfatteren uvedkommende. Det ansvar kan kun læseren tage.

Undersøgelsen har fundet sted i perioden 1. februar til 31. oktober 1993.

De første små to måneder gik hovedsagelig med konstruktion af spørgeskemaet, som skulle tage flere formelle hensyn, således:

1. Så stor klarhed og éntydighed for alle i det enkelte spørgsmål som muligt.
2. For overskuelighedens og forståelighedens skyld så kortfattet som muligt hvad angår såvel det enkelte spørgsmål som helheden.
3. Så langt - enkeltspørgsmål og helhed - som nødvendigt for at belyse hele komplekset af holdninger til det sociale, det politisk-økonomiske og det kunstneriske i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester så grundigt som muligt, så at alle individuelle nuancer i svarene principielt kunne komme frem.
4. Så objektivt, neutralt, ikke-værdiladet formuleret som muligt, for at søge at undgå manipulation med svarerne, samt for at få de mest oprigtige og dermed i undersøgelsens øjemed brugbare svar.

For at nå frem til overensstemmelse med disse formelle ønsker revideredes skemaet flere gange, bl.a. på baggrund af svar fra en tilfældigt udvalgt testgruppe.

Den endelige udsendelse af skemaet - sammen med en introducerende følgeskrivelse, *Bilag 4* - foregik i to omgange: til 400 personer i perioden 25.-31. marts og til andre 150 personer i perioden 16.-20. april. De i alt 195 svar indkom henholdsvis senest den 14. april og den 6. maj. Spørgeskemaet behandles nærmere i kapitel 3.

Ved ikke mindst forskellige arbejdsmarkedsorganisationers samt offentlige institutioners bistand (jvf. Forord) blev samplet søgt sammensat sådan, at repræsentativiteten kunne kommes nær mht. så vel køn som alder.

Mht. socialøkonomisk og uddannelsesmæssig position har forskellige kriterier været lagt til grund for valget af de i undersøgelsen fem operative grupper (ufaglærte arbejdere, faglærte arbejdere, funktionærer, selvstændigt erhvervsdrivende og højtuddannede ansatte), således:

1. Uddannelsesniveau
2. Håndens/åndens arbejde
3. Graden af selvstændighed i arbejdet
4. Selvstændighed/ikke-selvstændighed i ejendomsforholdet.

Hvad angår aspekterne "uddannelsesniveau" og "håndens/åndens arbejde" er forfatteren dog opmærksom på væsentlige faktorer, som må siges ikke at fremme den musikalske interesse, således den samfundsmæssigt almene fagspecialisering, samt tendensen til instrumentalisering i undervisning og arbejde.

Det har været tilstræbt i undersøgelsen at få de nævnte gruppers holdning belyst; således er der i princippet udsendt lige mange skemaer til hver gruppe, på trods af, at grupperne i befolkningen er af forskellig størrelse. Denne forskellige størrelse kunne imidlertid let have betydet, at såfremt grupperne skulle repræsenteres i samplet ifølge deres andel af befolkningen, ville visse grupper kunne blive underrepræsenteret i

undersøgelsesøjemed.

Undersøgelsens kategorier og tal har kun delvis modstykker i kategorier og tal fra Danmarks Statistik; ikke mindst af den grund gengives de sidste ikke her. Efter kvalificeret skøn vil nærværende afhandling dog gøre opmærksom på eventuelle signifikante misforhold mellem samplets sammensætning og den aalborgensiske befolkning som helhed. (Jvf. i øvrigt behandlingen af metodeproblemer, bl.a. repræsentativitetsproblemet, i kap. 1, samt af kategorierne i kap. 2).

Tiden efter sidste svar dato, den 6. maj, er hovedsagelig blevet brugt på registrering, analyse og tydning af svarene, foruden til renskrivning af manuskript; jvf. hertil kapitlerne 4-8.

Det skal sluttelig bemærkes, at noter i videst mulige omfang er søgt undgået af hensyn til hovedtekstens læsbarhed.

KAPITEL 1 Om metoden.

a. "Metodisk" fundament.

Til en redegørelse for en videnskabelig undersøgelse hører som en grundregel redegørelsen for den anvendte metode. Det kræves af forskeren, at han gør rede for undersøgelsens metodiske fundament på en sådan måde, at især det relevante forskersamfund principielt ikke lades i tvivl om, at den redegørende forsker har et så fintmasket apparat, at intet i undersøgelsens materiale lades ufordøjet i den metodiske forarbejdningsproces.

Af denne fremhævelse af metoden bibringes man det indtryk, at metoden og ikke undersøgelsens materiale har førsteprioritet i videnskaben.

Gives metoden således primat, så undgår forskeren kun dårligt to faldgruber: han reproducerer for det første blot igennem undersøgelsen og i sine konklusioner de (metodiske) forudsætninger, som han gik ud fra, og han reducerer for det andet det materiale, som han i virkeligheden skulle erkende, til noget, som allerede i princippet på forhånd var kendt af den pågældende forsker, nemlig igen de forudsætninger, som han gik ud fra. Hvad det konkrete undersøgelsesmateriale dybest set bliver til i sin forarbejdede form for den forskning, som giver metoden primat, er enkelte tilfælde af en allerede kendt almen lov, nye eksemplificeringer af det allerede kendte.

Der bliver på den måde tale om genkendelse og ikke om genuin erkendelse.

Man kan spørge: hvorfor denne udbredte bundethed til metode - af hvilken art denne i øvrigt måtte være?

En forklaring kan være den, at en bestemt metode er et bestemt forskersamfunds til konvention blevne fundamentale arbejdsredskab, og at den forsker, som anvender den bestemte metode, derved bekender sig til det forskersamfund, der har den pågældende metode som sit fundamentale arbejdsredskab. På den måde er bekendelsen til en bestemt metode en slags social initiationsritus, ved hjælp af hvilken forskeren tilkendegiver, at han hører til i den pågældende (sociale) gruppe.

En anden forklaring på metodebundetheden er den, at det formålsrettede og -tilrettende moment i videnskabelig erkendelse tiltager sig en stadig mere dominerende rolle på materialets bekostning.

Metoden angiver nemlig altid - uafhængigt af forskerens vilje - det formål, som forskeren går til genstanden med.

Metoden er - og ikke blot som analogi, men nærmest som en historisk nødvendig sammenhæng - at ligne ved et automatiseret industrielt apparatur, der i sig har indkodet nøjagtig den forarbejdningsproces, som genstanden ønskes gennemgået. Apparaturets væsentlige funktion er helt overvejende at lave brugbare produkter, ikke at gavne genstanden, jvf. som et sigende eksempel de betingelser, hvorunder husdyrdrift foregår i vor del af verden. For så vidt som apparaturet ændres, er det kun med henblik på yderligere udnyttelse af "genstanden".

At det er sådan, og at denne klamren sig til en metode er så tilsyneladende eftertragtellesværdig for forskningen, hænger dybest set sammen med menneskeartens - til hvilken forskning hører som en del - vilje til overlevelse: mennesket ønsker at beherske naturen, for at naturen ikke omvendt skal beherske det. Hvad metoden derfor i denne sammenhæng betyder er dét, at menneskets formål ønskes sat igennem over for naturen - uanset om naturen måtte "protestere" imod det - for at sikre mennesket imod en uberegnelig natur.

Den tyske filosof Immanuel Kant indvarslede i slutningen af 1700-tallet denne

radikale mistillid til naturen og en tilsvarende tillid til forstand, erkendelsesteori og videnskabelig metode, og den amerikanske pragmatisme radikaliserede omkring dette århundredes begyndelse denne grundlæggende mistillid til naturen, og gjorde den rene formålsrettethed i forhold til naturen til kardinalprogrampunktet. Denne kritik gælder således også den østrigsk-amerikanske videnskabsfilosof Paul K. Feyerabend (f. 1924), som på trods af sit anti-metodologiske standpunkt tænker inden for pragmatismens paradigme.

Dette program dominerer de facto helt videnskaben i dag, uanset om forskeren bekender sig til pragmatismen - der i øvrigt igen er i vælten - eller ej.

De foregående overvejelser kan lyde paradoksale eller endog urimelige, når man tager i betænkning, at forskningens udtalte eller eksplicite første princip hedder objektivitet. Hvordan kan man tilskrive en objektiv forskning den praksis at forfølge mål, der må betragtes som væsentligt subjektive?

Den traditionelle videnskabs begreb om objektiviteten er allerede udstyret med en iboende hensigt, nemlig den, at objektet skal administreres. Det vil sige, at objektet ikke må være genstand for tilfældige subjektive indfald og griller, for overtro, følelsesladethed og lignende, men tværtimod præcist, klart, tydeligt, nøgternt og lidenskabsløst skal beregnes med henblik på at få det gjort kontrollerbart og administrerbart. Det objektive ved den traditionelle form for videnskab består således i, at erkendelsen ubetvivleligt skal rette sig efter objektet, for så vidt som dette lader sig beherske.

Den traditionelle videnskabs mål er i grunden tilsvarende at sætte sine erkendelser på formel - efter de facto naturvidenskabeligt forbillede: at erkende almene og nødvendige lovmæssigheder som enhver tænknings forudsætning, det er den objektivitets-søgende tænknings iboende bestræbelse, ligegyldigt hvilken form, denne objektivitets-søgen måtte tage.

Den traditionelle type af videnskab kan således kaldes formalistisk: den sætter formen over indholdet, hvilket igen svarer til og bidrager til forklaringen af, at metoden for den er vigtigere end den studerede genstand.

En videnskab, som vil bestræbe sig på ikke at være metodebundet, formålsrettet og formel, må rette sig efter genstanden, efter indholdet.

At metoden må rette sig efter sin genstand turde være indlysende for en forskning, der vil kalde sig selv fri, men er det ikke, netop fordi den hidtidige forskning har været og stadig er underlagt den naturtvang, som siger, at det drejer sig om at beherske naturen - og samfundet, som naturtvangen forlænger sig ind i -, objektet, ikke primært om at gøre det frit.

For den her foreliggende undersøgelse er "metodens" fundament: objektets primat.

Det drejer sig om at lade objektet komme til orde i sin særegenhed.

Denne form for betoning af objektet er væsensforskellig fra den traditionelle videnskabs objektivitetstro. Thi hvor hin lader objektet i sin særegenhed få mæle, og dermed så at sige lader objektet få status som subjekt, som principielt selvbestemmende, dér fastholder den sidstnævnte objektet i en ren objektstatus, underkastet almene og nødvendige lovmæssigheder uden hensyntagen til objektets særegenhed, idet objektet principielt helt gøres afhængigt af menneskets ("subjektets") formål.

Den lydhørhed over for objektet, som forskeren altså må iagttage, betyder imidlertid ikke, at han kritikløst kan nøjes med at reproducere iagttagelige eller på anden måde såkaldt hårde kendsgerninger, f.eks. i form af den blotte kvantitative addition af svarene i et spørgeskema.

At give primat til objektet vil ikke sige at eftersnakke dettes vilje, det være sig igennem den blotte reproduktion, videregivelse af information, opnået f.eks. igennem

interviews, gallupundersøgelser, spørgeskemaer mv. (et positivistisk program), eller det være sig igennem en art forståelsesproces, hvorigennem man nøjes med at tolke objektets vilje, idet man giver selvforståelsen eller genstandens for forståelsen umiddelbart givne bestemmelse primat (et hermeneutisk program).

At objektet har forrang vil sige, at forskningen forpligter sig til ikke at opgive objektet i dets specificitet. Hvor objektet i sin selvforståelse eller faktiske væren falder bag om denne bestemmelse - objektet i sin specificitet - må forskeren træde til med kritik.

Forskningens eksistensberettigelse er altså til syvende og sidst at være kritisk, vel at mærke på basis af objektets specificitet, og ikke med nogen for objektet ydre målestok. Denne kritikform er, som det hedder, immanent: kritikken er i intentionen en sådan på objektets egne, iboende betingelser.

Den kendsgerning, at meget i forbindelse med en undersøgelse som den foreliggende er kommet i stand på basis af forskerens subjektive interesser og valg skal ikke skjule dét, at forskningen må rette sig efter sin genstand. At forskningen er afhængig af et videnskabeligt subjekt, og at der uafviseligt er subjektive momenter i forskningen er ikke grunde til at opgive ideen om objektets forrang. Thi kun en forskning, der har en art basis i objektets forrang, kan gøre sig håb om at hæve sig over den blotte uforbederlige mening og den rene særinteresse, i forsøget - det for en videnskab immervæk eneste legitime - på at give mæle til objektet selv.

b. Kvalitet og kvantitet.

Det er langt snarere denne undersøgelses hensigt at afdække beskaffenheden af den aalborgensiske befolknings holdning til Aalborg Symfoniorkester, end det er at registrere eksakte tal for svarene på spørgeskemaet, der med tilstræbt statistisk præcision svarer til hele befolkningens holdning.

Undersøgelsen vil i højere grad afdække holdningernes væsen og begribe dem i deres relevante samfundsmæssige, kulturelle og historiske sammenhæng, end den vil registrere kendsgerninger i procenter: således er nærværende undersøgelse ikke at forstå primært som faktavidenskab, men som væsensvidenskab.

At undersøgelsen vil være væsensvidenskab, og at holdningernes beskaffenhed i undersøgelsen sættes over deres kvantitative udbredelse i befolkningen, betyder ingenlunde, at holdninger - på en art videnskabeligt idealistisk eller strukturalistisk facon - principielt sættes over, anses for vigtigere end det enkelte individ, eller at det kvantitative aspekt er betydningsløst - det sidstnævnte er da også i høj grad tilstedeværende i undersøgelsen.

Det betyder derimod, at undersøgelsen anser det for sin opgave at afdække de væsentlige tendenser i befolkningens holdning til Orkestret, i håb om at give indsigt og dermed i håb om at kvalificere diskussionen om først og fremmest Orkestret, men ikke kun om dette. Dette gives altså forrang i forhold til den minutiøse registrering af besvarelsesantal og svarprocenter, som dels i sig selv er overfladisk, og dels nok kan have en mening i et eller andet afstemningsøjemed, men ikke i en undersøgelse af den foreliggende art.

Den opfattelse, at det enkelte individ i og med det kvantitative aspekts nedprioritering skulle lide en tilsvarende skæbne i undersøgelsen, kan ikke tiltrædes: dels er ingen enkeltholdning principielt for (kvantitativt) ubetydelig til at kunne få endog forholdsvis udstrakt særbehandling, såfremt den må anses for væsentlig nok i sammenhængen - helt uafhængigt af, om denne forfatter sympatiserer med den eller ej -, og dels fordi undersøgelsen ikke mindst vil påpege fundamentale dehumaniserings-

momenter i holdningerne.

c. Repræsentativitet.

I et demokratisk samfund er det principielt sådan, at hvert enkelt samfundsmedlem kun er i stand til at repræsentere sig selv. I den forbindelse er det sådan, at det repræsentative demokrati som styreform udelukkende kan hente sin legitimitet i, at hver enkelt borger repræsenteres af det, hverken mere eller mindre.

Udstrækkes dette princip om, at den enkelte i grunden kun kan repræsentere sig selv, også til denne undersøgelse - hvad det retteligt bør, da princippet ikke blot er politisk, men i det hele taget er princippet for et genuint liberalt forehavende -, kommer denne i forlegenhed. Hvorledes her operere med et begreb om et repræsentativt udsnit af befolkningen, som er mindre end befolkningen, når denne dybest set kun lader sig repræsentere af sig selv, af dens enkelte medlemmer?

Inden spørgsmålet besvares, skal en anden forudsætning for repræsentative undersøgelser omhandles, nemlig det, at jo mindre individualiseret et samfund er, med desto større rimelighed lader den slags undersøgelser sig gennemføre.

Thi repræsentative undersøgelser forudsætter en vis typiseret ensartethed blandt det pågældende undersøgelsesmateriale, i det mindste med henblik på nærmere definerede grupper - altså f.eks. inden for gruppen ufaglærte arbejdere taget for sig, og inden for gruppen funktionærer taget for sig.

Statiske samfund (middelaldersamfund, de gamle kommunistiske samfund i Øst-europa, f.eks.) er således i langt højere grad passende som genstande for repræsentative undersøgelser end dynamiske.

Når repræsentativiteten alligevel er valgt som metodeinstrument i undersøgelsen, så skyldes det selvfølgelig først det banale, at undersøgelsen umuligt kunne omfatte hele den voksne - over 18 år - aalborgensiske befolkning, dernæst den antagelse, at den danske samfundsform - således ikke mindst produktionens varekarakter og den fremherskende teknologiske ideologi - trods alt stadig skaber ensartede præg, som gør det rimeligt at operere med repræsentativitet, og endelig skyldes det, at undersøgelsen i sig har indbygget muligheden for at vise, om begrebet om repræsentativitet holder, dels naturligvis på baggrund af besvarelserne, dels fordi undersøgelsens gruppekategorier langt snarere er at betragte som hjælpekonstruktioner end som værende af aksiomatisk, dogmatisk karakter.

KAPITEL 2

Redegørelse for og diskussion af kategoriapparatet samt undersøgelsens udsagnskraft.

Forsøger man at finde frem til et repræsentativt udsnit af den aalborgensiske befolkning, er det selvsagt af afgørende vigtighed, hvilken relation der er tale om.

Er der således tale om at finde frem til et udsnit, som man mener repræsenterer befolkningens hårfarve, så kan man med al rimelighed antage, at uddannelsesgraden hos befolkningen ikke har betydning for udvælgelsen af den relevante gruppe.

Når talen som her er om den aalborgensiske befolknings holdning til Aalborg Symfoniorkester, stiller sagen sig anderledes.

Det har her været antagelsen, at uddannelsesniveau er en ikke ubetydelig faktor i forbindelse med holdningen til Aalborg Symfoniorkester, først og fremmest fordi den klassiske musik i ikke ringe grad giver kunstnerisk udbytte i forhold til indsigt, ikke blot i musikken, men i almindelighed, i forhold til "almen dannelse", om man vil. Men det skal understreges her som i de andre tilfælde, hvor vi taler om kriterier for udvælgelse af det her relevante sample: nogen helt éntydig sammenhæng postuleres ikke (den tyske filosof Immanuel Kant (1724-1804) nærede således en direkte aversion imod musik!), kun en generelt betragtet ikke ubetydelig sammenhæng.

På tilsvarende måde anses skellet mellem hånds og ånds arbejde for at have en væsentlig mening i vores sammenhæng, for så vidt som musik uden tvivl må anses for at tilhøre ånds/intellektets område (jvf. den tyske filosof Hegels (1770-1831) placering af kunsten/musikken på "den absolutte ånds" niveau, bl.a. sammen med filosofien), og der derfor må formodes at være en sammenhæng mellem indstillingen til klassisk musik/Aalborg Symfoniorkester og så placeringen i arbejdslivet under aspektet hånds-/åndsarbejde.

Der skal dog ikke her postuleres éntydighed i begreberne hånds- og åndsarbejde, lige så lidt som klassisk musik eksklusivt skal henregnes til et "ånds" område; således opererer undertegnede med den tese, at sand seriøs musik, uanset at den må være autonom, kan have en frigørende indflydelse på det materielle liv. Eller rettere, og samtidig mere alment udtrykt: tanken om en ånd/materie-dualisme er meningsløs.

Når graden af selvstændighed i arbejdet må anses for et væsentligt udvælgelseskriterium skyldes det ikke mindst, at det fremherskende moment af skabende fantasi i kunsten anses for at have en pendant i selvstændigheden i arbejdslivet i øvrigt, om man vil. Forståelsen for kunsten/musikken anses som følge deraf for at være større hos de mere selvstændige end hos de mindre selvstændige.

Grad af selvstændighed i ejendomsforholdet er medtaget som kriterium, især fordi det med rimelighed kunne antages, at denne form for selvstændighed havde betydning for, hvorledes befolkningen var indstillet til finansieringsform - men dog også fordi f.eks. forholdet mellem erhvervsmæssig selvstændighed/ikke-selvstændighed og indstilling til musik ønskedes belyst.

Der må gøres opmærksom på, at kategorien "selvstændigt erhvervsdrivende" her ikke alene består af private foretagere, men også af administrerende direktører, managere o.l., hvilke sidste dog i realiteten er minimalt repræsenteret i samplet.

De nævnte kriterier - der har fungeret som retningslinjer for overvejelserne hér, snarere end som absolutte målingsinstrumenter - af uddannelsesmæssig og social-økonomisk karakter måtte anses for de vigtigste med henblik på udvælgelsen af samplet, og i overensstemmelse hermed opdeltes dette i følgende fem kategorier:

1. Ufaglærte arbejdere (i undersøgelsen fortrinsvis repræsenteret af medlemmer af Specialarbejderforbundet samt Kvindeligt Arbejderforbund);
2. Faglærte arbejdere (i undersøgelsen fortrinsvis repræsenteret af medlemmer af Dansk Metal, Dansk Beklædnings- og Tekstilarbejderforbund, Dansk Frisørforbund samt RBF Tjenergruppen);
3. Funktionærer (i undersøgelsen fortrinsvis repræsenteret af medlemmer af HK);
4. Selvstændigt erhvervsdrivende (i undersøgelsen fortrinsvis repræsenteret af medlemmer af Aalborg Industri- og Handelskammer samt Landboforeningen);
5. Højtuddannede ansatte og studerende - dvs. personer med/under højere uddannelse (med/over studentereksamen/HF), som ikke falder i nogen af ovennævnte kategorier, samt gymnasie-/HF-elever (i undersøgelsen fortrinsvis repræsenteret af de akademisk uddannede lærere ved Aalborg Seminarium, lærere og elever ved Aalborg Katedralskole, læger ved Aalborg Sygehus, medlemmer af Ingeniørsammenslutningen, af Socialpædagogernes Landsforbund samt af Dansk Sygeplejeråd).

Følgende specificerede kriterier ligger til grund for de enkelte kategorier:

Ufaglærte arbejdere: forholdsvis lavt uddannelsesniveau; mere manuelt arbejde; mindre selvstændige arbejdsfunktioner; ikke selvstændighed i ejendomsforholdet.

Faglærte arbejdere: højere uddannelsesniveau end ufaglærte; mere manuelt arbejde; mere selvstændige arbejdsfunktioner end ufaglærte; ikke selvstændighed i ejendomsforholdet.

Funktionærer: uddannelsesniveau som faglærte; mindre manuelt arbejde; selvstændige arbejdsfunktioner på linje med faglærte; ikke selvstændighed i ejendomsforholdet.

Selvstændigt erhvervsdrivende: mindst samme uddannelsesniveau som faglærte og funktionærer; ikke manuelt arbejde; selvstændige arbejdsfunktioner; selvstændighed i ejendomsforholdet.

Højtuddannede ansatte og studerende: højere uddannelsesniveau; mere intellektuelt arbejde; mindst ret selvstændige arbejdsfunktioner; ikke selvstændighed i ejendomsforholdet.

I samplet, som omfatter den voksne, juridisk myndige del af befolkningen - det vil sige personer over 18 år - indgår ikke som selvstændige kategorier f.eks. bistandsklienter, arbejdsløse, pensionister, hjemmegående husmødre og uddannelsessøgende; men enkeltpersoner fra disse kategorier indgår dog -relativt tilfældigt - i de selvstændige kategorier. Det er altså sådan, at f.eks. en blandt svarerne forekommende arbejdsløs funktionær eller butikselev indgår i kategorien funktionærer.

At det er sådan, at disse kategorier ikke indgår som selvstændige, har sin grund i, at de i den relevante sammenhæng ikke antages at have noget tilstrækkelig signifikant

selvstændigt indhold i forhold til dem, som faktisk har været operative i undersøgelsen.

Skellet mellem offentligt og privat ansatte vil blive berørt i relevante sammenhænge.

Det har også været anset for væsentligt at få belyst betydningen af køn og alder for besvarelsen. Man kunne således på forhånd have den formodning, at kvinder generelt set ville have en større interesse for et i sit væsen ikke-måltrettet, ikke-faktajagende område som musikken, lad så denne kønnets disponerethed være historisk og aktuelt samfundsmæssigt betinget. Og man kunne ligeledes have den formodning, at yngre mennesker har et fjernere forhold til klassisk musik end ældre, bl.a. på baggrund af ikke mindst de senere årtiers alment større accept af populærkunsten og populærkulturen i det hele taget.

Man kunne naturligvis spørge, om andre kriterier og dermed andre kategorier for udvælgelsen af samplet kunne være valgt.

Således kunne man hævde, at undersøgelsen ikke tager højde for, at det kunne være en eller anden slags medfødt eller naturligt anlæg, der primært betinger interessen for klassisk musik.

Hvad denne undersøgelse grundlæggende antager, kunne man videre fra kritikerhold hævde, er, at der findes en væsentlig sammenhæng mellem socialøkonomisk position og holdningen til Aalborg Symfoniorkester. Men hvis det nu er sådan, at holdningen til klassisk musik/Aalborg Symfoniorkester mere eller mindre er af medfødt karakter, så er undersøgelsens præmisser og dermed dens konklusioner fejlagtige.

Som svar kan gives det, at for det første er undersøgelsen indrettet sådan, at den kan komme frem til det resultat, at der ikke er nogen sammenhæng imellem socialøkonomisk position og holdning til Orkestret. Ganske vist ville en sådan slutning ikke automatisk betyde, at sammenhængen er medfødt; men den ville på den anden side betyde, at grunden til en antagelse - som kunne efterforskes - af en medfødt sammenhæng ville være frilagt.

For det andet: når det naturlige anlæg i denne undersøgelse ikke tilmåles afgørende betydning, så skyldes det ingenlunde, at det ikke anses for at have betydning overhovedet; tværtimod er naturen, den menneskeligt-legemlige konstitution, selvklar basis for enhver musikalitet - i bredeste forstand - og holdning til seriøs musik; uden krop ingen musikalitet, kunne man sige. Det skyldes derimod langt snarere, at det naturlige fundament så at sige blot er råstoffet for en udvikling, som nok så meget præger holdningen til klassisk/seriøs musik. Denne udvikling igennem samfundsmæssig og uddannelsesmæssig prægning er det, som må tilmåles størst betydning for individets musikalske holdning, og det desto mere, eftersom den klassiske/seriøse musik selv *efter sit begreb*, i al sin individualitet, til hver en tid er på *kritisk* højde med sit samfund, og derfor i grunden kræver samme udviklingsstade, socialt, intellektuelt og mht. det sansemæssige, hos sin tilhører.

Med andre ord: naturen, der uden social prægning må forblive dum, bevidstløs, kan normalt ikke tilmåles afgørende betydning for holdningen til klassisk musik; denne afgørende betydning må tværtimod gives til den sociale prægning, som vel at mærke ikke nødvendigvis virker mere eller mindre determinerende ind på individerne, men tværtom kan virke emanciperende.

Imidlertid: at kategorierne i denne undersøgelse ikke anses for definitive eller anses for en art ideal - uden at de dog af den grund anses for mere eller mindre vilkårlige (nominalistiske) konstruktioner -, som individerne i det mindste burde gå glat op i, at disse kategorier tværtimod ikke modsætter sig forsøget på falsificering, og at det

særegne ved objektet søges opsporet, dét peger på, at naturen, der ikke kan låses fast én gang for alle i en bestemmelse, og ikke det stive begreb eller den ubevægelige kategori, har primat. Det kan således ikke tiltrædes, at undersøgelsen skulle underprioritere det naturlige anlæg.

Vil man tilsvarende indvende imod undersøgelsens valg af sample, at der ikke er taget hensyn til forældrenes/barndomshjemmets indflydelse, sådan at denne i det mindste skulle være indgået som en faktor, så må der svares følgende: opdragerne er selv opdragede, og igen må opdragelsens samfundsmæssige aspekt i sidste instans betones i højere mål end dens rent naturgivne eller viljesmæssige. Det vil igen sige, at de væsentligste faktorer i holdningsdannelsen (også) i forhold til klassisk musik træder frem som social-økonomiske.

Dette betyder ikke, at den familiemæssige - eller barndoms-/ungdomsvennekredsens - socialisation i et vist uafhængigt forhold er uden indflydelse på holdningsdannelsen - at der er tale om indflydelse er påvist af Århus-undersøgelsen¹ -; det betyder blot, at de for denne undersøgelse relevante holdninger kan tilregnes de valgte kategorier.

Hvor mange besvarelser er nok til, at man kan udtale sig om befolkningens holdning til Aalborg Symfoniorkester?

Som tidligere omtalt vil kun en undersøgelse af hele befolkningen selvsagt kunne være ægte repræsentativ for denne; af denne grund vil undersøgelsens referencer til dem, som har besvaret og returneret skemaet, også primært hedde "svarerne" og ikke "befolkningen".

Generelt kan det siges, at svarene behandlet for svarerne generelt i repræsentativitetshenseende må tilmåles en højere grad af pålidelighed end svarene behandlet for de specifikke grupper.

KAPITEL 3

Spørgeskemaets idé og struktur.

Spørgeskemaets idé har først og fremmest været den at tilsikre undersøgelsens empiriske grundfæstelse. En undersøgelse af den aalborgensiske befolknings holdning til Aalborg Symfoniorkester må ret selvfølgelig have sin væsentligste basis i sproglige udsagn fra denne befolkning selv, og til at tilgodese dette formål konciperedes ideen om et spørgeskema.

Andre primære metoder til undersøgelsens empiriske grundfæstelse har været inde i billedet, ikke mindst opfølgende interviews med udvalgte svarere; denne metode blev imidlertid opgivet undervejs, først og fremmest fordi det skønnedes, at den ikke ville bidrage væsentligt til undersøgelsen, ikke mindst set i forhold til den tid, som i givet fald skulle forbruges til den.

Det er altså på forhånd blevet vurderet, at befolkningens holdning bedst kunne aflæses igennem svar på spørgsmål om den konkrete sag, at svarerne altså var bevidste og ærlige nok til at kunne og ville udtrykke deres holdning til sagen. For yderligere at tilsikre uforbeholdne besvarelser havde svarerne i øvrigt den mulighed at ytre sig anonymt.

Imidlertid skal man være opmærksom på, at der ikke nødvendigvis er identitet eller overensstemmelse imellem summen af de enkelte, subjektive svar på et givet spørgsmål på den ene side og så det objektive sagforhold på den anden. Denne overensstemmelse findes heller ikke nødvendigvis, ifald man adderede hele befolkningens, og ikke blot svarernes i denne undersøgelse, tilkendegivelser på et bestemt spørgsmål. Således kunne det lade sig gøre at forestille sig, at additionen af befolkningens svar ville resultere i en helt overvejende positiv holdning til privat finansiering af Orkestret, hvor det samfundsmæssigt objektive sagforhold faktisk er det omvendte.

Med andre ord: den subjektive holdning er ikke nødvendigvis overensstemmende med den holdning, der afspejles i de objektive forhold, skønt holdningerne væsentligt betragtet har sin grund i de samme subjekter: i det ene tilfælde som de i den konkrete sag adspurgte, i det andet som vælgere. Denne slags uoverensstemmelser mellem subjektiv og objektiv ånd, som det hedder hos Hegel, søger undersøgelsen at tage højde for.

Også andre, ikke udtalte, ikke sproglige, men dog aflæselige holdninger er imidlertid af interesse for undersøgelsen; f.eks. vil betydningen af, at ca. 65% af de adspurgte ikke har besvaret skemaet, blive taget op til overvejelse.

Undersøgelsen har i det hele taget forsøgt at orientere sig så bredt som muligt, i den hensigt at kunne løse sin opgave; således indgår også materiale fra Orkestrets hverdag i aflæsningen af befolkningens holdning. Orkestret, må man huske, er i ikke ringe grad en afspejling af denne holdning, ikke mindst i sin egenskab af at være klart hovedsagelig offentligt finansieret.

Tanken med skemaet var videre den at få belyst svarernes holdning til det politiske, det økonomiske og det sociale samt til det kunstneriske i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester, idet belysningen af svarernes holdning på disse felter ansås for bedst egnet hvad angår den opgave, som undersøgelsen havde stillet sig.

Befolkningen stifter nemlig først og fremmest bekendtskab med Aalborg Symfoniorkester under aspekterne:

- a) lyttende/ikke-lyttende eller tilstedeværende/ikke-tilstedeværende ved koncert;
- b) (med)bestemmende/ikke-(med)bestemmende;

- c) betalende/ikke-betalende;
- d) tilhørende/ikke-tilhørende den samfundsgruppe, som lytter til klassisk musik, samt passende nuanceringer imellem alle disse respektive ekstremer.

Disse centrale måder at stifte bekendtskab med Aalborg Symfoniorkester på svarer til de områder, som søges belyst: (svarernes holdning til) det kunstneriske, det politiske, det økonomiske og det sociale i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester.

Men det er ikke nok med, at befolkningen primært stifter bekendtskab med Orkestret under de nævnte aspekter; disse hænger også indbyrdes sammen, kan ikke ses helt isoleret, uden at vigtig erkendelse går tabt.

Undersøgelsen opererer altså ud fra den tese, at befolkningens holdning til eksempelvis det økonomiske i forbindelse med Orkestret ikke (kun) kan ses isoleret i forhold til holdningen til det kunstneriske. Denne teses holdbarhed vil særligt blive prøvet i kapitlerne 7 og 8.

Denne indre sammenhæng fremgår dog ikke umiddelbart af skemaet; den vil først for alvor vise sig i tydningen.

Spørgeskemaets² punkt 1 tager sigte på, i henhold til de valgte kategorier (jvf. kap. 1), at bestemme svarerens uddannelsesniveau, arbejdsstilling, alder og køn.

Spørgsmålene 3-7 samt 10, 12, 14 og 15 afspejler undersøgelsens ønske om at få besvaret spørgsmålene om svarerens holdning til det politiske, økonomiske og sociale i forbindelse med Orkestret.

Spørgsmål 8, 11, 13 og 16 søger at få svar på holdningen til det kunstneriske i forbindelse med Orkestret.

Spørgsmål 9 rækker ind i begge hovedemneområder (altså hhv. det politiske/økonomiske/sociale og det kunstneriske), med henblik på at få afdækket, om svarerne anser ydre, ikke direkte koncertrelaterede formål med Orkestret for relevante.¹¹

Spørgsmålene 17-22 - de sidste - søger for dem, som mener sig i stand til at svare, at få svar på nogle mere konkrete spørgsmål, som kræver et nærmere kendskab til Orkestret, omkring holdningen til det kunstneriske i forbindelse med Orkestret.

Spørgsmål 2 skal belyse forholdet imellem holdning - primært til det kunstneriske i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester - og handling: er der således f.eks. overensstemmelse imellem (manglende) koncertgang og så (manglende) interesse for klassisk musik/Aalborg Symfoniorkester?

Spørgsmål 23 understreger skemaets forsøg på at være åbent for svarerens egne opfattelser med relevans for undersøgelsen, opfattelser, som de givne spørgsmål - 2-22 - og deres svarmuligheder eventuelt ikke giver mulighed for at udtrykke.

Spørgsmål 2 er placeret som det er, ikke mindst fordi det med dets spørgen til personens handlingsmønster og dets motiver kunne vække personens interesse for skemaet i dets helhed.

Spørgsmålene 3-6 har indbyrdes samme tema, økonomien i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester, og er en slags "krydsforhør" over temaet.

Flere spørgsmål overlapper hinanden bl.a. med det formål at få belyst konsistensen i den enkelte besvarelse.

Spørgsmål med beslægtet tema er ikke nødvendigvis placeret sammen; også dette er gjort bl.a. for ikke automatisk at få rent konsistente svar fra den enkelte. Det har på den måde været undersøgelsens ønske at stimulere omtanken, for ikke at overlade svareren til sin egen første besvarelses suggestive, egentlig forsvarsmekaniske kraft. Altså f.eks.: sætter man kryds ved "nej" til spørgsmål 7, så ville man evt. være tilbøjelig til umiddelbart at mene, at ens egen indflydelse på Aalborg Symfoniorkestrets koncert-

program er for lille, og derfor, såfremt dét var spørgsmål 8, angive dette hér. Spørgsmålet om indflydelsen på koncertprogrammet er imidlertid ikke nr. 8, men nr. 14, og efter altså at have været igennem de mellemliggende spørgsmål, er der ikke nogen direkte overgang til spørgsmålet om indflydelsen på koncertprogrammet, og derfor ingen automatik i besvarelsen; spørgsmålet og dets problematik fremstår som ny i sammenhængen.

Endelig er det sådan, i overensstemmelse med en bærende idé for skemaet, at der er sammenhæng mellem temaerne, at svarene på de enkelte spørgsmål er egnede til gensidigt at belyse hinanden; tolkningen standser altså ikke op ved den isolerede betragtning af svarene på det enkelte spørgsmål. Således anses f.eks. svar på spørgsmål om det kunstneriske i forbindelse med ASO for at have en sammenhæng med svar på spørgsmål om det økonomiske i forbindelse med Orkestret.

KAPITEL 4

Analyse af svarene på de enkelte spørgsmål for svarerne generelt.³

Af 550 udsendte spørgeskemaer returneredes 195 besvarede, altså en besvarelsesprocent på ca. 35.

- 2a: Mere end halvdelen (107) af de 195 angiver aldrig at komme til koncert med ASO. En trediedel (65) angiver at komme sjældent. Under 10% (19 personer) angiver at komme jævnligt. Godt og vel 1% angiver at komme hyppigt.
- 2b: De klart hyppigst angivne grunde til ikke at komme er manglende tid og manglende interesse for klassisk musik generelt - mere end 40% (80 hhv. 81 personer) markerer på hvert af disse svar (flere svar pr. svarer var mulige). Andre svar er manglende interesse for ASO samt de økonomiske omkostninger ved at komme til koncert (billet, transport, evt. barnepige m.v.). Under 10% har markeret ved hver af disse grunde (hhv. 14 og 18 personer).
- 3: Ca. 50% ønsker fremherskende offentlig finansiering af Orkestret i én eller anden grad; langt de fleste ønsker dog en hovedsagelig offentlig finansiering (ca. 40%), mens kun ca. 10% ønsker helt offentlig finansiering. Ca. 25% ønsker én eller anden grad af fremherskende privat finansiering, heraf dog under 10% en helt privat finansiering. Under 10% er principielt ligeglade.
- 4a: Godt 25% (54 personer) fastholder deres principielle holdning - relativt flest af de svarere, som ønsker fremherskende privat finansiering -, mens ca. 30% (63 personer) kan godtage anden finansieringsform. En stor del er således usikre ("ved ikke" eller intet svar), ca. 45%.
- 4b: 75% (47 personer) af dem (i alt 63 personer), som angiver at kunne acceptere anden finansieringsform end den, de angiver som deres principielt foretrukne, accepterer hovedsagelig privat finansiering, kun få accepterer fremherskende offentlig finansiering i én eller anden grad. Tendensen går distinkt fra hovedsagelig offentlig finansiering til hovedsagelig privat finansiering.
- 5: Mere end 50% (102 personer) mener ikke, at ASO nødvendigvis skal kunne konkurrere økonomisk. 20% (39 personer) er af den modsatte opfattelse. Usikkerheden er ikke ubetydelig, godt 25%.

- 6: Ca. 30% (61 personer) mener, at ASO bør være uden for enhver økonomisk konkurrencesituation, mens ca. 40% (76 personer) er af den modsatte opfattelse. Usikkerheden er ret betydelig, ca. 30%.
- 7: Knap 55% (102 personer) mener, at Orkestrets eksistens skal afgøres ad sædvanlig demokratisk vej. En ikke ringe minoritet på knap 30% er uenig heri. Men også her usikkerhed (mere end 15%).
- 8a: Topscorer blandt den enkeltes formål forbundet med Aalborg Symfoni-orkesters musikopførelse (flere svar pr. svarer var mulige) er "underholdning/adspredelse": mere end 75%. Herefter kommer i denne rækkefølge: "kulturarv", "skønhedsoplevelse", "oplevelse af samvær med andre", "musikalsk erkendelse", "forløsning af følelser", "oplevelse af "store navne"". De positive svar til disse formål udgør mellem ca. 45 og 60%.
Mest decideret modvilje er der imod "agitation for en politisk eller anden holdning" (ca. 55%, 109 personer). Derefter: "bekræftelse af socialt tilhørsforhold" (ca. 40%), "levere samfundskritik" (knap 40%), samt "oplevelse af noget ophøjet/religiøst" (ca. 30%). De positive svar til disse svarmuligheder er tilsvarende få, størst for "oplevelse af noget ophøjet/religiøst": ca. 15% (31 personer). En vis usikkerhed spores dog i forhold til hele problemfeltet/spørgsmålet - men: tendenserne må anses for hævet over tvivl.
- 8c: Til spørgsmålet om, hvorvidt man ønsker et symfoniorkester i byen, uanset eget formål med opførelsen, er svaret temmelig éntydigt: op mod 85% svarer ja, godt 5% nej.
- 9: Af andre, ikke kunstneriske formål (flere svar pr. svarer mulige), er ønskerne om, at ASO skal "give inspiration til amatører" (141 personer, ca. 70%), "fremme turismen i Nordjylland", samt "give byen prestige" (begge ca. 65%, hhv. 131 og 130 personer) udtalte. Ønsket om, at Orkestret skal "gavne det nordjyske erhvervslivs markedsføring" er mindre udtalt, men omfatter dog godt 40% af svarerne (80 personer). Generelt mindre usikkerhed her end ved spørgsmål 8.
- 10a: Op mod 50% mener ikke, Aalborg Symfoniorkester i dag er for de højere samfundslag. Godt 20% er af modsat opfattelse. Usikkerheden er betydelig, over 30%.
- 10b: Derimod er der næsten ingen usikkerhed, når spørgsmålet gælder, om ASO *bør være* for de højere samfundslag: ingen siger ja, 177 personer, over 90%, nej.
- 11: Meningerne er stærkt delte, når det gælder, om klassisk musik er finere kultur end f.eks. rock eller pop. Usikkerheden er ret ringe, 7-8%, mens ja og nej fordeler sig med lidt under 45% på ja og godt 45% på nej.
- 12a: Som svar på spørgsmålet om ASO i dag er for "snobber" svarer mere end 45% nej, ca. 20% svarer ja. Disse tal svarer nogenlunde til svartallene for spørgsmål 10a.
- 12b: Til spørgsmålet, om det kan blive anderledes (hvis ja til 12a), svarer 12% af

samtlig 195 personer, at det kan det. 15% af samtlige siger nej eller ved ikke her.

- 13: Skolekoncerter i særdeleshed, populære koncerter samt turné er almindeligt forekommende ønsker her. Det giver ikke utvetydig mening at sætte tal på her, men tendensen er tydelig.
- 14: Usikkerheden angående svarernes opfattelse af deres indflydelse på koncertprogrammet er ganske udtalt: 123 personer ved ikke, hvilket er ca. 65%. Op mod 20% finder indflydelsen passende, mens op mod 15% finder indflydelsen for lille. Ingen finder sin indflydelse for stor.
- 15a: Symfoniorkestrets kunstneriske ledelse (programudvalget) skal have indflydelse på koncertprogrammet: 149 personer, mere end 75% er af denne opfattelse (flere svarmuligheder på dette spørgsmål). Derefter kommer interessegrupper/-interesseorganisationer med 85 positive svar, ca. 45%, og den enkelte borger i kommunen med små 40% (74 personer). Private sponsorer har 52 positive tilkendegivelser, mere end 25%. Bemærkelsesværdigt må det anses for at være, at de bevilgende myndigheder kun har 30 positive svartilkendegivelser, altså kun godt 15%. Komponister og en musikalsk elite ønskes hver som gruppe betragtet en tilsvarende indflydelse, omkring 15%.
- 15c: Af de enkeltpersoner, som har prioriteret indflydelsen, mener 41 (ca. 50% af de prioriterende), at Orkestrets kunstneriske ledelse (programudvalget) skal have mest indflydelse. Godt 20% peger med sit svar på den enkelte borger i kommunen. Ca. 10% peger på interessegrupper/-organisationer. Private sponsorer, bevilgende myndigheder, komponister og musikalsk elite ønskes også her en vis trods alt ikke helt ringe indflydelse, i nævnte rækkefølge. Men de foretrukne og den foretrukne rækkefølge er:
1. Orkestrets kunstneriske ledelse
 2. Den enkelte borger i kommunen
 3. Interessegrupper/-organisationer
- 16: Spørgsmålet om, hvorvidt kunstnerisk smag er så forskellig fra person til person, at den ikke kan diskuteres, giver intet éntydigt svar fra de adspurgte: over 40% på så vel ja (84 personer) som nej (80 personer). Stærkt delte meninger, altså. De usikre udgør ca. 15%.
Over de følgende seks spørgsmål hed det i skemaet: "(Såfremt du aldrig går til koncert med ASO p.g.a. manglende interesse for klassisk musik generelt, kan du springe over spørgsmålene 17 til og med 22)".
Dette affødte en indskrænkning af de faktiske svarere til under halvdelen ved alle disse spørgsmål; af den grund er procenttallene her udtryk for forholdet til samtlige, der udtrykkeligt har svaret på netop det pågældende spørgsmål.
- 17: Af de 75, som har besvaret dette spørgsmål, svarer mere end 65% (50 personer), at de er tilfredse med repertoiret i det store og hele. En ret stor usikkerhed, mere end 25%.
- 18: Knap 35% (26 personer af i alt 76) mener, at Orkestret spiller tilstrækkeligt af dansk musik fra før år 1900. Stor usikkerhed, mere end 55%. Svaret på dette

spørgsmål indikerer ingen klar opbakning bag Orkestrets programpolitik.

- 19: Godt 40 % (af 77 personer) siger ja til, at Orkestret spiller tilstrækkeligt af ny musik (20. århundrede). Igen stor usikkerhed, mere end 45%. Heller ikke her er der klar opbakning bag programpolitikken.
- 20: Der er pæn opbakning til Orkestret, når spørgsmålet gælder dets kunstneriske kvalitet: ca. 65% (51 personer af 78 svarende) finder kvaliteten "god" - højest mulige vurdering i skemaet. Mere end 25% (21 personer) finder kvaliteten "jævn".
- 21: Bedre økonomiske betingelser vil kunne forbedre ASO's kunstneriske kvalitet, siger 65% (57 personer af 88 svarere) ja til. Over 30% er usikre.
- 22a: Ca. 70%, svarende til 67 personer (af 97), udtrykker tilfredshed med Aalborghallen som primært spillested. Mere end 20% mener dog nej.
- 22b: 11 personer kommenterer deres svar til 22a med, at Aalborghallen har en dårlig akustik; 7 personer ønsker et musikhus. For så vidt som der kommenteres her, er disse punkter gennemgående.
- 23: Af kommentarer her drejer de fleste sig om: mere "pædagogik" omkring klassisk musik (fra Orkestrets og fra anden side), mere PR, og "Orkestret ud hvor folk er" - i mange sammenhænge. Desuden ønskes der flere populære koncerter, og mere populære koncerter. Langt fra alle har dog haft kommentarer her. Tendensen forekommer imidlertid at have ikke ringe gyldighed, set i forhold til samtlige svarere.

KAPITEL 5

Analyse af svarene på de enkelte spørgsmål for de specifikke grupper.

Der vil ikke i sammenhæng med denne analyse blive gengivet tabeller for de specifikke grupper, da sådan gengivelse ville sprænge de omfangsmæssige rammer for denne afhandling. I stedet vil nærværende analyse tage sigte på at bringe de forskellige gruppers eventuelle svarafvigelser i forhold til det almene (jvf. Tabel I) og derigennem at bringe divergenserne i gruppernes indbyrdes relationer i fokus.

Som hjælpemiddel for læserens egen vurdering af tallenes gyldighed vil der imidlertid som Tabel II (Bilag 3) være gengivet fordelingen af besvarelser på erhvervs-/uddannelses-, køns- og aldersgrupper.

Generelt er tallene her behæftet med en større usikkerhed end tallene i totalanalysen, da betydeligt færre personer indgår i grupperne taget for sig end i det totale personantal. Anses et tal imidlertid for yderst usikkert, vil det ikke blive gengivet. Personantal som anses for noget usikre, men dog sigende, vil enten blive gengivet hér til læserens egen vurdering, og/eller der gøres opmærksom på usikkerheden.

Der anvendes følgende symboler i kapitlet:

K: kvinder

M: mænd

I: 18-34 år

II: 35-59 år

III: over 60 år

A: ufaglærte arbejdere

B: faglærte arbejdere

C: funktionærer

D: selvstændigt erhvervsdrivende

E: højtuddannede ansatte/studerende

- 2a: Den almindelige tendens går igen i alle erhvervs-/uddannelsesgrupper, undtagen blandt de højtuddannede ansatte, hvor man går lidt mere til koncert end øvrige grupper, uden at tendensen er meget udtalt (20 aldrig, 25 sjældent, 7 jævnligt, 1 hyppigt). I denne erhvervsgruppe er det i øvrigt grupperne II og III, der trækker tendensen hen imod mere koncertgang.

I funktionærgruppe K III spores en tendens til jævnligere koncertgang end det almindelige: 1 aldrig, 1 sjældent, 4 jævnligt. Materialet hér er dog spinkelt.

Bortset fra disse undtagelser er tendensen altså den samme i alle erhvervs-/uddannelses-, køns- og aldersgrupper.

Man kan ellers generelt sige, at Orkestret ikke har noget særligt godt tag i de unge, 18-34 år: 37 aldrig, 9 sjældent, 2 jævnligt.

- 2b: Når folk ikke/sjældent kommer til koncert, skyldes det for de fleste erhvervsgruppers vedkommende hovedsagelig, men relativt set ikke stærkt udtalt, manglende interesse for klassisk musik generelt; for E især samt for D er der overvejende tale om manglende tid. Køns- og aldersspecifikke forskelle lader sig dårligt erkende på baggrund af materialet.

- 3a: Ingen signifikante afvigelser fra det almindelige mønster inden for erhvervsgrupperne til spørgsmålet om, gennem hvilke midler svareren **ideelt set** ønsker ASO betalt (jvf. kap. 4). Det kan bemærkes, at mønstret klart går igen hos de selvstændige.
- 4a: Mest tilbøjelige til at acceptere anden finansieringsform end den, man har angivet som den ideelle, er E, D, og B (hhv. ca. 50%, 45% og 30%). Mindst tilbøjelige er: A, ca. 10%.
Ingen særlig forskel i henseende til køn og alder.
- 4b: Den fremherskende tendens i alle grupper følger det almindelige mønster: man accepterer - for så vidt som man accepterer - at gå fra hovedsagelig offentlig til hovedsagelig privat finansiering. "Fleksibiliteten" (jvf. 4a) består altså i en accepteret bevægelse fra hovedsagelig offentlig til hovedsagelig privat finansiering.
- 5: Kun i A er der en lille modsatrettet tendens, set i forhold til den generelle: 11 personer mod 9 (ud af samlet 31) mener, at ASO nødvendigvis skal kunne konkurrere økonomisk.
- 6: Her er der ingen signifikante udsving fra gruppe til gruppe.
- 7: En bemærkelsesværdig afvigelse er der her, set i forhold til det almindelige svar: de højtuddannede ansatte/studerende kvinder siger markant nej til, at ASO's eksistens skal afgøres ad sædvanlig demokratisk vej: 18 nej mod 9 ja (total: 28). De unge (18-34 år) inden for gruppen er klare imod: 11 nej, 2 ja. Taget under ét er de unge imod den sædvanlige demokratiske proces i denne henseende: 23 nej, 15 ja. Modstanden findes dog primært hos de unge kvinder : 16 nej, 6 ja.
- 8a: I alle grupper sættes underholdningsformålet højt; kun blandt E er et andet formål øverst, nemlig "videregive kulturarv" (45 svarer ja til dette formål, 43 ja til "underholdning/adspredelse"). "Oplevelse af skønhed" sættes lige så højt som "underholdning" hos E, som også sætter "erkendelse af musikken" højt. De nævnte formål samt "oplevelse af samvær med andre mennesker" og "forløse følelser" sættes nogenlunde lige hos D.
C, B og A sætter alle "oplevelse af samvær med andre mennesker" højt. Forskellen hos A mellem "underholdning" på den ene side og så "videregive kulturarv", "give oplevelse af skønhed" og "give oplevelse af samvær med andre mennesker" på den anden side er ikke stor, men dog tydelig.
- 8c: Med henblik på de enkelte grupper: ingen tydelige udsving her.
- 9: Angående spørgsmålet om Orkestret skal gavne nordjysk erhvervslivs markedsføring (40% af alle svarer ja), er afvigelsen størst blandt B, hvor ca. 55% siger ja; D: 50% ja.
Blandt A er ja-procenten under 30.
Decideret modstand (nej) er der mest af hos E: over 25%; mindst hos D, under

5% (1 person).

Med hensyn til aldersgrupper: de unge (18-34 år) er mindst tilbøjelige til at sige ja, godt 25%; samtidig er modstanden størst her: ca. 25%.

- 10a: Til spørgsmålet om, hvorvidt ASO i dag er for de højere samfundslag: størst afvigelse hos C (under 10% ja, ca. 65% nej), samt hos A (ca. 40% ja, ca. 30% nej). Ingen særlige alders- eller kønsspecifikke forskelle.
- 10b: Ingen gruppespecifikke udsving i forhold til det almindelige svarmønster.
- 11: Der synes at være en tendens til, at E samt C - begge II - ikke anser klassisk musik for finere kultur end f.eks. rock og pop, mens den modsatte tendens skimtes hos DK II.
- 12a: Mest overbevist om, at ASO i dag ikke er for snobber er E: over 55% på nej, under 10% ja.
C har mere end 50% nej, og godt 10% ja.
A: godt 30% ja, ca. 25% nej.
Dette er yderpolerne hér. Som eneste gruppe er A altså af den (knebne) opfattelse, at ASO er for snobber.
- 12b: Ingen særlige udsving.
- 13: Ingen særlige udsving.
- 14: Ingen særlige udsving.
- 15a: Mest markante afvigelse synes at være, at D øjensynlig ikke ønsker nogen videre indflydelse på koncertprogrammet fra interessegrupper/-organisationer: kun knap 14% ønsker denne; ønsket om den kunstneriske ledelses indflydelse hos D svarer godt og vel til gennemsnittet.
Mest markante ønske om indflydelse til den enkelte borger i kommunen findes hos EK I: ca. 85%, 12 personer af i alt 14. Ønsket om indflydelse til interessegrupper/-organisationer er ikke specielt markant hos A og B.
- 15c: Af de prioriterende afviger kun E I, idet denne gruppe samlet har den enkelte borger i kommunen højere på listen end den kunstneriske ledelse (8 mod 5). Igen gør kvinderne udslaget: 5 mod 2.
- 16: E er mindst utilbøjelige (30 nej, 21 ja) til at ville diskutere spørgsmålet: "Er kunstnerisk smag så forskellig fra person til person, at den (smagen) ikke kan diskuteres?", A er mest utilbøjelige (16 ja, 6 nej).
Kvinder er generelt mere utilbøjelige til at ville diskutere spørgsmålet (43 ja, 30 nej) end mænd (39 ja, 50 nej).
- 17: Ingen signifikant tendens.
- 18: Ingen signifikant tendens.
- 19: Ingen signifikant tendens.

Col Legno-1 1994.1

- 20: Ingen signifikant tendens.
- 21: Størst usikkerhed synes der at være blandt E, godt 45% ved ikke (17 af 37), heraf mest hos K. Mindst usikkerhed hos A (godt 25% ved ikke) samt hos B (30% ved ikke).
- 22a: Mest kritiske er C og E (ca. 30% af de relevante for de respektive grupper vedkommende), mens A er mindst kritiske: 0% (0 af 15 personer). B: ca. 5% (1 af 16 personer).
- 23: Generel tendens - men særlig hos K: mere "pædagogik", mere PR, "ud til folk", mere og flere populære koncerter.

KAPITEL 6

Tydning af de enkelte svar for svarerne generelt samt for de specifikke grupper.

- 2a: Omkring 10% af svarerne må regnes til kernen blandt Symfoniorkestrets koncertpublikum, for så vidt som disse 10% kommer til koncert enten jævnligt eller hyppigt.
Imidlertid er der i alt op imod 45% af svarerne, der kan regnes som koncertgængere, idet en tredjedel af svarerne angiver, at de "sjældent" kommer til koncerterne.
Denne sidstnævnte tredjedel kan næppe siges at tilhøre kernen blandt publikum.
Desuden skal man ikke se bort fra den mulighed, at svaret "sjældent" her delvis er en tilkendegivelse af støtte til Orkestret: man angiver, at man er potentiel bruger af Orkestret. Svaret "aldrig" tillader ikke uden videre den modsatte konklusion.
Uddannelsesniveau synes at betyde mere end socialøkonomisk position for koncertgangen, idet E kommer lidt mere til koncert end øvrige grupper, mens de selvstændigt erhvervsdrivende ikke adskiller sig fra disse.
Det kan med rimelighed antages, at miljø (barndomshjem og ungdomsvenner især - tilnærmet oversat til "tradition og vane", som en svarer skriver det) spiller en ikke så ringe rolle for koncertgangen senerehen i livet, jvf. Rie Pedersen, op.cit.
Orkestret har i bemærkelsesværdigt ringe grad fat i de unge. Grunden vil blive taget op længere fremme i afhandlingen. Man kan imidlertid sige så meget her, at denne tendens er uholdbar.
- 2b: Den manglende interesse for klassisk musik kan meget vel bl.a. skyldes manglende kendskab til den. Således er det en mindre hyppigt angivet grund blandt E end for svarerne generelt til aldrig/sjældent at komme til koncert med Symfoniorkestret - E går tilmed i forvejen mere til koncert end andre.
Når mange angiver "manglende tid" som grund til ikke at komme til koncert, kan det også ses i sammenhæng med den manglende interesse: mere (fri) tid vil give mere tid til ASO/den klassiske musik, og dermed også til at få kendskab hertil, og vil dermed også befordre interessen for Aalborg Symfoniorkester.
Svaret på spørgsmålet kan altså tolkes således: "Mere fri tid vil betyde, at vi kan og vil frigøre mere tid til den klassiske musik, og dermed til Symfoniorkestret. Og dermed altså til opdyrkelsen af interessen for klassisk musik og Orkestret".
- 3a: Ekstreme opfattelser - her fraregnet de ca. 2%, som explicite eller implicite ønsker Orkestrets afvikling - repræsenteres af ca. 20% af svarerne, heraf ca. halvdelen på hver af opfattelserne: helt privat og helt offentlig finansiering.
Det kan ikke uden videre på dette sted udledes, hvad der bevæger svarerne til disse opfattelser; så meget kan dog siges, at for den førstnævnte gruppe af svarere er der intet ønske om offentlig indblanding i Orkestrets affærer. Men det kan ikke her siges, om dette også indebærer ønsket om en total markedsdirigering af Orkestret. F.eks. kunne man tænke sig, at svarerne ønsker en art mæcenat eller en fondsfinansiering, eller at kunstneren/Orkestret

finansierer sig selv fra en formue af en vis, principielt uopbrugelig størrelse eller lignende, i alle tilfælde med ønske om sikkerhed for kunstnerisk uafhængighed.

For personer med den anden, modsatrettede holdning er det af vital betydning at holde privat indflydelse væk fra Orkestret.

I én eller anden forstand regnes det af disse for en samfundsmæssig opgave at støtte kunstmusikken, sådan som den bl.a. udøves af Aalborg Symfoni-orkester. Og man ser tilsyneladende ikke nogen fare i Orkestrets fuldstændige økonomiske afhængighed af det offentlige, af samfundet som helhed.

Flest, ca. 40%, ønsker hovedsagelig offentlig finansiering. Denne gruppe anser altså primært ASO for en samfundsmæssig interesse, men uden nogen egentlig modsætning til private interesser, som dog ikke må tage overhånd. Desuden ønskes også et vist økonomisk konkurrencemoment ind i Orkestrets virksomhed. Men det er altså i én eller anden - blød eller hård - forstand primært samfundet som helhed, der skal bestemme Orkestrets retning.

Næststørste gruppe, mere end 15% - ønsker hovedsagelig privat finansiering. Denne gruppe ønsker primært privat indflydelse på ASO, uden egentlig modsætning til offentlige interesser, der dog ikke må tage overhånd. Private interesser ønskes fremmet på bekostning af den offentlige indflydelse, og skal primært bestemme Orkestrets retning. Det kan rimeligvis allerede her antages, at konkurrencemomentet ønskes fremmet på bekostning af det offentliges indflydelse.

Generelt: langt de fleste, ca. 80%, ser ikke nogen uforligelig modsætning mellem offentlig og privat finansiering i forhold til Orkestret.

- 4a+b: Langt den største del af dem, som kan acceptere anden finansieringsform end den, de angiver som ideel, angiver "hovedsagelig privat" som den accepterede form. Tendensen går altså for så vidt i retning af ønsket om øget konkurrence for Orkestret.

De traditionelt set økonomisk svageste grupper (A, C, og B, i denne rækkefølge), er mest udpræget modstandere af denne udvikling.

- 5: Selv om spørgsmålet: "Skal ASO nødvendigvis kunne konkurrere økonomisk?" tydeligvis af en del er blevet forstået "blødt" således: "Skal ASO nødvendigvis selv have selvindtjente (billet-, sponsor-m.m.) indtægter?", idet 20% svarer ja på spørgsmålet, imod de 10% på helt privat finansiering til spørgsmål 3a, så er det alligevel klart, at langt størstedelen (50-55%) ikke mener, at ASO nødvendigvis skal kunne konkurrere økonomisk.

De fleste mener altså, at Orkestret ikke helt skal følge markedets love.

De, som har svaret ja, kunne også mene, at det offentliges indflydelse skal sikres i én eller anden grad, selv om Orkestret principielt skal kunne konkurrere økonomisk.

- 6: Modstanden mod markedet er ikke ubetydelig på dette felt: 30% mener, ASO bør være uden for enhver økonomisk konkurrencesituation.

40% vil dog lade markedsmekanismen vinde indpas i én eller anden grad på området.

Et flertal ønsker altså, ser vi bort fra "ved ikke", at ASO skal tage del i markedet og indgå i det almindelige varemarkeds økonomiske konkurrence.

- 7: At flertallet prioriterer det givne samfunds, det offentlige, indflydelse højest fremgår også her: 50-55% mener, at Orkestrets eksistens skal afgøres ad sædvanlig demokratisk vej. Men der er her en opsigtsvækkende modstand på ca. 30%. Af disse må en del tydeligvis formodes at ville tilkende markedet størst indflydelse, mens en anden del ønsker andre offentlige beslutningsmodeller, altså uden at ville opgive offentlighedens/almenhedens bestemmende indflydelse.
- Hvorfor ikke mindst de unge, og herunder især KE I i høj grad er imod, kan ikke erkendes her. De unge har ingen særlig præference i forhold til markedet, og en formodning kan da være (generel) utilfredshed med det etablerede offentlige beslutningssystem, som ønskes ændret.
- 8a: Der er en klar tendens til at opfatte musikken som et isoleret felt, set i forhold til resten af samfundet - men dog næppe i forhold til andre kunstområder (teater, billedkunst, litteratur mv.). Således prioriteres "samfundskritik" og "tilværelseserkendelse" ikke særlig højt i forbindelse med musikoplevelsen, for ikke at tale om "agitation for en holdning, f.eks. politisk".
- Samtidig er der en fremherskende hældning hen imod det, der ikke anfægter sin samtid, givet tydeligt bl.a. i og med den generelt høje prioritering af "underholdningsformålet".
- Der er også tale om en klar tilbøjelighed til individualisering af musikoplevelsen, i og med den høje prioritering af "følelsesforløsning" og "skønhedsoplevelse".
- Der er videre tale om en læggen vægt på fortiden, repræsenteret ved den høje prioritering af "kulturarvsformålet".
- Endvidere finder man det klare ønske om oplevelse af det kendte og/eller det store, repræsenteret ikke mindst af den høje prioritering af formålet "oplevelse af "store navne"".
- Samtidig med individualiseringen af musikoplevelsen er der dog også tale om et udtalt ønske om at være sammen med andre i sin oplevelse, altså et ønske om en kollektiv oplevelse. Man ønsker altså musikoplevelsens individualisering for alle, men samtidig med, at musikkens (samfunds-)kritiske moment ønskes nedprioriteret.
- Der skal dog her gøres opmærksom på, at tænkning, erkendelse, refleksion i forbindelse med musikoplevelsen ikke ønskes lukket helt ude, idet musikalsk erkendelse har en ganske høj plads på listen.
- "Det ophøjede/religiøse" har ikke nogen markant placering i aalborgensernes bevidsthed i forbindelse med musikoplevelsen; men de positive svar udgør dog 15% af samtlige.
- 12% ønsker at bekræfte deres sociale tilhørsforhold, 40% ønsker det ikke; dette må ses som et udbredt ønske om demokratisering/egalisering af musikken/(kunsten/kulturen) og af adgangen til den.
- Det generelle billede rokkes ikke meget ved gennemgangen af de enkelte grupper. Som nok forventeligt ligger prioriteringen af traditionsformidling ("kulturarv") og "musikalsk erkendelse" højere hos E end hos de andre grupper, bortset fra D, hvor samme tendens viser sig.
- De individualistisk-kollektivistiske (denne formulering skal antyde et vist fravær af begrebernes formidling hos de pågældende svarere) formål sættes dog højere hos D end hos E, hvilket nok må siges at trække tendensen væk fra det erkendende hos D.

Det kollektive prioriteres relativt særlig højt hos C, B og A.

"Underholdning" prioriteres relativt særlig højt hos A.

Generelt anses musikken for at være en isoleret, men dog funktionel del af samfundet med det formål, dels at give den enkelte mod på og overskud til hverdagen i det givne samfund, dels at virke konservativt bevarende, for så vidt som kulturarven prioriteres meget højt.

Tilsvarende er der en tilbøjelighed til det kendte, og også til det store og stærke.

Ønsket om et hierarki er dog mere af pragmatisk art end af nogen art selvforstået overjordisk (metafysisk eller religiøst) givet art: således er der et udpræget ønske om egalisering i forhold til musikoplevelsen. M.a.o.: den store/stærke/kendte (solist/dirigent/komponist) må kunne "afsættes" efter behov.

Glemmes skal dog stadig ikke ønsket om musikalsk erkendelse, som i sig selv trækker i modsat retning af musikkens isolation og funktionalitet.

- 8c: Ønsket om et symfoniorkester i byen er udtalt, og det samme er tolerancen over for den kunstneriske retning, som Orkestret måtte tage. Velviljen over for Orkestret og den seriøse musik i det hele taget er således ganske markant blandt svarerne.

- 9: Dette spørgsmål drejer sig om "andre formål, som ASO bør have". Det tyder her på, at man ønsker kendskabet til seriøs musik udbredt samt de manges niveau højnet, idet mange ønsker, at Orkestret "skal give inspiration til amatører".

De høje ja-procenter tyder generelt her på, at befolkningen ikke er ligegyldig over for disse ydre formål, og altså heller ikke over for det at fremme turismen, give byen prestige og gavne erhvervslivets markedsføring. Mht. det sidste er opbakningen ikke udelt, men andrager dog 40%.

Dette sidste spørgsmål er her det mest kontroversielle: B og D er mest pro, A og E mest contra.

Måske til overraskelse er modstanden størst hos ungdommen i forbindelse med det sidst berørte spørgsmål; dette mønster er imidlertid ikke ganske utypisk for undersøgelsens resultater.

- 10a: Spørgsmålet, om ASO i dag er for de højere samfundslag, er åbenbart kontroversielt. Næppe overraskende er ja-procenten højst blandt A. Grunden til, at C har højeste nej-procent og laveste ja-procent afdækkes ikke i nærværende undersøgelse.

Den store ja-procent blandt A indikerer mindre koncertgang hos denne gruppe end hos øvrige, hvad der var knap så tydeligt ved tidligere spørgsmål. Svaret bekræfter den opfattelse, at seriøs musik, i hvert fald historisk betragtet, ikke er de social-økonomisk lavest placerede gruppers musik.

- 10b: Ønsket om den seriøse musiks udbredelse via blandt andre ASO - i det mindste som mulighed - til hele befolkningen er imidlertid éntydigt udtalt. Adgangen til den levende symfoniske musik (ASO) i Aalborg ønskes altså - med ét ord - demokratiseret. Det skal således bemærkes, at den seriøse musik principielt anses for hele folkets musik, og altså ikke med nødvendighed forbindes med bestemte "højere" sociale lag.

- 11: Spørgsmålet: "Finder du, at klassisk musik er finere kultur end f.eks. rock eller pop?" er stærkt kontroversielt.
Demokratiseringen af kulturen, kan man sige, giver sig her det udslag, at ca. halvdelen ikke ser nogen kulturbærende forskel mellem klassisk på den ene side og så rock eller pop på den anden. Der er altså utvivlsomt sket en egaliserende af kulturformerne i bevidstheden hos store dele af befolkningen.
Man kan mærke sig, at denne tendens i særlig grad findes hos E II, som for 20 år siden eller mere sikkert i høj grad ville være tilbøjelige til at være særlige fortalere for den modsatte opfattelse. Grunden til den formodede forandring er ikke erkendt i undersøgelsen. Hos C II findes samme tendens. Grunden hertil heller ikke erkendt i undersøgelsen.
Ca. den anden halvdel af svarerne anser stadig den klassiske musik for i højere grad kulturbærende ("finere kultur") end rock og pop. Denne tendens er måske mest udpræget hos KD II. Grunden er ikke erkendt.
- 12a: En ikke ubetydelig del af svarerne anser ASO for at være forbundet med (kritisabel) social ambition og (et kritisabelt) ønske om social anseelse ("snobberi"). Man anser altså ikke motiverne for at gå til koncert med ASO for "rene", kunstneriske, men bestemt af ønsket om social opstigning/befæstelse af magt- og/eller økonomiske positioner i samfundet.
Tiltroen til oprigtighed eller rent demokratiske motiver - modsat stræben efter socialt "højere" positioner - er altså ringe hos ca. 20% af svarerne, set i forhold til koncertinstitutionen omkring ASO.
A er mest overbeviste fortalere for denne opfattelse.
E er mest udprægede eksponenter for den modsatte opfattelse. Det perspektiv må nævnes her, at E også er den gruppe, der i forhold til de øvrige grupper kommer oftest til koncert.
Samme tendens ses hos C, som imidlertid ikke adskiller sig væsentligt fra de øvrige grupper mht. koncertgang. Oplagte elementer til en forklaring på standpunktet gives således ikke i undersøgelsen.
- 12b: Ca. 15% af alle er i én eller anden grad ikke overbevist om, at ASO kan ændre sig i fremtiden fra det snobistiske til det ikke-snobistiske. Dog er kun få (ca. 3%) af den opfattelse, at ASO er håbløst snobistisk.
- 13: Fremhæves må det her, at en betragtelig del af svarerne ønsker dels det pædagogiske element (skolekoncerter) fremmet, samt dels popularisering af repertoiret.
- 14: Usikkerheden på, hvordan man opfatter sin indflydelse på koncertprogrammet er det mest udtalte her.
Svaret kan tolkes i den retning, at befolkningen ikke tænker meget over, hvori dens demokratiske rettigheder - i hvert fald på dette område - består. Utilfredsheden med indflydelsen må dog samtidig siges at være forholdsvis beskeden: 15% finder indflydelsen for lille, hvilket tyder på en høj grad af accept af den gældende tilstand.
- 15a+c: Der er et udbredt ønske om, at ASO's kunstneriske ledelse skal have/bevare mest indflydelse; men ønsket om indflydelse til den enkelte borger samt til interesseorganisationer skal ikke undervurderes. Der ønskes klart en høj grad

af demokrati og dermed information, offentlighed, debat og diskussion omkring Orkestret.

Ønsket om markedskræfternes indflydelse skal heller ikke overses, bl.a. afspejlet i ønsket om sponsorindflydelse - og også afspejlet i ønsket om indflydelse til "den enkelte borger". Ønsket om brugerindflydelse afspejles også i ønsket om indflydelse til "den enkelte borger" samt til "interesse-organisationer"; men brugerne skal ikke blot identificeres med de faktiske brugere, men også med de mulige hér. Det kan dog med rimelighed sluttet, at indflydelse i høj grad bør følge den enkeltes interesse, og at faktiske brugere derfor i almindelighed bør tilstå mere indflydelse end ikke-brugere.

Også ønsket om indflydelse til musikerne kan aflæses af det generelle ønske om demokratisering af programpolitikken.

Ønsket om indflydelse til komponister samt en musikalsk elite findes også i et omfang der gør, at det ikke kan overses. Men disse gruppers indflydelse ønskes dog klart underordnet ikke mindst den folkelige indflydelse.

D-gruppens ønske om ikke-indflydelse til interesseorganisationer vil kunne ses i forbindelse med en mere generel modstand imod organisationsindflydelse hos denne gruppe. Det modsatte ønske er derimod, hvad måske kan overraske, ikke signifikant tilstedeværende hos A og B.

Ønsket om indflydelse til "den enkelte borger" findes klart mest hos de unge kvinder, hvilket svarer til det generelle billede.

- 16: Svarene på dette spørgsmål taler igen om stor splittethed blandt svarerne omkring egaliseringen af kulturen: ca. halvdelen må siges at have den opfattelse, at kvalitativt gyldige normer for kunstfrembringelser findes, mens den anden halvdel er af modsat opfattelse. Spørgsmålet kan tydes som usikkerhed/-splittelse ift. spørgsmålet: hvad er demokratisk kultur?
Når E i særlig grad er villige til at diskutere spørgsmålet, kan det meget vel delvis skyldes denne gruppes tradition for diskussion, mere end overbevisningen om gyldige (mere eller mindre) almene normer. Det modsatte argument kan bringes i anvendelse ift. A.
Mænds diskussionslyst omkring problemet er i almindelighed større end kvinders.
- 17: Trods opbakningen til Orkestret må man sige, at usikkerheden tyder på en vis mangel på musikalsk vurderingsformåen hos svarerne, bundende i manglende viden.
- 18: Det samme som i 17 kan siges her, men endnu mere udtalt.
- 19: Det samme som i 17 kan siges her, men endnu mere udtalt.
- 20: At opbakningen til Orkestret er pæn i spørgsmålet om kunstnerisk kvalitet, skyldes utvivlsomt til dels, at aalborgenserne ønsker at være loyale over for det lokale symfoniorkester (en, som det synes, gennemgående tendens).
- 21: Ret stor tilslutning til, at bedre økonomiske betingelser vil forbedre kvaliteten. Usikkerheden hos 30% er imidlertid så betydelig, at man ikke kan tale om, at svarerne uden videre godtager nogen sammenhæng mellem bedre økonomi og bedre kunstnerisk kvalitet.

Pengene spiller her en større rolle for A og B end for E - særligt KE. Udelukkes skal ikke den forklaring, at E generelt har et tættere forhold til lysten som motiv for arbejdet.

- 22a+b: Der er tilfredshed med Aalborghallen som primært spillested, men ikke udelt. En kvantitativt betragtet ikke ubetydelig kritik (ca. 30% af de relevante) kommer fra C og E. Det mest udtalte kritikpunkt er dårlig akustik, i flere tilfælde fulgt op af det positive ønske om musikhus. C og ikke mindst E kender utvivlsomt hallen bedre end de øvrige grupper, set i klassisk musik-sammenhæng, dels pga. uddannelse, dels pga. hyppigere koncertgang.

- 23: Ønskerne om
- 1) mere information om ASO's udadvendte virksomhed,
 - 2) mere viden om ASO/seriøs musik - gerne forbundet med opsøgende virksomhed -,
 - 3) mere/flere populære koncerter er udtalte.
- Oplysning og demokratisering i den ene eller den anden form er altså ønsket.

KAPITEL 7

Sammenhængende tydning af tendenser ift. Orkestret.

At dømme efter de indkomne svar må Orkestret i dag siges at have et stort notorisk potentielt publikum, idet ca. 45% af svarerne går enten "hyppigt", "jævnligt" eller "sjældent" til koncert med Symfoniorkestret.

Til kernen af dette publikum kan dog blot regnes ca. 10% af svarerne (nemlig de, der kommer "hyppigt" eller "jævnligt" - kun yderst få kommer "hyppigt").

Det må dog bemærkes, at der uden tvivl må korrigeres i nedadgående retning her, idet de 355 personer, som ikke har svaret, må forventes generelt at have ringere interesse for Orkestret end de, der har svaret. Samtidig må det utvivlsomt antages, at ikke-svarernes udeblevne svar grunder sig i manglende interesse af ikke-aggressiv karakter for Orkestret; de skyldes snarere en vis ligegyldighed over for end aversion imod Orkestret.

Det kan på baggrund af denne undersøgelse meget vel antages, at uddannelse spiller en positiv rolle for koncertgangens hyppighed.

Undersøgelsen afdækker også, at Orkestrets koncerter i ringe grad har fat i de unge (18-34 år). Hvorfor det er sådan fremgår ikke klart; men det kan antages, at afgørende grunde, som angives i større almindelighed, blot er stærkere og mere udbredte blandt de unge. Det gælder altså grunde som: 1) manglende kendskab til/viden om ASO; 2) manglende kendskab til/viden om klassisk musik; 3) for lidt populær musik.

Det kan kun dårligt nægtes, at sagen forekommer alvorlig for Orkestret, og vel for den klassiske musik i almindelighed. Fortsætter tendensen også med de kommende generationer, fører den selvsagt uvilkaarligt til en udhuling af grundlaget for et symfoniorkester i Aalborg.

Det kan også dårligt benægtes, at klassisk musik er et område, som i sidste instans er afhængigt af et tidsoverskud hos publikum, som betinger, at dette kan sætte sig (yderligere) ind i musikken. Den klassiske musik er ikke mindst et erkendelsesområde, som kræver bl.a. videnstilegnelse hos publikum, for at dette kan få fuldt udbytte af musikken.

Vil man ikke erkende dette forhold, udhules måske ikke så meget det publikums-mæssige grundlag for den klassiske musik (publikum vil utvivlsomt vise sig trofast over for det populære og lette), som selve den klassiske musik.

Svarerne har da også i høj grad anført "manglende tid" som grund til ikke at komme til koncert med Aalborg Symfoniorkester. Aalborg Symfoniorkester, klassisk musik samt (mere) fri tid/ikke arbejdstid for publikum hører altså sammen.

At der er et meget udbredt ønske blandt svarerne om et - eller flere? - symfoniorkestre i byen kan ikke betvivles på baggrund af undersøgelsen.

Men vandene skiller, når talen er om finansieringsform. Der er ganske vist et pænt flertal for ønsket om en eller anden grad af overvejende offentlig finansiering, eller i det mindste accept heraf.

Men ønsket om én eller anden grad af overvejende privat finansiering er ingenlunde ubetydeligt, og endnu flere er villige til at acceptere privat finansiering. Man kan altså rimeligvis sige, at ideen om privat finansiering af Orkestret er ifærd med at vinde terræn i befolkningen.

Hvad der ligger heri lader sig belyse, når vi samtidig får at vide, at 40% af svarerne vil, at markedsmekanismen skal fungere ift. Orkestret, mens 30% mener, at Orkestret skal være helt uden for enhver økonomisk konkurrencesituation. Ønsket om privat finansiering i en eller anden grad har altså i første række sin pendant i ønsket om ASO's indgåen i markedets økonomiske konkurrence. ASO ses dermed i høj grad som

en vare.

Men: det skal slås fast, at Orkestret af et klart flertal ikke ønskes fuldstændig underkastet markedslovene.

Man kan uden tvivl konkludere, at der i tiden er en stigende tilbøjelighed i befolkningen til accept af privat finansiering af Orkestret (brugerbetaling, sponsering, fonde mv.); men denne tilbøjelighed har dog ikke taget overhånd, idet et ganske klart flertal ønsker ASO's eksistens, selv om det ikke kan konkurrere økonomisk. Om man er offentligt eller privat ansat spiller øjensynlig ingen rolle her.

At Orkestret af de fleste ses som et samfundsanliggende og ikke først og fremmest som et privat, kan også aflæses af, at over halvdelen af dem, der har svaret, ønsker, at Orkestrets (fortsatte) eksistens skal bestemmes via de sædvanlige demokratiske kanaler.

Imidlertid fremgår det lige så tydeligt, at disse kanaler ingenlunde er selvfølgelige for svarerne, hvad angår den nævnte beslutning. En betydelig del af svarerne ønsker således spørgsmålet trukket væk fra det givne politiske system - det vil i virkeligheden sige fra byrådet som gældende institution.

Det kan sluttes, at markedet også her spiller en ikke ringe rolle i svarernes bevidsthed. Men også andre offentlige beslutningsmodeller kan med rette formodes at spille en rolle: således mere direkte indflydelse fra den enkelte borger samt fra interessegrupper/-organisationer.

Her finder man måske også en af forklaringerne på de unges manglende koncertgang: at man ønsker mere personlig deltagelse i Orkestret, og ikke er tilfreds med sin repræsentation via de nugældende besluttende organer. Særligt kvinderne synes på denne måde at vise dette ønske.

Selv om svarerne direkte adspurgt (jvf. spørgsmål 15), om man finder sin demokratiske indflydelse på koncertprogrammet passende, svarer med udtalt usikkerhed, er der dog ingen tvivl om, at man ønsker en høj grad af medindflydelse, dels som enkeltindivider, dels via interessegrupper/-organisationer. Tilsvarende er der ikke noget udbredt ønske om indflydelse til de bevilgende myndigheder. Det svarer til en tydelig generel tendens for undersøgelsen - bag hvilken tendens ligger en holdning, som i høj grad forstår sig selv som demokratisk.

Programudvalget (Orkestrets kunstneriske ledelse) ønskes dog fortsat den klart højeste grad af indflydelse på programmet. Hvilket må ses som et ønske om (og en accept af det faktum), at kunstnerisk kompetence skal spille (spiller) den største rolle i valget af program.

Igen her udmærker de unge sig med ønsket om øget medindflydelse til den enkelte.

Foruden tendenserne til privatisering (afpolitisering) og individualisering, som man genfinder i svarernes holdning til det kunstneriske i forbindelse med Orkestret (ønskerne om "skønhedsoplevelse" og "forløsning af følelser" mm.), skal der gøres opmærksom på følgende.

At kulturarvsformålet prioriteres så højt må ses i sammenhæng med den enkeltes/individets ønske om at bevare sine rødder, sine traditioner, sine vaner, sin kultur; i denne forbindelse isoleret betragtet er ønsket til Orkestret, at det ikke indgår i/ fremmer én eller anden form for avantgarde.

Ønsket om det kendte og store, der kan ses som et ønske om ophævelse af en art fremmedgørelse og et ønske om forstærket og forøget sammenhæng i tilværelsen, må i forbindelse med Aalborg Symfoniorkester tolkes som ønsket om at se og høre store solister, dirigenter, komponister med videre, samt om at høre det traditionelle og af enhver (rutineret) koncertgænger ofte hørte repertoire.

Ønsket om sammenhæng kommer også til udtryk i ønsket om at være sammen med

andre i sin oplevelse: ønsket til Orkestret i denne forbindelse er foranstaltninger, der fremmer denne oplevelse. Disse kunne være: behagelige omgivelser, en art fællespræg i påklædning, fællesskabsbefordrende ord i program/fra scenen; ellers det, der (i bedste fald) giver sig selv: bifaldsytringer, unummererede (ikke-hierarkiserede) siddepladser med mere.

Ønsket om musikalsk erkendelse må ses som et delvist dementi af den tendens til irrationalisme i forbindelse med det at høre klassisk musik, som synes at præge svarene her generelt.

Man ønsker altså at vide noget om musikken, at blive klogere på den. I den forstand indgår svarernes flertal dybest set i traditionen fra oplysningstiden. Musik som rent afslapningsmiddel er derfor heller ikke det i eminent betydning væsentlige i forbindelse med undersøgelsen.

Den tendens, som afdækkes i undersøgelsen, til at gøre musikken til en samfundsmæssig parcel, et "selvstyrende" område i det arbejdsdelte samfund, peger imidlertid i retning af den opfattelse af musikken, at den er et rent teknisk, isoleret gebet i lighed med andre gebeter i det arbejdsdelte samfund. Og denne tendens peger igen på musikken som dels et underholdningens (uskadelighedens og "sindsopløftelsens") område, som et underholdningsteknikkens felt så at sige; musik har ifølge denne opfattelse den funktion/dyrker den teknik at underholde. Men dels peger denne tendens også i retning af opfattelsen af musikken som udforskning af lydens, akustikkens, klangens teknik osv. Tendensen peger altså i sig selv både i retning af opfattelsen af musikken som pop og som avantgarde! Musik som teknik er substansen i denne tendens.

Men tilbøjelighederne her omkring det kunstneriske er ingenlunde éntydige: der findes så vel oplysningsbekræftende som ikke-oplysningsbekræftende tendenser. Det skal således også fremhæves, at ønsket om musikalsk erkendelses afsondrethed ift. det omgivende samfund peger i retning af en kritik af at spænde musikken for vogne, der er den uvedkommende. I den forstand er ønsket om musikalsk "selvstyre" progressivt. Dette ønske kan i sig selv tydes som ønsket om ny musik i koncertsalen.

Den høje grad af demokratisk selvforståelse på det politisk-økonomiske område går igen, når svarerne ikke ønsker at bekræfte socialt tilhørsforhold i forbindelse med musikopførelsen. Svaret må først og fremmest tolkes som ønsket om lige adgang for alle til (den levende) musikoplevelse. Der er altså tale om et ønske om en eller anden art grundlæggende enhedskultur. Ønsket kan imidlertid også ses som et (ubevidst) udslag af ønsket om uniformering og anonymisering -særlig set i forbindelse med tendensen i visse andre svar ("irrationalismen", ønsket om "sammenhæng").

Hvordan enheden skal tolkes lader sig ikke sige éntydigt: der kan dels være -og er utvivlsomt i en del tilfælde - tale om, at alle så at sige skal "stige op" til det måske lidt stive præg, som den traditionelle koncert lægger op til; men der kan også være - og er utvivlsomt i en del (andre) tilfælde - tale om en generel afslappethed ift. hele koncertsituationen. Man kunne her henvise til, hvordan situationen faktisk er i øjeblikket: publikum til Orkestrets koncerter er generelt kendetegnet ved afslapning af de traditionelle former. Det kan med nogen ret påstås, at tendensen går hen imod - og ønskes at gå hen imod - det afslappede i påklædning og (til en vis grad) i opførelse. Dette ønske om afslappethed gælder i vid forstand også for musikken.

Desuden må det her behandlede ønske om generel afslappethed give sig udslag i en forbrugervenlig prispolitik ("alle skal kunne være med", kunne man tolke det), såfremt det skal følges af Orkestret (om en sådan prispolitik findes i forvejen tager denne undersøgelse ikke stilling til; ifølge svarerne er billetpriserne for nærværende imidlertid for de fleste ikke det store problem, hvad angår hyppigheden af koncertgangen).

Ønsket om oplysning, specielt set i forhold til ønskerne til kunstnerisk formål med Aalborg Symfoniorkester, ligger højere hos E end hos de andre grupper, uden at adskille sig markant fra disse gruppers ønsker. Men oplysningsønsket synes at stige med uddannelsesniveau, ikke primært med social-økonomisk position.

Det udbredte ønske om et symfoniorkester i byen kan ses som et udslag af en tolerance: de, der ønsker det - og nogle ønsker det faktisk - skal have mulighed for at høre levende klassisk musik, også dennes store former. Ønsket kan dog også ses som en erkendelse af, at et orkester, som i den enkeltes øjne ikke tjener sit formål, er bedre end intet orkester. Dette sidste henviser dog utvivlsomt i sidste instans til det første. Tolerancen her kan imidlertid godt minde om ligegyldighed over for den klassiske musik. En ligegyldighed, der dybest set og i den sidste ende kan smitte af på/blive et krav til musikken. Dog: vi har uden tvivl at gøre med et overvejende moment af demokratisk åbenhed her.

Det udbredte ønske om, at Orkestret skal give inspiration til amatører ligger klart i forlængelse af det almene demokratiseringsønske. Men ønsket kan næppe siges at have særlige konsekvenser set i forhold til Orkestret, bortset fra dét, at svarerne ønsker en høj musikalsk kvalitetsstandard (hvad der ligger heri kan til dels aflæses af svarene på spørgsmål 8) hos Orkestret, uden hvilken inspirationen til amatørerne utvivlsomt vil være begrænset.

At ASO skal fremme turismen vil i sin konsekvens dels betyde, at det skal indgå i turistfremstød på en eller anden måde (turistbrochurer, -film og lignende), dels at Orkestret spiller, når turisterne er i byen, altså ikke mindst i feriesæsonen.

Ønsket om prestige har som konsekvens, dels at Orkestret er/skal være noget, byen så at sige kan prale af (høj kvalitet i en eller anden forstand), dels at Orkestret må vise sig uden for byens eller snarere landsdelens grænser (turné og lignende), men også ved arrangementer i selve byen/landsdelen, der må anses for at kunne give byen - evt. i dennes egenskab af arrangør - prestige; et eksempel kunne være åbningen af Kommunernes Landsforenings landsmøde, som Orkestret rent faktisk har deltaget i.

For så vidt svarerne ønsker, at ASO skal gavne erhvervslivets markedsføring - svarerne er dog delt over på midten her -, har det som konsekvens, at Orkestret skal kunne købes til reklameformål, f.eks. af erhvervslivet.

Ønskerne i svarene til spørgsmål 9 peger i retning af demokratisering ("ASO skal give inspiration til amatører"), principiel støtte til privat økonomi ("skal gavne det nordjyske erhvervslivs markedsføring" og "skal fremme turismen i Nordjylland") og magt, i det mindste over sindene ("skal give byen prestige" og "turisme" igen).

Ønskerne om, at ydre formål for så mange skal spille en rolle kan undre, al den stund "ydre" formål i andre tilfælde er blevet afvist. Økonomi og magt anses imidlertid åbenbart ikke på samme måde som ydre ift. musikken som politik og samfundskritik, f.eks.. Samtidig skal sanktioneringen af disse formål ses som en bekræftelse af en vis ligegyldighed eller i det mindste kompromisvillighed ift. de mere eller mindre rent musikalske formål.

Ungdommen (18-34 år) udmærker sig mest ved modstanden imod de ydre formål, og dermed mest konsekvent imod disse. Man kan altså sige, at der hos de 18-34-årige er en tendens til at ønske musikken for musikkens egen skyld, uden hensyntagen til ethvert ydre formål. Man kan heri skimte et ønske om musikken som et utopiens felt. Og/eller et ønske om musikkens "renhed".

Hvordan svarerne ønsker afvejningen mellem "ren" musik og så ydre formål, er svært at sige på basis af undersøgelsen; men man kan med rimelighed sige, at tendensen går i retning af accept af erhvervslivets/den økonomiske sfæres indpas i musikken/ASO, ikke mindst altså hvad angår grupperne II og III.

Besvarelsen er stærkt delt på spørgsmålet om Orkestrets sociale eksklusivitet. Det betyder, at store dele af svarerne - ikke mindst de traditionelt socialt lavestplacerede - benægter eller er usikre på Symfoniorkestrets koncertpraksis' demokratiske (ikke-hierarkiserende, ikke-hierarkiserede) karakter.

Imidlertid ønsker svarerne ganske entydigt demokratiseringen/egaliseringen af Orkestrets koncertpolitik, hvilket er i tråd med den fremherskende hældning i resten af undersøgelsen. Som det andre steder er anført, ligger der imidlertid et problem i dette demokratiserings-/egaliseringsbegreb, som immervæk ikke skal behandles just på dette sted. (Man kan i øvrigt mærke sig, at et flertal og ikke et mindretal er af den opfattelse, at Aalborg Symfoniorkester ikke er for højere sociale lag; dette indikerer, at vi, i det mindste i de manges bevidsthed, er hinsides de feudale, pyramidalske, elitære samfundsformer).

Særlige konsekvenser ift. Orkestret har dette punkt imidlertid ikke, bortset fra dét: at svarerne ikke ønsker social eksklusivitet som politik fra ASO's side (det kunne være i annonceringssproget, mht. uddeling af planer/programmer (uddelingsstederne), i - ikke mindst - programpolitik osv.).

Synspunktet, at ASO er for højere sociale lag, får i svarene til spørgsmål 12 en yderligere emfasing: 20% - omtrent samme ja-procent som til 10 a - mener, at ASO er for snobber, mere end 30% er usikre.

Af svarene på 11 kan aflæses flere former af ønsket om demokratisering: 1) at klassisk rent ud er en selvstændig musikform og som sådan ligeværdig med f.eks. pop eller rock - generelt: musikkens mere populære former -, eller omvendt; 2) at formerne skal eller snarere kan tilnærmes hinanden; 3) at klassisk musik er finere kultur end de andre former, og at hele befolkningen derfor i demokratiseringens navn bør tilnærme sig den klassiske musik.

Fremherskende tendens, idet svarene er sammenholdt med svarene på andre spørgsmål, synes dog klart at være demokratisering = popularisering.

Samme (ikke-entydige) demokratiseringsønske finder vi i svarene til 13, udmøntet i blandt andet "pædagogiseringsønsket" (skolekoncerter, f.eks.), samt popularisering af repertoire ("lettere" klassisk med videre).

Igen af 16 fremgår det, at ønsket om egaliseringen/demokratiseringen af kulturen - thi om **hvorvidt** kunsten/kulturen skal demokratiseres er i selvforståelsen stort set ikke på tale - antager forskellige former: nogle er af den opfattelse, at der findes kvalitative normer for bedømmelsen af kunst, af hvilken art disse så måtte være; andre - ca. halvdelen - mener, at disse normer ikke findes. Konfererer vi med 11, så finder vi, at svareridentitet og procentsats svarer til vurderingen af den klassiske musik: ca. 50% finder, at klassisk musik er finere kultur end f.eks. rock og pop, svarende til de 50% der finder, at smag kan diskuteres. Ca. 50% finder ikke, at klassisk musik er finere kultur end populærmusikken, svarende til, at ca. 50% finder, at spørgsmålet om smag er uden for diskussion. Intet specielt kan tilføjes ift. Orkestret.

Orkestret har hos flertallet af svarerne den støtte, der kunne ligge i, at bedre økonomiske betingelser/flere penge vil forbedre kvaliteten. Man kan gå ud fra, at ønsket om finansieringsform tilsvarende det almindelige, tidligere behandlede. Opbakningen er dog ikke 100%, idet 30% er usikre.

Derimod har Orkestret ikke det, man vil kunne opfatte som opbakning fra flertallet i spørgsmålet om et musikhus, men måske de bedst kvalificerede koncertgængerer?

Aalborg Symfoniorkester bør 1) informere mere om sig selv; 2) "pædagogisere" klassisk musik/viden om klassisk musik - gerne forbundet med opsøgende virksomhed, f.eks. tillempede og mundtligt oplysende koncerter for uddannelsessøgende, forskelligartede kurser, seminarer o.l. i samarbejde med oplysningsforbund, men mulighe-

derne er mangfoldige; samt 3) give (flere og mere) populære koncerter.

Oplysning og demokratisering er nøgleordene - men som flere steder nævnt er begreberne ikke éntydigt dechifrerbare i henseende til svarernes holdning.

KAPITEL 8

Generel tydning af svarenes ideologi.

Det lader sig ifølge undersøgelsen ikke fornægte, at de seneste 200 års vesterlandsk historie ikke har passeret den aalborgensiske befolkning uden at efterlade sig spor: oplysning og demokratisering er således nøgleordene for undersøgelsens resultater.

Lige så lidt lader det sig imidlertid fornægte, at disse begrebers iboende mulighed for selvmodsigelse i et vist mål findes udfoldet hos den selvsamme befolkning.

Oplysningsbegrebet har så at sige to poler: den ene, som er den, der i virkeligheden legitimerer begrebet, er bestræbelsen på at befri menneskene fra angst, at overvinde fordomme og overtro, samt at opdrage enkeltindividet til myndighed, til ikke at anerkende og handle efter noget som sandt, som han ikke selv vil kunne indse sandheden i.

Oplysningsbegrebets anden pol, der i realiteten er en forfaldsform, er så at sige selv udsprunget af arkaisk angst, af en art ureflekteret "angst for mørke", udsprunget af den blotte selvopholdelsesdrift, som med voldsom kraft artshistorisk set driver menneskeheden hen imod at gøre verden totalt transparent; afdæmoniseringen af verden gøres lig med dennes totale gennemlysning, gennemsigtighed, og dermed lig dens restløse beherskelse. Oplysningen, ifølge denne del af begrebet, tåler således ingen modsigelse, ingen kritik.

Hvad angår demokratiseringsbegrebet, så gælder noget tilsvarende.

Demokratiseringens genuine bestræbelse går i retning af ophævelsen af klasseskel og af enhver form for hierarkisk orden, i den hensigt at befri mennesker og samfund for undertrykkelse. Demokrati har individernes frie associering som mål, ikke deres indgåen i en eller anden på forhånd given orden. Middelalderens og enevældens standssamfund var således historisk oprindeligt demokratiets opponenter.

Imidlertid findes der iboende i demokratibegrebet en modsatrettet (forfalds)-tendens, nemlig udligningen af enhver forskel: tanken om altings fundamentale lige berettigelse gør her ikke holdt førend ved altings identitet. I og med denne tendens er det glemt, at lige berettigelse ikke er nogen umiddelbart givet og selvindlysende bestemmelse, men en bestemmelse sat af refleksionen: begrebet fordrer på sin side et begreb om individets ret. Og denne ret er retten til utvungen forskellighed; heri ligger også tvangsmomentets uomgængelige kritiserbarhed. Men lige berettigelse er altså retten til forskellighed, også til at have forskelligt niveau på forskellige områder - og det indebærer også retten til at blive respekteret som det individ, man er, uanset kvalifikationer.

Imellem oplysningsbegrebets og demokratiseringsbegrebets to poler befinder sig i høj grad aalborgensernes grundopfattelser eller ideologier, om man vil -uanset hvilken konkret form, de antager -, sådan som disse kan udledes her af holdningen til Aalborg Symfoniorkester.

Disse grundopfattelser er det, vi nærmere vil søge at belyse i det følgende, på basis af undersøgelsens konkrete materiale.

Svaret på grundlæggende indstilling til oplysning og demokrati lader sig ikke umiddelbart aflæse nogetsteds i spørgeskemaet, alene af den grund, at spørgsmålet ikke direkte er blevet stillet. Og den afgørende grund til, at det ikke er blevet stillet er, at man ville kunne forvente ret entydige svar: selvfølgelig går man ind for oplysning og demokrati; disse begreber, der i høj grad er selve fundamentet for vor samfundsform, indgår også på en eller anden måde i de fleste menneskers selvforståelse hertilands, skønt det skal siges, at f.eks. filosofiske moderetninger som postmodernisme, dekonstruktionisme og andre sætter spørgsmålstegn ved begge. Den bevidste og udtalte kritik må dog immervæk regnes for elitær, og måske også for i høj grad

bundet til visse metropoler.

Svaret må i stedet afkodes de givne svar, og mere fra en kombination af svar end fra et enkeltstående.

Imidlertid må den stærke vægtning af underholdningen tilskrives væsentlig betydning her. En overvejende tendens i svarene går altså på, at den enkelte ønsker at blive underholdt ved Aalborg Symfoniorkesters koncerter.

Lethed er imidlertid et væsenstræk ved underholdningsbegrebet. Underholdningsbegrebet står i modsætning til, lader sig ikke forene med, anstrengelse og det besværlige. Underholdning er ifølge sit begreb det, der står i modsætning til det at så tvivl og stille fundamentale spørgsmål.

Alt andet lige har den stærke vægtning af underholdningsmomentet i forbindelse med koncertvirksomheden som konsekvens, at alle publikummer umiddelbart skal kunne være med, og at ingen må føle sig trådt over tæerne af musikken eller af, hvad der har med denne at gøre.

Denne vægtning af underholdningsbegrebet korresponderer i sig selv på den ene side med forfaldstendensen i så vel oplysnings- som demokratiseringsbegreb.

Men på den anden side skal man ikke overse det moment af utopi, som også ligger i bemeldte vægtning: nemlig ønsket om nedbrydningen af klasseskel og ønsket om fred og forsoning mellem mennesker.

Det, som imidlertid er betænkeligt ved sagen, er, at det iboende utopiske moment ved underholdningen er umiddelbart og forceret: forskelle ønskes ret og slet nedbrudt - der ønskes ikke en forsoning baseret på forskelle -, og kritik fornægtes sin ret, skønt den altid burde være til stede i musik og samfund som fornægtelse af den blotte konvention.

Noget tilsvarende kan siges om den positive vægtning i sig selv af "oplevelse af skønhed" i forbindelse med musikopførelsen.

Allerede i den tyske filosof Immanuel Kants begreb om "det desinteresserede behag" ligger der, når det gælder den æstetiske filosofi, en - hos Kant bevidst - afstandtagen fra videnskabens, etikkens og hverdagens kategoriseringer, definitioner, inddelinger og i sidste ende fra forskelle overhovedet. Udtrykket for "det desinteresserede behag" er slet og ret den enkeltes (afslappede) udbrud ved en given oplevelse: "Det er skønt!"

Skønhed er hos Kant afslapning fra dagliglivets anstrengelser, og i den forstand er der noget pragmatisk ved hans skønhedsbegreb; der er altså ikke tale om, at "det skønne" er noget eftertragtellesværdigt "helt andet", at det er en anden verden, så at sige. Der er tale om, at "det skønne" hænger sammen med dagliglivet, omtrent på samme måde, som fritid hænger sammen med arbejdsliv i det moderne samfund.

Immervæk ligger der også her noget iboende utopisk; men skønhedsbegrebet hos Kant - hvem vi trækker frem her, fordi han mest konsekvent og tydeligst har tænkt begrebet igennem - indeholder også (den tendentielle) udviskning af forskelle, samt den iboende eliminering af kritik, som vi fandt ved underholdningsbegrebet; kunst kan hos Kant ikke være nogen kritisk instans ift. hverdagens kategorier, fordi den i grunden netop er abstraktion fra hverdagen.

Hos Kant er det ikke sådan, at "det skønne" (navnlig den desinteresserede naturoplevelse, men også den tilsvarende kunstoplevelse) står i nogen egentlig kritisk opposition til hverdagen som uskøn; hverdagen er snarere det nødvendige for Kant i forhold til naturen/kunsten som det skønne eller som frihedens rige.

At ønsket om "oplevelse af skønhed" i sig selv udelukker det kritiske moment fra kunsten ses derved, at "det hæslige" ifølge sagens logik, altså som følge af skønhedens

eksklusivitet, ikke tilmåles plads af væsentlig betydning i kunsten. Eftersom "det hæslige" altid modsiger "det skønne", er der i grunden ikke plads til det i kunsten, hvis denne skal formidle "oplevelse af skønhed". Og eftersom kritik dybest set er en gøren opmærksom på det uophæveligt hæslige moment ved tilværelsen - fækallier og slimafsondringer, f.eks., lader sig således ikke gøre skønne - er kritik udelukket fra kunsten på samme konto.

"Oplevelsen af skønhed" gives altså umuligt ved en koncert, ved hvilken "det hæslige" er med, eftersom "det hæslige" altid sætter spørgsmålstegn ved skønhedsoplevelsen; "det skønne" er i det væsentlige en fornægtelse eller fortrængning, om man vil, af "det hæslige"; "det hæslige" på sin side vil røkke ved skønhedsoplevelsen som illegitim.

Spørger man efter "det hæsleges" definition, så er det i grunden ikke nogen bestemt ting, men netop altid det, som sætter spørgsmålstegn ved "det skønne", og dermed også ved skønhedsoplevelsen.

Katarsis, renselsen af sindet, eller som det hedder i spørgeskemaet: "forløsning af følelser", må også objektivt ses som bærende hen imod underholdningen, trods begrebets højkulturelle udspring i den antikke tænkning omkring den græske tragedie.

Kunsten, i dette tilfælde musikken, ses ifølge denne opfattelse som havende den væsentlige funktion at befri mennesker for følelser, måske ovenikøbet fortrængninger, som de i dagliglivet ikke har mulighed for at komme af med, igennem deres gennemleven af disse følelser. Følelserne kan være af (stærkt) lystbetonet eller (stærkt) angst- eller sorgbetonet karakter, f.eks.

Men i og med denne funktion gøres kunsten grundlæggende til en art sindets lynafleder, som forhindrer, at de i dagligdagen uønskede følelser får nogen konsekvens i retning af ændring af samme dagligdag.

I det kunstbegreb, som må afledes af katarsisbegrebet, ligger det implicit, at kunsten ikke har nogen kritisk funktion ift. samfundet. Katarsisbegrebet trækker den kritiske potens i kunsten ud af denne.

Katarsis trækker altså hen imod underholdningen i den forstand, at tilværelsen gøres til at udholde for publikum, uden at den ændres eller intenderes ændret, tværtimod: kunsten har den funktion at lette et eventuelt tryk fra individerne på den gældende samfundsorden.

På trods af det iboende ønske om fornægtelse eller ophævelse af modsætninger, som ligger i katarsisbegrebet (modsætninger i virkeligheden kan udløses i og med kunsten), er der immervæk også heri et utopisk moment: løftet om følelses- og driftsmæssig tilfredsstillelse. Men dette løfte er i og med katarsisbegrebet et kastreret løfte: det tilmåles ingen plads i den virkelighed, som ligger uden for kunsten.

Når så mange ikke anser kunstnerisk smag for mulig at diskutere pga. smagens forskellighed fra person til person, så betyder det for de pågældende svarere, at kunstens kvalitet ikke lader sig "måle" på basis af objektive, kun på basis af subjektive kriterier.

Dermed bliver kunst til noget, hvor alle som publikum umiddelbart kan være med og enhver have uimodsigeligt ret til sin uforgribelige mening.

Smagens relativisering til det enkelte menneske betyder en åbenbar ophævelse af forskellen mellem god og dårlig kunst, og dermed en bortfjernelse af det kritiske moment, så vel i forhold til kunsten som i kunsten selv. Kunsten som objektiv (samfunds)kritisk instans elimineres tendentielt i og med, at enhver forpligtelse for kunstpublikum på vurderingen af kunsten som sandt udtryk gøres ikke-eksisterende i og med smagens subjektivering.

Smagens relativisering til det enkelte menneske falder klart i tråd med meningens status i Danmark og i den vestlige verden i øvrigt. Den rent subjektive mening har i vor

kulturkreds indtaget en fremtrædende stilling på bekostning af bestræbelsen hen imod at opnå viden. Den blotte mening har udnyttet dét, at viden aldrig kan være absolut, til at tilrane sig en urimelig høj status i vort samfund. Som om enhver videns diskutabel karakter berettiger forkastelsen af viden til fordel for mening.

Imidlertid er svarerne næsten delt på midten i spørgsmålet om, hvorvidt smag kan diskuteres. Dette er en indikation på, i hvor høj grad befolkningen er splittet, og måske ovenikøbet rådvildt ift. hvad oplysning og demokrati i grunden er.

For den ene halvdel af befolkningen synes demokrati at være retten til at have en mening, til at give den til kende, samt til at få den tilmålt samme (kvantitative) plads som alle andre, og oplysning tilsvarende at bestå i en nærmest magisk besværgende uddelegering af ret til den enkelte til, i kraft af sin umiddelbare mening, at gøre krav på indsigt.

For den anden halvdel af befolkningen synes demokrati at være forpligtelsen til at søge at opnå viden og igennem diskussion på basis af denne viden at søge at nå frem til sand indsigt, sand viden. Oplysning synes tilsvarende at være den enkeltes ret til gennem intellektuelt arbejde at nå frem til sand, dvs.: ikke kun subjektiv indsigt.

Også den høje nej-procent ved spørgsmålet om, hvorvidt klassisk musik er finere kultur end rock og pop markerer - hvad man end lægger i begrebet "fin kultur" - en udradering af forestillingen om kvalitetsforskel i bevidstheden hos mere end halvdel af befolkningen. Den anden halvdel af svarerne markerer, at kvalitetsforskel i princippet forefindes objektivt.

Igen kan vi altså konstatere stor vildrede i spørgsmålet om, hvad demokrati og oplysning egentlig indebærer - en rådvildhed som man kan tolke som et forfald i demokrati- og oplysningsbevidstheden. Et forfald, som vel at mærke i høj grad har sin rod i selve demokrati- og oplysningsbegreberne, og et forfald, der materielt set ikke mindst har sin rod i vor kulturkreds' forsøg på at gøre verden til et rent forvaltningsområde, et forsøg, som blot forstærkes af økonomiske kriser som den nu- og herværende.

Den klart demokratiske og "folkelige" grundopfattelse kommer til udtryk, når stort set alle siger nej til, at Aalborg Symfoniorkester bør være for de højere samfundslag, og når det gøres forståeligt fra svarernes side, at man ønsker et angiveligt snobberi i forbindelse med Orkestret elimineret i fremtiden.

Denne klart demokratiske indstilling siger imidlertid ikke uden videre noget om, i hvilken retning udviklingen bør gå: hen imod alles umiddelbare lighed, umiddelbare forskelsløshed, eller hen imod den kvalificerede ligeværdighed, baseret på individuelle forskelle - en ligeværdighed, som respekterer individuelle forskelle, og som giver enhver mulighed for at udfolde sin særegne individualitet. Kun den sidste form for demokrati fortjener navnet. Den første har i sin tendens mere til fælles med totalitarismen.

Men altså: der er enighed om, at samfundet bør være demokratisk, herunder også tilgangen til den klassiske musik. Og det er også værd at holde fast i, at den klart fremherskende selvforståelse er den, at man ønsker berigelsen af den enkeltes individualitet, ikke dennes underordning under en behersket og beherskende helhed; denne opfattelse er også en central del af vort samfunds officielle ideologi, sådan som denne f.eks. kommer til udtryk i Grundloven og anden lovgivning, samt i forskellige erklæringer om menneskerettighederne, som Danmark har skrevet under på.

Mht. ideologi i forbindelse med det økonomiske er der også, hvad man kunne kalde konsensus omkring det at fremme individets udfoldelsesmuligheder.

Selv på et traditionelt ømtåleligt område som klassisk musik, i relation til hvilken man måske kunne forvente en vis hostilitet, er indstillingen den, at befolkningen godt

vil vise sin solidaritet med og tolerance over for de klassisk musik-interessererede igennem hovedsagelig offentlig finansiering af Aalborg Symfoniorkester.

Der er dog en tendens, som må siges at være i en vis fremdrift, som ønsker mere privat finansiering af Aalborg Symfoniorkester. Denne tendens kan imidlertid ikke uden videre kaldes modsatrettet den, der går hen imod at fremme individets udfoldelsesmuligheder. Man kan måske tværtimod sige, at denne grundholdning ønsker at lægge mere initiativ, og dermed mere valgmulighed, i hænderne på det enkelte individ.

Det lader sig ikke på forhånd afgøre, hvilken holdning som er mest demokratisk: den - man kunne måske kalde den "socialdemokratisk" i sin tendens -, som fastholder den hovedsagelig offentlige finansiering, eller den - som man nok kunne kalde "blødt liberalistisk" i sin tendens -, som ønsker privat finansiering fremmet.

Man kan imidlertid sige, det er naivt at tro, at et symfoniorkester, der finansieres i betydelig grad af private, økonomisk interesserede midler, kan bevare sin kunstneriske frihed og uafhængighed.

Også naivt er det at mene, at et symfoniorkester, der finansieres hovedsageligt igennem offentlige midler, kan bevare sin uafhængighed af offentlige - og det vil her sige: uvedkommende - interesser.

På den anden side kan et symfoniorkester under de sidst beskrevne forhold i højere grad henvise til samfundets lovgivningsmæssige forpligtelse til at sikre de offentligt finansierede orkestres kunstneriske uafhængighed.

Ingen af de ovennævnte holdninger til finansiering er imidlertid immuniseret imod de tidligere beskrevne forfaldstendenser i henseende til demokrati og oplysning.

Man kunne imidlertid spørge, om ikke den ideelle finansieringsform ville være en udelukkende kunstnerisk interesseret privat finansiering. Ved finansiering over skatterne vil uvedkommende interesser hos skatteyderne til hver en tid spille med og true den kunstneriske frihed mere eller mindre. Men man må dog samtidig tilføje, at noget realistisk alternativ til hovedsagelig offentlig finansiering er det i dag ikke muligt at få øje på - slet ikke når det gælder et relativt udgiftskrævende foretagende som et symfoniorkester. Mht. f.eks. et kammerorkester ville det være lettere.

Hvad man generelt kan sige er, at befolkningen i grunden ønsker at værne om den kunstneriske uafhængighed, således når et overvældende flertal svarer ja på spørgsmålet: "Ønsker du, uanset eget formål med musikopførelsen, et symfoniorkester i byen?"

Hvad der de facto peger i modsat retning er dels visse opfattelser af, hvad der betinger eller omvendt modvirker kunstnerisk uafhængighed; således er det mere end tvivlsomt, om en realiseret målsætning - om så også blot en delmålsætning - der hedder: "Orkestret skal gavne det nordjyske erhvervslivs markedsføring", er forenelig med kunstnerisk uafhængighed. Og dels peger hvad man kunne kalde opfattelsen hos en del svarere af økonomisk nødvendighed i modsat retning; således mener en del øjensynligt, at en vis høj grad af privatisering af Orkestrets virksomhed i tiden kan være nødvendig, men ikke specielt ønskelig.

Det er ganske vist atypisk, når en svarer, en selvstændigt erhvervsdrivende mandlig arkitekt, 42 år gammel, udtrykker denne ideelle fordring til Aalborg Symfoniorkestres virksomhed: "Kunstnerisk niveau (skal) alene (være) målestok!" Dette siges i forbindelse med spørgsmål 9 i skemaet: "Andre formål, som ASO bør have". Ikke desto mindre kan denne holdning tolkes som i høj grad gyldig for svarerne generelt; men det almindelige i svarene er, at ønsket om kunstnerisk uafhængighed til en vis grad overskygges af pragmatiske forbehold. Man kan således sige, at (venlig og velmenende) pragmatisme og ikke utopisme præger svarene.

Faren ved pragmatismen er imidlertid, at den, i sin væsentlige egenskab af tilpænsberedvillighed i forhold til omgivelserne, altid står i fare for at miste blikket for

sandhed - hvilken betydning man end måtte lægge heri. Således forflygtiger pragmatismen til syvende og sidst let et symfoniorkestres sande bestemmelse, f.eks.

Et svar, som i sin intention, omend ikke i sit bogstav, forekommer typisk for store dele af svarerne, er dette fra en kvindelig, 20-årig gymnasieelev.

Hun, som i øvrigt angiver aldrig at gå til koncert med Aalborg Symfoniorkester, angiveligt fordi det er for dyrt, finder, at finansieringsformen ift. Orkestret er ligegyldig. Hun mener ikke, at Orkestret nødvendigvis skal kunne konkurrere økonomisk, og hun er af den opfattelse, at Orkestret bør være uden for økonomisk konkurrence med alle andre forbrugsgoder. Om Aalborg skal have et symfoniorkester, skal ifølge svareren ikke afgøres ad de sædvanlige politiske, demokratiske kanaler.

Formålet med musikopførelsen angives at være: videregivelse af kulturarv, oplevelse af skønhed, erkendelse af musikken og af tilværelsen i øvrigt, adspredelse/ underholdning, forløsning af følelser, fremme af mental sundhed, oplevelse af samvær med andre mennesker. Formål er ikke for hende: samfundskritik, oplevelse af noget religiøst/ophøjet, agitation for en politisk eller anden holdning, bekræftelse af socialt tilhørsforhold. Hun ønsker, uanset eget formål med musikopførelsen, et symfoniorkester i byen. Af andre formål ønsker hun, at Orkestret skal give inspiration til amatører.

Orkestret er ifølge denne svarer ikke i dag for de højere samfundslag, og bør ikke være det. Klassisk musik anses for finere kultur end mere populære musikformer, og Orkestret anses ikke for i dag at være for snobber. Hun er usikker ("ved ikke") på sin demokratiske indflydelse på Orkestrets koncertprogram. De, som skal have indflydelse på Orkestrets koncertprogram, opregner hun som følger: den enkelte borger i kommunen, interessegrupper/-organisationer, nulevende komponister. Dette sidste svar er atypisk for så vidt som ASO's kunstneriske ledelse (programudvalget) går igen som svar hos de fleste svarere; ikke desto mindre er der den typiske tendens i netop hendes svar på dette punkt, at den folkelige indflydelse ønskes styrket, og at folk med indsigt på området samt nyskabende, evnerige personer ønskes tilmålt indflydelse.

Hendes svar er fri for den pragmatisme, der som nævnt ellers er temmelig hyppig i svarene; hun fastholder tværtimod klart det ønske om kunstnerisk uafhængighed, som ellers også spores som et tilgrundliggende ønske hos svarerne generelt.

Desforuden ønsker hun en folkelig, men også en kvalificeret indflydelse på spørgsmål omkring Orkestret.

Når hun ikke af musikken ønsker samfundskritik, så kan det ikke udelukkes, at det også er af hensyn til den kunstneriske frihed.

Hun kan altså i høj grad siges at repræsentere en genuin oplysnings- og demokrati-tanke, samt en ikke-pragmatisk indstilling, herunder omsorg for kunstens frihed.

Formålet at videregive kulturarv, der prioriteres højt af svarerne generelt, har også en tvetydighed indbygget i sig: på den ene side peger det hen imod den konservatisme, som også ligger i den meget høje prioritering af underholdningsbegrebet; man vil høre det gammelkendte og - alene af den grund - ufarlige. Denne tendens må immervæk siges at være fremherskende i svarene, når man betragter svarene i deres sammenhæng. På den anden side peger svaret, særligt hos de svarere, som også peger på erkendelse (af musikken, primært), hen imod ønsket om oparbejdelsen af en historisk bevidsthed, og dermed hen imod en erkendelse af det fundament, som vor kultur bygger på. Og en sand erkendelse af dette fundament vil uvægerligt give indsigt i, at vor, den vestlige, kultur ikke alene er tradition eller arv, men også forandring af det traditionelle, opbrud i forhold til vanen.

Men igen må der gøres opmærksom på, at erkendelse af musikken uden relation til f.eks. tilværelseserkendelse i øvrigt og til samfundskritik, samtidig med oppriorite-

ringen af underholdningsformålet - og denne konstellation er ret gængs i svarene -, tenderer imod at immunisere erkendelsen imod væsentligt nyt indhold; erkendelsen af musikken bliver da let til, at man blot genfinder det, man i grunden hele tiden har vidst, i et nyt materiale og i nogle nye konstellationer.

Det kan generelt nægtes, at en vis konservatisme er en stærk, underliggende strøm i svarene, uden at en forsigtig nysgerrighed efter det nye og en vis åbenhed over for musikalske eksperimenter dog på nogen måde skal fornægtes.

Den mentale turbulens, undergangsstemning eller kredsen omkring døden angstfuldt eller længselsfuldt, som ellers findes i åndslivet nu, er det svært at få øje på i svarene generelt.

Det skal ikke nægtes, at denne forfatter havde forventet mere (i høj grad tidsbundet) frygtsomhed, mistænksomhed og rent ud hostilitet. Disse egenskaber viser sig kun i begrænset omfang, altså selv over for traditionelle aversionsobjekter som et symfoniorkester og klassisk musik i almindelighed.

Til belysning af, hvad man kunne kalde den aalborgensiske befolknings virkelighedsnærhed, kan eksempelvis anføres den i høj grad manglende opslutning bag det formål med musikopførelsen, at den skulle give oplevelse af noget ophøjet/religiøst.

Spørgsmålet har ikke mindst hentet sin inspiration i den franske såkaldt postmodernistiske modefilosof Jean-Francois Lyotards bestemmelse af kunsten som det at gengive eller udtrykke "det sublime" (hos Kant, som Lyotard mener sig inspireret af: "das Erhabene": det ophøjede).

"Det sublime" er egentlig for Lyotard det grundlæggende, substantielle, essentielle, som ikke lader sig anskueligt gengive, men det er altså kunstnerens opgave at gøre det alligevel! "Det sublime" gengivet fremkalder ifølge Lyotard så vel fryd som gysen. Lyotard har foruden hos Kant hentet inspiration hos romantikkens kunstnere og filosoffer til sit begreb om "det sublime".

"Det sublime" er dybest set tilværelsens grundlæggende magt, og kan i en eller anden forstand kaldes Gud, eller Det Guddommelige, skønt det ikke adskiller sig fra det rene intet. Begrebet adskiller sig i øvrigt fra begrebet om "det skønne" ved at "det sublime" også foruroliger sin betragter, hvor "det skønne" blot beroliger.

Denne tanke om et højeste princip, som kan kaldes intet, synes at inspirere ikke blot kunstliv, men samfundsliv i almindelighed i vores kulturkreds i disse år. Derfor var det nærliggende at medtage spørgsmålet. Men "det sublime" finder altså - noget imod forfatterens forventning - ikke megen klangbund i den aalborgensiske befolkning.

Skal man konkludere, må man sige, at der findes et demokratisk og oplysningsberedt fundament i den aalborgensiske befolkning; men man skal være opmærksom på de modsatrettede tendenser til irrationalisme, oplysningsfjendskhed og ikke-demokratisk holdning, som også findes, som aldrig må undervurderes, og som ingen kan sige sig immuniseret imod.

KAPITEL 9

Undersøgelsens udsagnsønske og relevans i forhold til Orkestrets politik, markedsføring med videre.

Det har ikke været undersøgelsens intention at levere konkrete handlingsrecepter for Orkestret, hverken i henseende til langsigtede målsætninger eller daglig drift. Ambitionen har derimod været i så høj grad, som undersøgelsens betingelser har givet mulighed for, at afdække Aalborg Symfoniorkester i én af dets bestemte relationer, nemlig befolkningens holdning til Orkestret.

Denne situationsrapport har naturligvis på den anden side med fuldt overlæg ikke kunnet undgå at registrere og afdække ikke så få af befolkningens ønsker til Orkestret i specifikke så vel som i mere almene udformninger. Disse ønsker skal resumeres i det følgende.

Men det skal understreges, at hverken dette kapitel eller undersøgelsen i sin helhed tager højde for det berettigede i de ønsker eller kritikpunkter, der fremføres af det udsnit af befolkningen, som har besvaret det udsendte spørgeskema. Som bidrag til et vurderingsgrundlag for det berettigede i kritikken er rapporten dog tilføjet *Bilag 5-9*.

Det gælder i almindelighed, at denne teoretiske undersøgelse ikke har nogen mening om Orkestrets praksis. Noget andet er så, at undersøgelsen forhåbentlig giver et grundlag, eller snarere: et af grundlagene, for at danne sig opfattelser af den samme praksis. Men ansvaret for disse opfattelers dannelse ligger uden for undersøgelsens genstandsfelt; dette ansvar overlades med glæde til læseren.

Undersøgelsen fortæller, at 10% eller sandsynligvis færre af den aalborgensiske befolkning tilhører kernen af det aalborgensiske publikum til Symfoniorkestrets koncerter.

Men 45% eller sandsynligvis færre af den samme befolkning tilhører allerede i dag Orkestrets publikum.

Aalborg Symfoniorkesters musikalske virksomhed skal ses som en del af det samlede kulturudbud i byen. Denne kendsgerning må imidlertid ikke skygge for, at en isoleret betragtning af det mulige aalborgensiske publikums koncertgang er relevant. Et publikumsantal på i alt nul ville således nok gøre Orkestret som kulturelt udbud til befolkningen illusorisk. Og selv om ikke alle borgere i kommunen nødvendigvis behøver at tilhøre Orkestrets faste publikumsskare, så er det et spørgsmål, om ikke den højest mulige potentielle tilhører-/tilskuerskare bør tilstræbes, idet absolut ingen interesse for klassisk musik hos en given person kan tolkes som en art mangel på interesse for den kultur, som han på godt og ondt er en del af.

I den grad, det ligger inden for Orkestrets arbejdskapacitets- og kompetenceområde, vil det være til gavn for det, såfremt det støtter befolkningens uddannelse - alment, men vel ikke mindst de sproglige, historiske og æstetiske dannelsesfag -, idet uddannelsesniveau på baggrund af undersøgelsen må antages at spille en positiv rolle for koncertgangens hyppighed.

Det ser ud som om, der må gøres en indsats for at få de unge - 18-34 år, og sikkert også de endnu yngre årgange - til at komme til koncert. Denne indsats kan næppe ydes af Orkestret alene; det er også en samfundsopgave, som indebærer bibringelse af viden om klassisk musik. Hvad Orkestret - og foreningen Aalborg Symfoniorkesters Venner? - kan gøre, synes at være det at bibringe de unge viden om Orkestret på alle planer og på mange måder. Det gælder fra det helt elementære plan, der drejer sig om overhovedet at gøre opmærksom på Orkestrets eksistens, og så til oplysning om, hvad Orkestret egentlig består af (musikerne, instrumenterne, disses historie, deres nutidige udformning og funktion i Orkestret mv.), hvad det arbejder med (stoffet) og hvordan

det arbejder (metoden - herunder prøver), samt under hvilke forhold, det arbejder (publikum, dets opførsel, påklædning mv., samt koncertsal).

En samfunds- mere end en Orkesteropgave er problematikken omkring tids-overskud. Mere fri tid/kortere arbejdstid for borgerne vil ifølge undersøgelsen frigøre tid til Orkestret/den klassiske musik.

Det er selvsagt noget, som det ikke står i Orkestrets magt at gøre noget direkte ved; ikke desto mindre ville det utvivlsomt tjene Orkestret at deltage i den almene samfundsdebat om arbejdstiden for at få denne generelt forkortet.

Symfoniorkestret har uden tvivl bred opbakning i befolkningen for så vidt angår dets eksistensberettigelse.

Og der er også et udbredt ønske om hovedsagelig offentlig finansiering, sådan som tilfældet er i dag. Men man kan samtidig sige så meget, at tanken om hovedsagelig privat finansiering ikke er ganske fremmed for aalborgenserne. Orkestret kan altså ikke helt fornægte et pres fra befolkningen i retning af (øget) selvfinansiering og (øget) økonomisk konkurrencedygtighed på det totale varemarked, selv om et klart flertal stadig må anses for at ønske beskyttelse af Orkestrets kunstneriske frihed gennem (hovedsagelig) offentlig finansiering af Orkestret.

Meget tyder på, at Orkestret ikke må undlade at søge sin opbakning hos de enkelte borgere som sådanne i kommunen, idet langt fra alle er enige i, at Orkestrets (fortsatte) eksistens skal bestemmes via de sædvanlige demokratiske kanaler. Befolkningens opbakning til det nuværende demokratiske system er langt fra éntydig, uden at de ikke-opbakkendes holdning kan kaldes udemokratisk. I fremtiden at overvurdere støtten fra det etablerede politiske systems politikere er således næppe tilrådeligt på baggrund af undersøgelsen. Ikke mindst de unge, og herunder igen ikke mindst kvinderne, peger i denne retning.

Samme tendens finder vi i holdningen til indflydelse på koncertprogrammet. Særligt enkeltindividerne, men også interessegrupper/-organisationer ønskes en høj grad af medindflydelse. Ønsket om indflydelse til de bevilgende myndigheder er ikke udbredt.

Dette ønske om medindflydelse til den enkelte borger betyder dog ingenlunde, at befolkningen ignorerer musikalsk kompetence; tværtimod ønskes programudvalget den klart højeste grad af indflydelse på koncertprogrammet.

Svarerne ønsker en skønhedsoplevelse af musikken, og man ønsker musik, som appellerer til (stærke) følelser. Man ønsker den gamle, hævdevundne musik spillet, og man vil gerne se og høre store navne - men ikke kun.

Man vil sådan noget som behagelige omgivelser, en art fællespræg i påklædning, vil i det hele taget ting, som befordrer fællesskab omkring musikoplevelsen.

Men man vil også erkendelse af musikken, hvilket betyder en åbning over for ny musik; man vil se, ikke blot hvad musikken var (engang), men også hvad den (i dag) kan være.

Den dominerende, men ikke eksklusive tendens går dog hen imod at betragte formålet med Orkestrets musikopførelser som underholdning.

Det er et temmelig éntydigt ønske fra svarerne, at Orkestret skal være for alle, med hvad det indebærer i henseende til prispolitik, og, hvad der ligger i forlængelse heraf, at Orkestret ikke må fremme hierarkisering. Desuden ønskes der uden tvivl en generel afslappethed ift. hele koncertsituationen.

Det er et udbredt ønske, at Orkestret skal fremme turismen i landsdelen, hvilket i sin konsekvens indebærer medvirken ved turistfremstød af forskellig relevant karakter, samt koncertvirksomhed i turistsæsonen.

Orkestret skal ifølge svarerne give byen prestige, hvilket som konsekvens ikke

mindst betyder: 1) høj kvalitet (i én eller anden forstand), 2) at Orkestret må vise sig uden for byen/landsdelen, også gerne i udlandet, 3) samt at Orkestret må vise sig ved arrangementer hos forsamlinger, der må forventes at have direkte eller indirekte indflydelse på Aalborgs anseelse.

Befolkningen er delt på midten i spørgsmålet om, hvorvidt Orkestret skal gavne det lokale erhvervslivs markedsføring; men for så vidt som der svares "ja", så betyder det bl.a., at Orkestret skal kunne købes til reklameformål af f.eks. erhvervslivet.

Et meget udbredt ønske er det, at Orkestret skal give inspiration til amatører. Denne inspiration må selvsagt først og fremmest ligge i den enkelte amatørers opfattelse af det specifikke stykke musik, fremført og tolket af Orkestret i den specifikke koncert-situation. Men den kan også ligge i samarbejde/undervisning/seminarer mv. mellem enten dele af Orkestret eller hele Orkestret på den ene side og amatører på den anden.

Generelt synes befolkningen mere åben over for ydre økonomisk indflydelse og (upolitisk) magtindflydelse end over for et politisk og samfundskritisk indhold i musikken. I betragtning af velviljen over for Orkestrets kunstneriske frihed kan denne tilsyneladende uoverensstemmelse i spørgsmålet om indflydelse på musikken skyldes den naivitet hos mange svarere, at de førstnævnte indflydelser netop ikke skulle have indflydelse på den musik, som spilles af Orkestret. Imidlertid kan uoverensstemmelsen også læses som bekræftelse af en vis ligegyldighed eller kompromisvillighed i forhold til de musikalske formål. Hos de unge (18-34 år) findes den mest konsekvente modstand imod de ydre formål.

Store dele, men dog ikke flertallet, af svarerne enten benægter, at Orkestret principielt er for alle, eller er usikre herpå. Disse opfattelser indehaves især af de traditionelt set socialt lavestplacerede grupper. Imidlertid ønskes demokratisering/egalisering ganske utvetydigt af svarerne.

Ønsket til Orkestret er altså en ikke socialt eksklusiv politik fra Orkestrets side (man kunne nævne annonceringssproget, program-/planuddelings-steder, programpolitik osv.)

Den fremherskende forståelse hos svarerne af den demokratisering, som disse ønsker, synes at være, at demokratisering er identisk med popularisering.

Pædagogisering af den klassiske musik er et meget udbredt ønske. Herunder kan nævnes skolekoncerter, men ønsket rækker langt videre: for alle aldersklasser og på mange måder, f.eks. også samarbejde mellem Orkestret og diverse oplysningsforbund, Folkeuniversitetet mv. Pædagogiseringen kan dog ikke alene tilgodeses af Orkestret, men er i højere grad en samfundsopgave.

Orkestret finder forståelse for den opfattelse hos flertallet af svarerne, at bedre økonomiske betingelser vil forbedre den kunstneriske kvalitet. Ikke alle er dog enige heri.

Derimod har Orkestret ikke flertallets opbakning i spørgsmålet om et musikhus. Men et ikke ubetydeligt mindretal støtter modsætningsvis tanken herom.

Orkestret bør informere mere om sig selv, pædagogisere klassisk musik/viden herom, samt give flere og mere populære koncerter; disse er de i særlig grad udtalte ønsker fra svarerne.

Det vil ikke være forkert at sige, at ønskerne om oplysning og demokratisering er essensen i svarene.

Bilag 1

**Spørgeskema angående den
aalborgensiske befolknings holdninger til
Aalborg Symfoniorkester. (Frankeret svarkuvert vedlagt).**

1) navn _____

adresse _____

tlf. nr. _____ alder _____ køn _____

skoleuddannelse _____

erhvervsuddannelse _____

nuværende erhverv _____

Ansættelsesform: (sæt kryds)

privat ansat _____

offentligt ansat _____

arbejdsledig _____

selvstændigt
erhvervsdrivende _____

i liberalt erhverv _____

pensionist/
efterlønsmodtager _____

uddannelsessøgende _____

andet (nævnt hvilket) _____

navn på faglig organisation/arbejdsgiversammenslutning e.l.

2a) Hvor ofte går du til koncert med Aalborg Symfoniorkester (ASO) ? (sæt kryds)
aldrig____ sjældent____ jævnligt____ hyppigt____

b) Hvis "aldrig" eller "sjældent", skyldes dette så (sæt kryds)

manglende tid _____

manglende interesse for klassisk musik generelt _____

manglende interesse for ASO _____

det er for dyrt _____

andet _____

c) Hvis "andet", så hvilket ? _____

3a) Gennem hvilke midler ønsker du ideelt set ASO betalt ? (sæt kryds)

kun gennem offentlige midler _____

hovedsagelig gennem offentlige midler _____

kun gennem private midler _____

hovedsagelig gennem private midler _____

hverken gennem offentlige eller private midler _____

finansieringsform ligegyldig _____

ved ikke _____

andet _____

b) Hvis "andet", så hvilket ? _____

4a) Kan du acceptere anden betalingsform end den, du har angivet ved spørgsmål 3 ?

ja _____ nej _____ ved ikke _____

b) Hvis "ja", så hvilke(n) ? _____

5) Skal ASO nødvendigvis kunne konkurrere økonomisk ?

ja _____ nej _____ ved ikke _____

6) Bør ASO være uden for økonomisk konkurrence med alle andre forbrugsgoder ?

Col Legno-1 1994.1

ja _____ nej _____ ved ikke _____

- 7) Bør spørgsmålet: "Skal Aalborg have et symfoniorkester?" afgøres ad de sædvanlige politiske, demokratiske kanaler?

ja _____ nej _____ ved ikke _____

- 8a) Hvilket formål forbundet med musikopførelsen bør ASO have for dig? (sæt gerne flere krydser)

videregive kulturarv: ja____ nej____ ved ikke____

give oplevelse af skønhed: ja____ nej____ ved ikke____

give erkendelse af musikken: ja____ nej____ ved ikke____

give erkendelse af tilværelsen: ja____ nej____ ved ikke____

give adspredelse/underholdning: ja____ nej____ ved ikke____

levere samfundskritik: ja____ nej____ ved ikke____

forløse følelser: ja____ nej____ ved ikke____

give oplevelse af
noget ophøjet/religiøst: ja____ nej____ ved ikke____

give oplevelse af "store
navne" (solister, dirigenter m.v.): ja____ nej____ ved ikke____

give mental sundhed: ja____ nej____ ved ikke____

agitere for en holdning,
f.eks. politisk: ja____ nej____ ved ikke____

give oplevelse af samvær med
andre mennesker: ja____ nej____ ved ikke____

bekræfte socialt tilhørsforhold: ja____ nej____ ved ikke____

andet: ja____ nej____ ved ikke____

ved ikke: _____

- b) Hvis "andet", så hvilket? _____

- c) Ønsker du, uanset eget formål med musikopførelsen, et symfoniorkester i byen?

ja____ nej____ ved ikke____

9a) Andre formål, som ASO bør have (sæt gerne flere krydser)

skal gavne det nordjyske
erhvervslivs markedsføring: ja___ nej___ ved ikke___

skal fremme turismen
i Nordjylland: ja___ nej___ ved ikke___

skal give byen prestige: ja___ nej___ ved ikke___

skal give inspiration til amatører: ja___ nej___ ved ikke___

andet: ja___ nej___ ved ikke___

ved ikke: _____

b) Hvis "andet", hvilket ? _____

10a) Er ASO i dag for de højere samfundslag ?

ja___ nej___ ved ikke___

b) Bør ASO i dag være for de højere samfundslag ?

ja___ nej___ ved ikke___

11) Finder du, at klassisk musik er finere kultur end f.eks. rock eller pop ?

ja___ nej___ ved ikke___

12a) Er ASO i dag for "snobber" ?

ja___ nej___ ved ikke___

b) Hvis "ja" til 12a) kan det blive anderledes i fremtiden ?

ja___ nej___ ved ikke___

13) Er der aktivitet(er), som orkestret burde vægte mere - f.eks. turnévirkksomhed eller skolekoncerter ? _____

14) Opfatter du din demokratiske indflydelse på ASO's koncertprogram som (sæt kryds)

for stor _____

passende _____

for lille _____

ved ikke _____

Col Legno-1 1994.1

15a) Hvem skal have indflydelse på ASO's koncertprogram ? (gerne flere krydser)

- den enkelte borger i kommunen _____
- de bevilgende myndigheder (kommune/stat/amt) _____
- interessegrupper/interesseorganisationer _____
- private sponsorer _____
- ASO's kunstneriske ledelse (d.v.s. programudvalget) _____
- én og kun én person _____
- nulevende komponister _____
- en musikalsk elite _____
- ved ikke _____
- andre _____

b) Hvis "andre", hvem så ? _____

c) Hvem, hvis nogen, skal have mest indflydelse,
hvem næstmest osv. (jvf. 15a og 15b)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

16) Er kunstnerisk smag så forskellig fra person til person, at den (smagen) ikke kan diskuteres ?

ja____ nej____ ved ikke____

(Såfremt du aldrig går til koncert med ASO p.g.a. manglende interesse for klassisk musik generelt, kan du springe over spørgsmålene 17 til og med 22)

17) Er du i det store og hele tilfreds med orkestrets repertoire ?

ja____ nej____ ved ikke____

18) Spiller orkestret dansk musik fra før år 1900 i tilstrækkeligt omfang ?

ja____ nej____ ved ikke____

19) Spiller orkestret musik fra det 20. århundrede i tilstrækkeligt omfang ?

ja___ nej___ ved ikke___

20) Finder du ASO's kunstneriske kvalitet (sæt kryds)

god___ jævn___ ikke god___ ved ikke___

21) Vil bedre økonomiske betingelser kunne forbedre ASO's kunstneriske standard ?

ja___ nej___ ved ikke___

22a) Er du tilfreds med Aalborghallen som primært spillested ?

ja___ nej___ ved ikke___

b) Evt. kommentar til dit svar i 22a _____

23) Bemærkninger i øvrigt

Bilag 2: Tabel I

SVARENE PÅ DET ENKELTE SPØRGSMÅL FOR SVARERNE (195 PERSONER) TAGET UNDER ET.

2a) Hvor ofte går du til koncert med Aalborg Symfoniorkester (ASO) ? (sæt kryds)
 aldrig 107 sjældent 66 jævnligt 19 hyppigt 2

b) Hvis "aldrig" eller "sjældent", skyldes dette så (sæt kryds)

manglende tid	<u>80</u>
manglende interesse for klassisk musik generelt	<u>81</u>
manglende interesse for ASO	<u>14</u>
det er for dyrt	<u>18</u>
andet	<u>15</u>

c) Hvis "andet", så hvilket ?

"pædagogik"/ information/ har aldrig tænkt på det	kedsommelige lokaliteter og sammenhæng	ikke ud om aftenen	umusikalsk
7	1	2	1

afstanden	dovenskab	ægtefælles manglende int. f. klassisk	arbejdstider
1	1	1	1

3 a) Gennem hvilke midler ønsker du ideelt set ASO betalt ? (sæt kryds)

kun gennem offentlige midler	<u>19</u>
hovedsagelig gennem offentlige midler	<u>79</u>
kun gennem private midler	<u>17</u>
hovedsagelig gennem private midler	<u>32</u>
hverken gennem offentlige eller private midler	<u>3</u>
finansieringsform ligegyldig	<u>15</u>
ved ikke	<u>19</u>

spørgsmål 3 fortsættes!

andet

5

b) Hvis "andet", så hvilket ? _____

blanding ligeligt
4 1

4a) Kan du acceptere anden betalingsform end den, du har angivet ved spørgsmål 3 ?

ja 63 nej 54 ved ikke 40

b) Hvis "ja", så hvilke(n) ? _____

kun private hoveds. priv. hoveds. off. kun off. ligegyldigt ligeligt
7 47 2 3 2 2

5) Skal ASO nødvendigvis kunne konkurrere økonomisk ?

ja 39 nej 102 ved ikke 46

6) Bør ASO være uden for økonomisk konkurrence med alle andre forbrugsgoder ?

ja 61 nej 76 ved ikke 53

7) Bør spørgsmålet: "Skal Aalborg have et symfoniorkester ?" afgøres ad de sædvanlige politiske, demokratiske kanaler ?

ja 102 nej 57 ved ikke 30

8a) Hvilket formål forbundet med musikopførelsen bør ASO have for dig ? (sæt gerne flere krydser)

videregive kulturarv: ja 126 nej 7 ved ikke 10

give oplevelse af skønhed: ja 124 nej 6 ved ikke 12

give erkendelse af musikken: ja 111 nej 9 ved ikke 13

give erkendelse af tilværelsen: ja 43 nej 22 ved ikke 36

give adspredelse/underholdning: ja 152 nej 5 ved ikke 2

levere samfundskritik: ja 16 nej 73 ved ikke 19

forløse følelser: ja 95 nej 9 ved ikke 14

give oplevelse af
noget ophøjet/religiøst: ja 31 nej 58 ved ikke 25

give oplevelse af "store
navne" (solister, dirigenter m.v.): ja 92 nej 17 ved ikke 25

spørgsmål 8 fortsættes!

Col Legno-1 1994.1

give mental sundhed: ja 79 nej 11 ved ikke 20

agitere for en holdning,
f.eks. politisk: ja 6 nej 109 ved ikke 11

give oplevelse af samvær med
andre mennesker: ja 116 nej 11 ved ikke 11

bekræfte socialt tilhørsforhold: ja 24 nej 78 ved ikke 14

andet: ja 1 nej 6 ved ikke 16

ved ikke: 15

b) Hvis "andet", så hvilket ? _____

almen (ud)dannelse

1

c) Ønsker du, uanset eget formål med musikopførelsen, et symfoniorkester i byen ?

ja 163 nej 11 ved ikke 19

9a) Andre formål, som ASO bør have (sæt gerne flere krydser)

skal gavne det nordjyske
erhvervslivs markedsføring: ja 80 nej 29 ved ikke 21

skal fremme turismen
i Nordjylland: ja 131 nej 10 ved ikke 12

skal give byen prestige: ja 130 nej 12 ved ikke 12

skal give inspiration til amatører: ja 141 nej 2 ved ikke 11

andet: ja 4 nej 4 ved ikke 5

ved ikke: 5

b) Hvis "andet", hvilket ? _____

kun kunstnerisk	del af byens	ingen universitetsby
<u>kvalitet målestok</u>	<u>kulturliv</u>	<u>uden symf. orkester</u>
1	2	1

10a) Er ASO i dag for de højere samfundslag ?

ja 40 nej 92 ved ikke 55

b) Bør ASO i dag være for de højere samfundslag ?

ja 0 nej 177 ved ikke 8

11) Finder du, at klassisk musik er finere kultur end f.eks. rock eller pop ?

ja 84 nej 93 ved ikke 13

12a) Er ASO i dag for "snobber" ?

ja 36 nej 90 ved ikke 63

b) Hvis "ja" til 12a) kan det blive anderledes i fremtiden ?

ja 22 nej 5 ved ikke 24

13) Er der aktivitet(er), som orkestret burde vægte mere - f.eks. turnévirkksomhed eller skolekoncerter ?

nej	ved ikke	skolekoncert	turné	ud til borgerne m.v.	lettere klassisk mv.
8	13	53	16	8	7

turist-/ sommerkonc.	kirkekoncert	symfonisk rock	+rødvín	kammermusik solistkoncert
2	2	1	1	1

friluftskonc.	firkoncert	engagere arb.løse	undervisning	støtte små teatre
1	1	1	1	1

14) Opfatter du din demokratiske indflydelse på ASO's koncertprogram som (sæt kryds)

for stor 0

passende 34

for lille 25

ved ikke 123

15a) Hvem skal have indflydelse på ASO's koncertprogram ? (gerne flere krydser)

den enkelte borger i kommunen 74

de bevilgende myndigheder (kommune/stat/amt) 30

interessegrupper/interesseorganisationer 85

private sponsorer 52

ASO's kunstneriske ledelse (d.v.s. programudvalget) 149

én og kun én person 4

spørgsmål 15 fortsættes!

nulevende komponister	<u>33</u>
en musikalsk elite	<u>26</u>
ved ikke	<u>4</u>
andre	<u>8</u>

b) Hvis "andre", hvem så ? _____

	brugerne/ <u>koncertpubl.</u>
<u>musikerne</u>	
4	4

c) Hvem, hvis nogen, skal have mest indflydelse.
hvem næstmest osv. (jvf. 15a og 15b)

1.	ledelsen	:41	én person	: 4
	den enk. borger	:17	nulev. komp.	: 1
	bevil. mynd.	: 4	elite	: 1
	interesseorg.	: 7	brugere/publ.	: 1
	sponsorer	: 5		
2.	den enk. borger	: 6	sponsorer	: 9
	ledelsen	: 5	musikerne	: 2
	nulev. komp.	: 6	brugere/publ.	: 3
	bevil. mynd.	: 5	elite	: 1
	interesseorg.	:17		
3.	ledelsen	: 7	elite	: 3
	enk.borg.	: 3	bruger/publ.	: 1
	interesseorg.	:11	musikere	: 1
	sponsorer:	: 3	bev.mynd.	: 2
	nulev.komp.	: 5		

16) Er kunstnerisk smag så forskellig fra person til person, at den (smagen) ikke kan diskuteres ?

ja 84 nej 80 ved ikke 25

(Såfremt du aldrig går til koncert med ASO p.g.a. manglende interesse for klassisk musik generelt, kan du springe over spørgsmålene 17 til og med 22)

17) Er du i det store og hele tilfreds med orkestrets repertoire ?

ja 50 nej 6 ved ikke 19

18) Spiller orkestret dansk musik fra før år 1900 i tilstrækkeligt omfang ?
ja 26 nej 8 ved ikke 42

19) Spiller orkestret musik fra det 20. århundrede i tilstrækkeligt omfang ?
ja 31 nej 11 ved ikke 35

20) Finder du ASO's kunstneriske kvalitet (sæt kryds)
god 51 jævn 21 ikke god 1 ved ikke 5

21) Vil bedre økonomiske betingelser kunne forbedre ASO's kunstneriske standard ?
ja 57 nej 2 ved ikke 29

22a) Er du tilfreds med Aalborghallen som primært spillested ?
ja 67 nej 20 ved ikke 10

b) Evt. kommentar til dit svar i 22a

<u>dårlig akustik</u>	<u>musikhus</u>	god nok i	centralt
11	7	<u>mangel af bedre</u>	<u>beliggende</u>
		2	2
kedelige omgiv.	ud i		
<u>(i hallen)</u>	<u>landsdelen</u>		
1	1		

23) Bemærkninger i øvrigt

"pædagogik"/ PR/ ud til folk/ mere populære koncerter (dette er gennemgående ønsker i svarene her).

Bilag 3:
Tabel IIFordelingen af besvarelser på erhvervs-/uddan-
elses-, køns- og aldersgrupper.

<u>K. ufaglærte (A)</u>		<u>M. ufaglærte (A)</u>	
(18-34 år) I :	6	I:	2
(35-59 år) II :	9	II:	8
(ov.60 år) III:	2	III:	4
i alt :	17		14

$$AM + AK = 31$$

<u>K. faglærte (B)</u>		<u>M. faglærte (B)</u>	
I :	6	I :	4
II :	7	II :	26
III:	2	III:	2
uden aldersang.:	1		
i alt:	16		32

$$BM + BK = 48$$

<u>K. funktionærer (C)</u>		<u>M. funktionærer (C)</u>	
I:	6	I:	4
II:	8	II:	8
III:	6	III:	4
i alt:	20		16

$$CM + CK = 36$$

<u>K. selvst.erhv. (D)</u>		<u>M. selvst.erhv. (D)</u>	
I:	0	I:	0
II:	6	II:	13
III:	1	III:	2
i alt:	7		15

$$DM + DK = 22$$

<u>K. højtuddannede ansatte/studerende (E)</u>		<u>M. højtuddannede ansatte/stud.(E)</u>	
I:	14	I:	7
II:	13	II:	15
III:	1	III:	4
i alt:	28		26

$$EM + EK = 54$$

<u>K.III. u. erhvervsang.</u>	2
<u>uden personoplysninger</u>	2

Bilag 4

Aalborg, marts 1993

Kære Aalborgenser!

Det spørgeskema, som du modtager sammen med dette brev, er et led i en videnskabelig undersøgelse af aalborgensernes holdning til Aalborg Symfoniorkester. Undersøgelsen udføres af undertegnede i samarbejde med Aalborg Symfoniorkester.

Det spørgeskema, som du sidder med, vil vi gerne have dig til at besvare *uanset din interesse for orkestret eller andet*, som måtte få dig til at nære betænkeligheder ved at udfylde spørgeskemaet.

Det er af yderste vigtighed for undersøgelsens vellykkede gennemførelse at få alle opfattelser hos den aalborgensiske befolkning repræsenteret. Derfor er netop din besvarelse uundværlig: uden din besvarelse kan undersøgelsen ikke blive så velykket som *med* din besvarelse.

Undersøgelsen har to formål:

- 1) For Aalborg Symfoniorkester vil undersøgelsen være en måde at komme i dialog med befolkningen på.
- 2) For undertegnede, der er idéhistoriker, skal undersøgelsen afdække aalborgensernes holdning i dag til noget konkret, nemlig Aalborg Symfoniorkester, og derigennem til kunst og samfund.

Det skal også understreges, at alle personoplysninger i skemabesvarelserne *kun* kommer til undertegnedes kendskab, samt at samme oplysninger vil blive destrueret senest med undersøgelsens afslutning, den 31/10 1993. Personoplysningerne skal bruges i forbindelse med opfølgende (kortere) interviews med ca. 10% af dem, som besvarer spørgeskemaet. Anonyme besvarelser modtages dog også gerne, og vil naturligvis i øvrigt tælle med i undersøgelsen på lige fod med de besvarelser, som indeholder personoplysninger.

Brug den tid på skemaet, som du finder passende. 5, 10, 15, 30 minutter eller mere; det vigtigste er, at du besvarer skemaet.

Vil du høre mere om undersøgelsen i bred almindelighed (den konkrete besvarelse af skemaet kan vi selvfølgelig ikke deltage i), så ring til undertegnede på tlf. 98 13 19 55, lokal 31.

Det udfyldte skema skal være os i hænde senest onsdag den 14. april med morgenposten. (Frankeret svarkuvert er vedlagt).

Med venlig hilsen

Poul Ferland undersøgelsesleder, mag.art.

Lov om musik.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1.

Statens musikråd og amtsmusikudvalg.

§ 1. Statens musikråd har til opgave at virke til fremme af musiklivet i Danmark. Musikrådet skal rådgive og bistå offentlige myndigheder og institutioner i sager angående musikforhold. Ministeren for kulturelle anliggender skal indhente indstilling fra statens musikråd om anvendelse af midler efter §§ 3 og 7.

Stk. 2. Rådet kan på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende dansk musikliv og fremsætte erklæringer herom.

§ 2. Hvert amtsråd kan nedsætte et amtsmusikudvalg til fremme af musiklivet i amtet.

Stk. 2. Udvalget medvirker til at samordne den musikalske virksomhed i amtet og afgiver indstilling til amtsrådet og statens musikråd om støtte efter §§ 3 og 7.

Kapitel 2.

Støtteområder.

§ 3. Ministeren for kulturelle anliggender kan yde støtte til musikformål, herunder særligt til:

- 1) driften af musikskoler og sammenslutninger af sådanne,
- 2) kunstnerisk arbejdende amatørkor, amatørorkestre og -ensembler og til deres organisationer,

Min. f. kult. anligg. 3. kt. j. nr. 100-1-76.

- 3) musikforeninger og de for sådanne gældende abonnementsordninger samt til organisationer af publikum,
- 4) orkestre som nævnt i §§ 4 og 7,
- 5) orkestre, der ikke omfattes af §§ 4 og 7, samt kor og ensembler,
- 6) koncertvirksomhed og i særlige tilfælde musikdramatisk virksomhed,
- 7) videreuddannelse af musikere og andre med tilknytning til musikens område,
- 8) udgivelse og udbredelse af noder, fonogrammer og publikationer om musik,
- 9) arkivering af dansk musik samt til dokumentations- og informationsvirksomhed,
- 10) indretning og forbedring af lokaler til koncertvirksomhed m.m., herunder til anskaffelse af teknisk udstyr og instrumenter samt i særlige tilfælde til driften af sådanne lokaler.

Stk. 2. Støtte efter stk. 1 skal tilgodeses både ældre, nye og hidtil ukendte genrer og former for musik.

Stk. 3. Støtten kan ydes som tilskud, garanti eller lån.

Kapitel 3.

Landsdelsorkestre m.v.

§ 4. Århus Byorkester, Ålborg Byorkester, Odense Byorkester, Sønderjyllands Symfoniorkester og Sjællands Symfoniorkester skal som landsdelsorkestre medvirke til fremme af musiklivet i landsdelen.

15-6-86742

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå støtte efter § 5:

- 1) at det er orkestrets hovedopgave at afholde orkesterkoncerter omfattende et alsidigt repertoire af såvel ældre som nyere musikalske værker med særlig hensyntagen til værker af danske komponister,
- 2) at orkestret består af fast engagerede helårsbeskæftigede musikere og har en sådan størrelse og sammensætning, at grundlaget for fremførelse af det i 1) nævnte repertoire på kunstnerisk forsvarelig måde er til stede,
- 3) at orkestret i et rimeligt og kunstnerisk forsvareligt omfang er til rådighed for ballet- og musikdramatiske forestillinger og for det stedlige musikkonservatorium som professionelt studieorkester, og
- 4) at orkestret søger sine opgaver løst i samarbejde med de øvrige landsdelsorkestre og med andre musikinstitutioner.

§ 5. Underskuddet ved driften af landsdelsorkestrene dækkes med 50 pct. af staten under forudsætning af, at resten dækkes fra kommunal eller amtskommunal side. For så vidt angår Sønderjyllands Symfoniorkester, udgør statens andel 75 pct. For Sjællands Symfoniorkesters vedkommende dækkes den amtskommunale og kommunale andel af amtskommuner øst for Store Bælt og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Stk. 2. Forskud til dækning af driftsudgifterne kan udbetales i henhold til det af vedkommende kommuner og amtskommuner godkendte budget for orkestrets virksomhed i løbet af det regnskabsår, for hvilket det er beregnet. Endelig regulering finder sted efter regnskabsårets udløb på grundlag af det af kommunerne og amtskommunerne godkendte regnskab.

§ 6. Landsdelsorkestrene drives som selvejende institutioner med vedtægter, som foruden af ministeriet for kulturelle anliggender skal være godkendt af de tilskudsydende kommuner og amtskommuner. Ministeriet kan dog godkende andre ordninger.

Stk. 2. Ved hvert landsdelsorkester nedsættes et samarbejdsudvalg efter statens almindelige regler herom.

§ 7. Til andre orkestre, som i rimeligt omfang består af stedlige fagmusikere, kan ministeren for kulturelle anliggender yde tilskud til koncertvirksomhed af passende omfang, udøvet på alsidig, kunstnerisk forsvarelig måde.

Kapitel 4.

Musikrådets og

amtsmusikudvalgenes organisation.

§ 8. Statens musikråd består af 9 alment sagkyndige medlemmer, der beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender for en periode af 3 år.

Stk. 2. Repræsentantskabet som nævnt i § 9 udpeger 5 af medlemmerne. Et af disse medlemmer skal være udøvende eller skabende kunstner med særlig indsigt i samtidens musik og må ved beskikkelsen ikke være fyldt 35 år. 4 medlemmer, hvoraf et skal være repræsentant for publikum, udpeges af ministeren for kulturelle anliggender, der ligeledes udpeger rådets formand blandt dets medlemmer.

Stk. 3. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for en periode.

Stk. 4. Til musikrådet knyttes et sekretariat, hvis leder ansættes af ministeren for kulturelle anliggender.

§ 9. Til at følge musikrådets virksomhed nedsætter ministeren for kulturelle anliggender et repræsentantskab, hvori betydende institutioner, organisationer og interessegrupper inden for dansk musikliv skal være repræsenteret. Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen.

§ 10. Ministeren for kulturelle anliggender fastsætter efter indstilling fra henholdsvis repræsentantskabet og statens musikråd en forretningsorden for de pågældende organer.

§ 11. De nærmere regler for amtsmusikudvalgenes sammensætning og virksomhed fastsættes af amtsrådene. Ministeren for kulturelle anliggender kan udstede vejledende retningslinjer herfor.

§ 12. Ingen kan samtidig være medlem af statens musikråd og repræsentantskabet.

Bekendtgørelse af lov om musik

Herved bekendtgøres lov om musik, jf. lovekendtgørelse nr. 505 af 22. juli 1987 med de ændringer, der følger af lov nr. 407 og lov nr. 412 af 13. juni 1990.

Landskommunalt tilskud. Statens Musikråd kan dog godkende andre ordninger. Institutionernes vedtægter godkendes af Statens Musikråd og af de tilskudsydende kommuner og eventuelt amtskommuner. Kulturministeren udarbejder i samarbejde med Statens Musikråd vejledende standardvedtægter for musikskoler.

Stk. 2. Statens Musikråd kan i særlige tilfælde tilbagekalde en godkendelse, der er meddelt efter stk. 1.

§ 3 c. Staten yder delvis refusion af kommuners, amtskommuners eller andres udgifter til lærerlønudgifter i forbindelse med driften af musikskoler, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finansloven fastsatte bevilling og de samlede tilskud til lærerlønudgifter ved musikskoler fra kommuner, amtskommuner eller andre.

Stk. 3. Kommuner, amtskommuner eller andre kan maksimalt få refunderet 25 pct. af udgifterne til musikskolelærerlønningerne, således som de fremgår af det af Statens Musikråd godkendte regnskab for foregående år.

Stk. 4. Det er en betingelse for at opnå refusion efter stk. 1, at musikskoleelevernes betaling for undervisningen ikke overstiger 1/3 af bruttoudgiften ved skolens drift.

Stk. 5. Der kan ydes særlig støtte til etablering af musikskoler.

§ 3 d. Staten kan yde støtte til musikalske grundkurser ved musikskoler.

Stk. 2. Staten kan dække 1/3 af bruttoudgifterne i forbindelse med et musikalsk grundkursus under forudsætning af, at de resterende 2/3 dækkes af de pågældende amts- og primærkommuner.

Stk. 3. Undervisningen på statsstøttede grundkurser er gratis for eleverne.

§ 3 e. Staten kan yde støtte til udlån af instrumenter eller til musikskolernes indkøb heraf.

Stk. 2. Staten kan yde støtte til efteruddannelse af musikskolelærere.

Stk. 3. Staten kan yde støtte til undervisning

Kapitel 3

Landsdelsorkestre m.v.

§ 4. Århus Symfoniorkester, Ålborg Symfoniorkester, Odense Symfoniorkester, Sønderjyllands Symfoniorkester og Sjællands Symfoniorkester skal som landsdelsorkestre medvirke til fremme af musiklivet i landsdelen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå støtte efter § 5:

- 1) at det er orkestrets hovedopgave at afholde orkesterkoncerter omfattende et alsidigt repertoire af såvel ældre som nyere musikalske værker med særlig hensyntagen til værker af danske komponister,
- 2) at orkestret består af fast engagerede helårsbeskæftigede musikere og har en sådan størrelse og sammensætning, at grundlaget for fremførelse af det i 1) nævnte repertoire på kunstnerisk forsvarlig måde er til stede,
- 3) at orkestret i et rimeligt og kunstnerisk forsvarligt omfang er til rådighed for ballet- og musikdramatiske forestillinger, herunder forestillinger med Den jyske Opera, og for det stedlige musikkonvatorium som professionelt studieorkester, og
- 4) at orkestret søger sine opgaver løst i samarbejde med de øvrige landsdelsorkestre og med andre musikinstitutioner,
- 5) at orkestrene efter behov og i rimeligt omfang afholder koncerter i og uden for landsdelen.

§ 5. Staten yder tilskud til de landsdelsorkestre, der er nævnt i § 4, med beløb, der fastsættes på de årlige finanslove, såfremt der ydes kommunalt eller amtskommunalt tilskud.

Stk. 2. Tilskuddene til landsdelsorkestrene udbetales forskudsvis i henhold til de budgetter, der er godkendt af de tilskudsgivende myndigheder. Efter regnskabsårets afslutning indsendes regnskab til de tilskudsgivende myndigheder.

Stk. 3. Til driften af Sjællands Symfoniorkester ydes tilskud af Københavns og Frederiks-

berg Kommuner samt amtskommuner øst for Storebælt med undtagelse af Bornholms Amtskommune.

§ 6. Landsdelsorkestrene drives som selvejende institutioner med vedtægter, som foruden af Kulturministeriet skal være godkendt af de tilskudsydende kommuner og amtskommuner. Ministeriet kan dog godkende andre ordninger.

Stk. 2. Ved hvert landsdelsorkester nedsættes et samarbejdsudvalg efter statens almindelige regler herom.

§ 7. (Ophævet ved lov nr. 375 af 10. juni 1987).

Kapitel 4

Musikrådets og amtsmusikudvalgenes organisation

§ 8. Statens Musikråd består af 9 alment sagkyndige medlemmer, der beskikkes af kulturministeren for en periode af 4 år.

Stk. 2. Repræsentantskabet som nævnt i § 9 udpeger 5 af medlemmerne. 4 medlemmer udpeges af kulturministeren, der ligeledes udpeger rådets formand blandt dets medlemmer.

Stk. 3. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for én periode.

Stk. 4. Til musikrådet knyttes et sekretariat, hvis leder ansættes af kulturministeren efter forslag fra rådet.

§ 9. Til at følge musikrådets virksomhed nedsætter kulturministeren et repræsentantskab, hvori betydende institutioner, organisationer og interessegrupper inden for dansk musikliv skal være repræsenteret. Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen.

§ 10. Kulturministeren fastsætter efter indstilling fra henholdsvis repræsentantskabet og Statens Musikråd en forretningsorden for de pågældende organer.

§ 11. De nærmere regler for amtsmusikudvalgenes sammensætning og virksomhed fastsættes af amtsrådene. Kulturministeren kan udstede vejledende retningslinier herfor.

§ 12. Ingen kan samtidig være medlem af Statens Musikråd og repræsentantskabet.

Kapitel 5

Instruktion, ikrafttræden m.v.

§ 13. Loven har virkning fra den 1. oktober 1976. (Overgangsbestemmelser udeladt).

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft i Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

§ 15. Kulturministeren kan bestemme, at beføjelser, der i henhold til denne lov tilkommer Statens Musikråd, udøves af ministeren.

Stk. 2. Kulturministeren kan give Statens Musikråd instruktioner vedrørende udøvelsen af de beføjelser, der er henlagt til Statens Musikråd.

Lov nr. 407 af 13. juni 1990 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. De hidtidige regler om tilskudsberegning vedrørende landsdelsorkestre finder fortsat anvendelse ved beregningen af tilskud for perioden til og med 31. december 1990.

Lov nr. 412 af 13. juni 1990 (musikskoler) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Kulturministeriet, den 6. juli 1990

OLE VIG JENSEN

/ Lise Roepstorff

Symfonien
Kjellerupsgade 14
DK-9000 Ålborg
Telefon 98 13 19 55
Telefax 98 13 03 78

VEDTÆGTER

for den selvejende institution

AALBORG SYMFONIORKESTER

VIRKSOMHEDSOMRÅDE

- pgf. 1 Aalborg By-Orkester, der blev oprettet som selvejende institution den 30. januar 1943 med hjemsted i Aalborg, videreføres under navnet Aalborg Symfoni Orkester som sådan institution iht. den til enhver tid gældende lov om musik med det formål at opretholde et symfoni orkester, der driver koncertvirksomhed i overensstemmelse med ovennævnte lov.
- stk. 2 Foruden den almindelige koncertvirksomhed i og uden for hjemstedskommunen og landsdelen er institutionen i overensstemmelse med pgf. 4 i ovennævnte lov til rådighed for ballet og musikdramatiske fremførelser, herunder forestillinger for Den Jyske Opera samt for Nordjysk Musikkonservatorium som professionelt studieorkester.
- stk. 3 Institutionens virksomhed kan gennemføres enten ved institutionens egen foranstaltning eller i samarbejde med musikforeninger, organisationer, institutioner e.l., der har musikfremførelser som en del af deres virksomhed.
- stk. 4 Til fremme af musikinitiativer samt for i videst mulige omfang at udnytte orkestrets øve- og koncertlokaler, kan institutionen foranledige afholdt koncerter, musikkurser mv. af udefra kommende kunstnere.

LEDELSE

- pgf. 2 Institutionens øverste myndighed er en bestyrelse på 9 medlemmer. Institutionen tegnes af bestyrelsesformanden og et bestyrelsesmedlem i forening. Ved salg og pantsætning af fast ejendom tegnes institutionen af hele bestyrelsen. Der kan meddeles prokura.
- stk. 2 Valget til bestyrelsen sker ved, at Aalborg byråd udpeger 2 medlemmer, orkestrets fastansatte musikere udpeger fra deres kreds 2 medlemmer. De resterende medlemmer, der skal have interesse for musikkulturelle forhold, udpeges af det til enhver tid siddende repræsentantskab. Sammensætningen af bestyrelsen meddeles Aalborg byråd.
- stk. 3 Funktionstiden for de af Aalborg byråd udpegede medlemmer bestemmes af byrådet. Funktionstiden for de af orkestret valgte medlemmer bestemmes af orkestret. De øvrige medlemmer har en funktionstid på 4 år, således at henholdsvis 2 og 3 medlemmer fratræder hvert andet år. Genvalg kan finde sted.
- stk. 4 Udtræder et til bestyrelsen udpeget medlem, gælder valget af den, der udpeges i hans sted, kun for den tilbageværende del af valgperioden.
- stk. 5 Bestyrelsen vælger af sin midte formand og næstformand. Valget gælder for den resterende del af den for de pågældende i stk. 3 og 4 nævnte valgperiode.
- stk. 6 Formanden indkalder til bestyrelsesmøder. Såfremt to bestyrelsesmedlemmer begærer bestyrelsesmøde afholdt, skal formanden indkalde hertil.
- stk. 7 Bestyrelsens beslutninger træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.
- stk. 8 Bestyrelsen kan af sin midte nedsætte et forretningsudvalg. I så fald består dette af formand og næstformand samt yderligere 1 til 2 bestyrelsesmedlemmer. Mindst eet forretningsudvalgsmedlem vælges blandt de af Aalborg kommune udpegede repræsentanter i bestyrelsen.

BESTYRELSESFUNKTIONER

- pgf. 3 Bestyrelsen er ansvarlig for, at institutionens drift er i overensstemmelse med lov om musik samt de til enhver tid gældende regler, herunder udarbejdelse af budgetter, regnskaber og anbringelse af institutionens midler.
- pgf. 4 Bestyrelsen ansætter en leder af institutionen. Lederen er direkte ansvarlig over for bestyrelsen med hensyn til institutionens samlede virksomhed, herunder ansvaret for at orkestrets kunstneriske virksomhed er i overensstemmelse med de i lov om musik stillede krav. Lederen deltager uden stemmeret i bestyrelsens og forretningsudvalgets møder.
- pgf. 5 Bestyrelsen ansætter og afskediger det med orkestrets musikudøvelse og administrationen beskæftigede personale. Dog kan musikere hverken ansættes eller afskediges, uden at indstilling først er indhentet fra institutionens leder. Denne skal, inden indstilling afgives, forelægge sagen for orkestret til høring og udtalelse, og denne udtalelse skal vedlægges indstillingen.
- pgf. 6 Til at følge og støtte institutionens virksomhed skal bestyrelsen nedsætte et bredt sammensat repræsentantskab.
- pgf. 7 Planer – herunder programmer – for institutionens virksomhed i henhold til vedtægternes pgf. 1, stk. 1, 2 og 3 udarbejdes af lederen under programudvalgets medvirken og forelægges bestyrelsen til endelig godkendelse.
- stk. 2 Det i pgf. 7 nævnte programudvalg består af 5 medlemmer. Lederen af institutionen er født formand. Tre medlemmer vælges af og blandt orkestrets medlemmer, og et medlem vælges af repræsentantskabet.
- pgf. 8 Der skal nedsættes et samarbejdsudvalg efter statens almindelige regler herom. Lederen af institutionen er formand for samarbejdsudvalget.

REGNSKAB OG REVISION

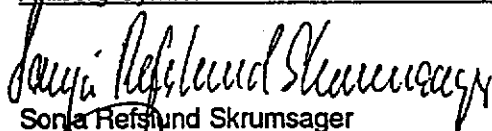
pgf. 9 Institutionens regnskabsår er kalenderåret.

stk. 2 Efter regnskabsårets udløb foranlediger bestyrelsen en beretning og et af statsautoriseret revisor revideret regnskab indsendt til Aalborg kommune til godkendelse. Det godkendte regnskab indsendes til Kulturministeriet.

pgf.10 I tilfælde af, at de økonomiske forudsætninger for institutionens virksomhed bortfalder, træffer de hidtil tilskudsgivende myndigheder på grundlag af indstilling fra bestyrelsen bestemmelse om anvendelse af institutionens formue.

Således vedtaget den 6. januar 1993

Aalborg Symfoniorkestrets samlede bestyrelse:

Sonja Refsund Skrumager

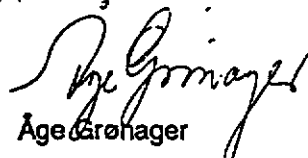

Willy Kok

Nils Bell

Peter Anker Kjærgaard-Knudsen

Peer Fischer

Jan Ole Mortensen

Åge Grønager

Jens Frederiksen

Morten Hansen

**Bestemmelser vedrørende AALBORG SYMFONIORKESTERS
REPRÆSENTANTSKABS opgaver og sammensætning.**

Symfonien
Kjellerupsgade 14
DK-9000 Aalborg
Telefon 98 13 19 55
Telefax 98 13 03 78

OPGAVER

1. I henhold til Aalborg Symfoniorkesters vedtægter pgf. 6 nedsætter bestyrelsen et repræsentantskab til at følge og støtte institutionens virksomhed, herunder virke som forum for skabelse af nye ideer og initiativer for og omkring orkestret.
- 1.1. Repræsentantskabet skal i henhold til vedtægternes pgf. 2 stk. 2 til bestyrelsen udpege 5 repræsentantskabs- medlemmer. Endvidere skal repræsentantskabet ifølge vedtægternes pgf. 7 stk. 2 vælge et medlem til programudvalget; dette medlem behøver ikke være medlem af repræsentantskabet.

SAMMENSETNING

2. Repræsentantskabets medlemmer skal have interesse for musikkulturelle forhold. Repræsentantskabet sammensættes således:
 - 1) Rådmanden for Aalborg kommunes 4. magistrat – såfremt denne ønsker det
 - 2) Arbejdernes Fællesorganisation
 - 3) Sammenslutningen af FTF organisationer
 - 4) Aalborg Handelsstandsforening
 - 5) Industrien – udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening i Aalborg
 - 6) AOF i Aalborg kommune
 - 7) FOF i Aalborg kommune
 - 8) Liberalt Oplysningsforbund i Aalborg kommune
 - 9) Frit Oplysningsforbund i Aalborg kommune
 - 10) Folkeuniversitetet i Aalborg
 - 11) Turistforeningen i Aalborg
 - 12) – 19) 8 medlemmer vælges af og blandt "Aalborg Symfoniorkesters Venner"

- 20) Nordjyllands Amts Musikudvalg
- 21) Viborg Amts Musikudvalg
- 22) Aalborg kommunale Musikskole
- 23) Aalborg Musikskole
- 24) Musiklærerne ved folkeskolen i Aalborg kommune
- 25) Musiklærerne ved gymnasier og HF i Nordjylland
- 26) Institut for musik og musikterapi, AUC
- 27) Nordjyllands Unge Tonekunstnere
- 28) Nordjysk Musikkonservatorium
- 29) Filharmonisk Kor
- 30) Det Nordjyske Landsbibliotek, Musikafdelingen

1) - 11) samt 20) - 30) hvert med eet medlem.

Herudover kan Aalborg Symfoniorkesters bestyrelse udpege medlemmer, der anses for at kunne bidrage med en særlig indsats til gavn for Aalborg Symfoniorkester.

- 2.1. Medlemmerne af repræsentantskabet vælges for et tidsrum af 4 år; dog vælges medlemmerne nævnt fra 2) til 15) inkl. første gang for en periode af 2 år. Der ydes ikke honorar eller diæter for hvervet. Afgår et medlem inden udløbet af sin valgperiode, foretages nyvalg kun for den resterende del af perioden. Genvalg kan finde sted. Valg foregår i oktober kvartal i alle ulige år med funktion fra 1. januar.

FUNKTION

3. Formanden for bestyrelsen for Aalborg Symfoniorkester er født medlem og formand for repræsentantskabet. Formanden indkalder til repræsentantskabets møder. Der afholdes normalt 2 møder om året, Formanden skal indkalde til møde, såfremt 10 medlemmer kræver det. Sekretariatsfunktionen varetages af administrationen ved Aalborg Symfoniorkester.
- 3.1. Møderne ledes af formanden. Afgørelser træffes ved simpel stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.
- 3.2. Repræsentantskabet kan herudover selv fastlægge sin forretningsorden.

Aalborg, marts 1993

ARSOPGØRELSE - KONCERTVIRKSOMHED 1991

3/1	Nytårskoncert, Frederikshavn	Ole Schmidt
4/1	Nytårskoncert, Holstebro	Ole Schmidt
5/1	Nytårskoncert, Aalborghallen	Ole Schmidt
7/1	Nytårskoncert, Lemvig	Ole Schmidt
8/1	Nytårskoncert, Farsø	Ole Schmidt
17/1	Symfonikoncert, Aalborghallen	Jorma Panula
22/1	Symfonikoncert, Aalborghallen	Edward Serov
26/1	Wienerbal, Aalborghallen	Børge Wagner
31/1	"Åben prøve", Orkesterseminar, Symfonien	Ari Rasilainen
2/2	Konferenceåbning Den Danske Europabevægelse, Aalborghallen (6 messingblæsere)	
5/2	Familiekoncert, Aalborghallen	Thomas Jensen
14/2	Symfonikoncert, Aalborghallen	Uriel Segal
15/2	Randers - symfonikoncert	Uriel Segal
17/2	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
19/2	Lions Club-koncert, Aalborghallen	Børge Wagner
21/2	Symfonikoncert, Aalborghallen	Arvo Volmer
26-27/2	Videoindspilning, Aalborghallen	Ole Schmidt
28/2-1/3	Båndindspilning, Symfonien	Mogens Dahl
7-11/3	3 forestillinger med Den Jyske Opera "Faust" Skive, Aalborghallen, Viborg	F. Cristofoli
9/3	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
12/3	Festkoncert, Aalborghallen	Victor Borge
20/3	Baltisk gallakoncert, Symfonien	Arvo Volmer
8/4	Thisted - symfonikoncert	Arvo Volmer
9/4	Symfonikoncert, Aalborghallen	Arvo Volmer
10/4	Holstebro - symfonikoncert	Arvo Volmer
11/4	Mødeåbning, Aalborghallen (Amtsrådsforen.)	Arvo Volmer
16/4	Symfonikoncert, Aalborghallen	Frank Shipway
18., 19., 22/4	15 gruppekoncerter på Aalborg-skoler	
20/4	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
24/4	Børnekoncert, Symfonien	Alf Sjøen
25/4	2 børnekoncerter for invit. skolelever, Symfonien	Alf Sjøen
29/4-6/5	4 koncerter v/Repræsentantskabs-valg (blæserkvintet)	
2/5	Mødeåbning, Aalborghallen (Sociale Udvalg)	Mogens Dahl
4/5	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
9/5	Sommerkoncert, Vor Frue Kirke	Jean-Pierre Wallez
16/5	Sommerkoncert, Aalborghallen	Claes Eriksson
22/5	Lægekongresåbning, Kunstmuseet (blæserkvintet)	
23/5	Sommerkoncert, Kunstmuseet	Søren K. Hansen

27/5	Aalborg Festival-koncert, Aalborghallen	Peder Kragerup
30/5	Sommerkoncert, Aalborghallen	Avi Ostrowsky
3/6	Sommerkoncert, Aalborghallen	Hannu Koivula
10/6	Sommerkoncert, Aalborghallen	Tamas Vetö
13/6	Sommerkoncert, Vor Frue Kirke	Lars Ulrik Mortensen
14/6	Mødeåbning, Aalborghallen (KL)	Mogens Dahl
17/6	Sommerkoncert, Aalborghallen	John Frandsen
20/6	Sommerkoncert, Aalborghallen	Jonathan Del Mar
1/8	Sommerkoncert, Aalborghallen	Svend Skipper
5/8	Mozart Festival, symfonikoncert, Aalborghallen	Joseph Swensen
7/8	Mozart Festival, Lieder-aften, Symfonien	Edith Mathis
8/8	Mozart Festival, symfonikoncert, Aalborghallen	Joseph Swensen
10/8	Mozart Festival, klaver-aften, Symfonien	Rudolf Buchbinder
11/8	Mozart Festival, symfonikoncert, Aalborghallen	Joseph Swensen
14/8	Jens Schrøders begravelse, Budolfi Kirke (23 musikere)	Alf Sjøen
15/8	Sommerkoncert, Aalborghallen	Mogens Dahl
18/8	Holstebro - symfonikoncert (åbningskoncert)	Ole Schmidt
22/8	Sommerkoncert, Aalborghallen (Promenadekonc.)	Ole Schmidt
28/8	Fjeritslev - symfonikoncert	Mogens Dahl
29/8	2 x Åbent Hus, Symfonien	Mogens Dahl
5/9	Symfonikoncert, Aalborghallen	Kees Bakels
6/9	Holstebro - symfonikoncert	Kees Bakels
12/9	Symfonikoncert, Aalborghallen	Uriel Segal
15/9	Kongresåbning, Aalborghallen (Murerforbundet)	Alf Sjøen
19/9	2 Symfonikoncerter, Vor Frue Kirke	Tamas Vetö
21/9	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
28/9	Ib Nørholm Portrætkoncert, Symfonien	Tamas Vetö
30/9-2/10	Grammofonindspilning, Symfonien	Tamas Vetö
8/10	Symfonikoncert, Aalborghallen	Petri Sakari
16-17/10	3 x børnekoncert, Kunstmuseet (Mozart for børn)	Hannu Koivula
22/10	Symfonikoncert, Aalborghallen	Hannu Koivula
27.-31/10	5 forest. m/ Den Jyske Opera (West Side Story)	Flemming Vistisen
29.-31/10	3 forest. m/Den Jyske Opera (Ungdom og Galskab)	Tamas Vetö
5.-7/11	30 gruppekoncerter på Aalborg-skoler	
12/11	Symfonikoncert, Aalborghallen	Edward Serov
13/11	Holstebro - symfonikoncert	Edward Serov
21/11	Symfonikoncert, Aalborghallen	Edward Serov
23/11	Pro Musica kammerkoncert, Kunstmuseet	
28/11	Familiekoncert, Symfonien	Hannu Koivula
29/11	2 x familiekoncert for inviterede skolebørn, Symfonien	Hannu Koivula
30/11	Work Shop, Symfonien (uropførelse)	Hannu Koivula
5/12	Symfonikoncert, Aalborghallen	John Frandsen

10/12	Julekoncert i samarbejde med Røde Kors, Aalborghal	Flemming Vistisen
15.-21/12	7 opførelser af Messias i Vor Frue Kirke, Hals Kirke, Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring, Skørping, Holmens Kirke, København	Morten Schuldt-Jensen
16.-21/12	10 juleforestillinger på Jomfru Ane Teatret	Mogens Dahl
31/12	Nytårskoncert i Aalborghallen	Hannu Koivula

Sammendrag:

Symfoniske koncerter i Aalborg	42
Familie/børnekoncerter i Aalborg	11
Museumskoncert	1
Udenbys symfonikoncerter	16
Opera og andet teaterarbejde	21
Kammerkoncerter	6
Mødeåbninger	6
Bånd/grammofon/videoindspilning	4
Wienerbal	1
Gruppekonerter (skoler, mm)	50
Soloaftener	2

I ALT ENHEDER

160

Til det opgivne omfang af teaterarbejde kommer de 15 forestillinger, som Jomfru Ane Teatret gav i
"Hymner til Natten" med musik af Kim Helweg, båndindspillet af ASO.

Bilag 8b

OPGØRELSE OVER KONCERTVIRKSOMHED - 1992

2/1	Farsø – nytårskoncert	Hannu Koivula
3/1	Frederikshavn – nytårskoncert	Hannu Koivula
4/1	Nytårskoncert – Aalborghallen	Hannu Koivula
9/1	Symfonikoncert – Aalborghallen	Avi Ostrowsky
17/1	Det kgl. Teater – Aida i Herning	T. Wojciechowski
18/1	Det kgl. Teater – Aida i Herning	T. Wojciechowski
21/1	Det kgl. Teater – Aida i Aalborghallen	T. Wojciechowski
22/1	Det kgl. Teater – Aida i Aalborghallen	T. Wojciechowski
25/1	Wienerbal – Aalborghallen	Børge Wagner
30/1	Symfonikoncert – Aalborghallen	Edward Serov
6/2	Symfonikoncert – Aalborghallen	Arvo Volmer
7/2	Holstebro – Symfonikoncert	Arvo Volmer
13/2	Symfonikoncert – Aalborghallen	Lionel Friend
16/2	Koncert med DR Big Band – Symfonien	Jukka Linkola
2/3	Den jyske Opera – Fidelio i Viborg	Frans Rasmussen
3/3	Den jyske Opera – Fidelio i Skive	Frans Rasmussen
7/3	Den jyske Opera – Fidelio i Aalborghallen	Frans Rasmussen
12/3	Symfonikoncert – Aalborghallen	Avi Ostrowsky
14/3	Pro Musica kammerkoncert, kunstmuseet	
18/3	Randers – symfonikoncert	Vernon Handley
19/3	Symfonikoncert – Aalborghallen	Vernon Handley
24/3	Symfonikoncert – Aalborghallen	Ari Rasilainen
30/3	Herning – symfonikoncert	Edward Serov
31/3	Symfonikoncert – Aalborghallen	Edward Serov
2/4	Holstebro – symfonikoncert	Edward Serov

3/4	Thisted – symfonikoncert	Edward Serov
9/4	Fjerritslev Gymnasium – elevkoncert	Harald Eikås
10/4	Hobro Gymnasium – elevkoncert	Harald Eikås
11/4	Pro Musica kammerkoncert, kunstmuseet	
24/4	Lions-koncert – Aalborghallen	Alf Sjøen
25/4	Sangerdyst – Aalborghallen	John Høybye
30/4	Sommerkoncert – kunstmuseet	Søren K. Hansen
2/5	TV-optagelse (14 takter) – Symfonien	G.Emilsson
6.-8/5	30 gruppekonserter på Aalborg-skoler	
13/5	Mødeåbning Aalborghallen – Sociale Udvalg	Alf Sjøen
13/5	Familiekoncert – Symfonien	Alf Sjøen
14/5	2 x familiekoncert – Symfonien	Alf Sjøen
19/5	Sommerkoncert Aalborghallen – Karneval	Frans Rasmussen
25/5	Messingkvintet fra ASO – Mødeåbning Aalborghallen – Dansk Industri	
25/5	Sommerkoncert – Vor Frue Kirke	Lars Ulrik Mortensen
27/5	Dirigentskamen Kgl. danske Musikkons. – Symfonien	Roland Haraldsson
1/6	Sommerkoncert – Aalborghallen	Avi Ostrowsky
2.-4/6	Båndindspilning til Nordjyllands Kunstmuseum	Bo Holten
9/6	Mødeåbning Aalborghallen – Danske Skatteankenævn	Arvo Volmer
12/6	Mødeåbning Aalborghallen – KL	Arvo Volmer
12-13/6	Grammofonindspilning – Symfonien	Arvo Volmer
15/6	Sommerkoncert Aalborghallen	Arvo Volmer
18/6	Sommerkoncert Aalborghallen	Arvo Volmer
22/6	Sommerkoncert Aalborghallen	Tamás Vető
6/8	Sommerkoncert Klostersgården	Joseph Swensen
10/8	Sommerkoncert Symfonien	Joseph Swensen
13/8	Sommerkoncert Aalborghallen	Kees Bakels

15/8	Recital – Symfonien (klaver)	Bogdan Czapiewski
16/8	Korkoncert – Vor Frue Kirke (Ave Sol)	Imants Kokars
17/8	Sommerkoncert – Aalborghallen	Bakels/Kokars
20/8	Sommerkoncert – Aalborghallen	Peter Eltrup Larsen
23/8	HK-kongresåbning – Aalborghallen	Flemming Vistisen
26/8	HK-kongresåbning – Aalborghallen	Flemming Vistisen
29/8	Hanherred Fritidscenter, Fjerritslev, koncert	Flemming Vistisen
30/8	HK-kongresåbning – Aalborghallen	Flemming Vistisen
1/9	Symfonien, samarbejde med Amtsmusikudvalget	Flemming Vistisen
2/9	HK-kongresåbning – Aalborghallen	Flemming Vistisen
7/9	"Chess", Aalborghallen	Børge Wagner
8/9	"Chess", Skive-Hallen	Børge Wagner
9/9	Kongresåbning, Socialdemokratiet, Aalborghallen	Børge Wagner
10/9	"Chess", Odense	Børge Wagner
11/9	"Chess", Århus	Børge Wagner
12/9	"Chess", Århus	Børge Wagner
16–18/9	30 gruppekoncerter på skoler	
24/9	Symfonikoncert, Aalborghallen, Populære klassikere	Avi Ostrowsky
25/9	Øster Brønderslev, gentagelse af 24/9	Avi Ostrowsky
1/10	Symfonikoncert, Aalborghallen, Hjemlandets toner	Ole Schmidt
3/10	Sundhedshøjskolen, Aalbæk	Flemming Vistisen
7/10	Familiekoncert, Symfonien	Søren Birch
8/10	2 x Familiekoncert, Symfonien	Søren Birch
16/10	Carreras-koncert, Aalborghallen	Elio Boncompagni
19/10	Farinelli, Den Jyske Opera, Skive-Hallen	David Riddell
21/10	Farinelli, Den Jyske Opera, Aalborghallen	David Riddell
24/10	Pro Musica Kammerkoncert, kunstmuseet	

28/10	Støvring Gymnasium (samarbejde med Det kgl. danske Musikkonservatorium)	Henrik Vagn Christensen/John Frandsen
29/10	Aalborghus Gymnasium	do.
3/11	Mesterklasse/Recital med pianisten Vladimir Viardo	
5/11	Symfonikoncert, Aalborghallen, Hjemlandets toner	Edward Serov
8/11	Amatørsymfoniorkester/Aalborg Symfoniorkester, samarbejdsconcert i Aalborghallen	Edward Serov
13/11	Farinelli, Den Jyske Opera, Randers	David Riddell
14/11	Farinelli, Den Jyske Opera, Holstebro	David Riddell
20/11	Farinelli, Den Jyske Opera, Viborg, reduceret ork.	David Riddell
21/11	Farinelli, Den Jyske Opera, Viborg, reduceret ork.	David Riddell
19/11	Symfonikoncert, Aalborghallen, Populære klassikere	Avi Ostrowsky
26/11	Symfonikoncert, Aalborghallen, Hjemlandets toner	Janos Fürst
1/12	Symfonikoncert, Aalborghallen – Verdi: Requiem	Janos Fürst
8/12	Familieconcert, Aalborghallen	Flemming Vistisen
12/12	Juleconcert, Vor Frue Kirke	Lars Ulrik Mortensen
13/12	Skørping, Hotel Rebild Bakker, – som 12/12	Lars Ulrik Mortensen
15–18/12	Grammofonindspilning (Gade)	Frans Rasmussen

Sammendrag:

Symfoniske koncerter i Aalborg	31
Familie/børnekoncerter i Aalborg	7
Udenbys symfonikoncerter	11
Opera og andet teaterarbejde	18
Kammerkoncerter	3
Mødeåbninger	9
Wienerbal	1
Big Band-koncert	1
Gymnasiekoncerter	4
Koncert med Amatørsymfoniorkester	1
Grammofon-bånd og TV-indspilning	4
Sangerdyst-konkurrence	1
Gruppekonerter (skoler)	60
Eksamensconcert (dirigent.kl DKDM)	1
Soloaftener	2
Korkoncert	1

I ALT ENHEDER 155

Bilag 9a

 Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1991 til 31-08-1992

Udskrevet den 19/10 1993

Side 1

Komponist	Værktitel	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
(Forskellige komponister - danske)	Julesalmer og-sange			1
(Forskellige komponister - danske)	Potpouri over julekalendersange (fån)		8	1
(Ukendt engelsk komponist)	'Hard! The herald angels sing' - nr. 5 af 5 Christmas Carols		5	1
(Ukendt engelsk komponist)	'O come, all ye faithful' - nr. 2 af 5 Christmas Carols		5	1
(Ukendt engelsk komponist)	Skuld gammel venskab rejn forgo, Es-dur			1
(Ukendt tysk komponist)	'En rose så jeg skyde'		4	9
Adams, John	The Chairman Dances - foxtrot for orkester	1985	12	2
Alfvén, Hugo	Midsommarvaka-svensk rapsodi nr. 1, op. 19	1904	13	1
Andersen, Kai Normann	'Undskyld herr, må jeg byde Dem et kirsebær' - duet sopran/bariton	1932	4	1
Andersen, Kai Normann	Kai Normann Andersen-succes'er		6	1
Andersen, Kai Normann	Selection		7	1
Arutjunjan, Alexander	Koncert (i en sats) for trompet og orkester	1950	15	1
Bach, Carl Philipp Emanuel	Koncert for cembalo, strygere og basso continuo, d-mol, Wotq 23		18	1
Bach, Carl Philipp Emanuel	Symfoni i D-dur, Wq 183/1		12	1
Bach, Johann Christian	Sinfonie, D-dur, op. 18 nr. 6		15	1
Bach, Johann Sebastian	Orkestersuite nr. 1, C-dur, BWV 1066	1717	25	1
Barber, Samuel	Medea's Meditation and Dance og Venegeance, op. 23a	1946	13	1
Beethoven, Ludwig van	Fidelo-opera i 2 akter	1803	150	3
Beethoven, Ludwig van	Ouverture til sergespillet "Coriolan", op. 62	1807	8	1
Berlin, Irving	White X-mas		3	9
Berlioz, Hector	Romersk karneval - koncertouverture, op. 9	1844	9	1
Bernstein, Leonard	"Somewhere", Es-dur eller E-dur, sopran	1958	4	5
Bernstein, Leonard	"Tonight, tonight" (balkonscenen) Maria og Tonys duet, B-dur	1958	5	4
Bernstein, Leonard	Hall-nocturne for fløjte og orkester	1981	16	1
Bernstein, Leonard	Ouverture til mus. "Candide	1957	4	4
Bernstein, Leonard	West Side Story-musical	1958	150	5
Bizet, Georges	"Au fond du temple saint", duet Nadir og Zurga, tenor og bariton, 1.	1862	5	1
Bizet, Georges	"Parle moi de ma mère" - duet Michaëla/José - 1.akt, Carmen	1874	5	1
Bizet, Georges	"Pres des remparts de Séville", Carmen, sopran, seguidilla (nr. 10)	1874	3	4
Bizet, Georges	Forspil og Aragonaise - af Carmen-suite nr.1 - 1.sats	1874	4	1
Bizet, Georges	Toreador march - af Carmen-suite nr. 1 - 5.sats	1874	3	7
Bizet, Georges	Zigeunerdans - af 2. Carmen-suite, 5.sats	1874	4	3
Boccherini, Luigi	Koncert for cello og orkester, B-dur		22	1
Botschinsky, Allan	Distant World (med sang) - af 'Sentiments'	1983	3	1
Botschinsky, Allan	This search (med sang) - af 'Sentiments'	1983	3	1
Brahms, Johannes	Akademisk Festouverture, op. 80	1880	8	1
Brahms, Johannes	Symfoni nr. 2, D-dur, op.73	1877	39	1
Britten, Benjamin	Phaedra-kantate, op. 93	1876	16	2
Bruch, Max	Koncert nr. 1 for violin og orkester, g-mol, op. 26	1864	24	1
Carter, Elliot	Koncert for violin og orkester	1969	26	1
Charpentier, Gustave	"Depuis le jour", Louise, sopran, 3. akt	1900	4	1
Chopin, Frédéric	Fantasi over polske melodier for klaver og orkester, op. 13	1828	13	1
Christensen, Bernhard	Koncert for klaver og strygeorkester	1982	20	1
Dahl, Baldur	Kong Frederik d. VIII's honnørmarch	1908	3	1
Davies, Peter Maxwell	Koncert for trompet og orkester	1988	28	1
Davis, Benny og Burke, Joe	"Solakn kan man altid finde"		4	1
Debussy, Claude	Forspil til en Fauns eftermiddag	1894	10	2
Delibes, Leo	Pizzicati af ball. "Sylvia"	1876	2	1
Delibes, Leo	Préludium og mazurka	1870	6	1
Delius, Frederick	Brigg Fair-engelsk rapsodi	1807	16	2
Du Puy, Edouard	Ungdom og galskab-opera	1806	150	3
Dvorak, Antonin	I naturens verden- ouverture, op. 81	1891	12	1
Dvorak, Antonin	Karneval-ouverture, op. 82	1892	10	1
Dvorak, Antonin	Sangen til månen, Rusalka, sopran - Ges-dur	1900	5	1
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 1, C-dur, op. 46 nr. 1	1878	4	1
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 4, F-dur, op. 46 nr. 4	1878	6	1

X Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1991 til 31-08-1992

Udskrevet den 19/10 1993

Side 2

Komponist	Værktitel	Kompositionår	Spilletid	Antal opførelser
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 5, A-dur, op. 46 nr. 5	1878	4	1
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 6, D-dur, op. 46 nr. 6	1878	7	1
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 8, g-mol, op. 46 nr. 8	1878	4	3
Dvorak, Antonin	Symfoni nr. 6, D-dur, op. 80	1880	45	4
Elgar, Edward	Cockaigne. In London Town, op. 40	1901	14	1
Elgar, Edward	Pomp and circumstance- militærmarch nr. 1, D-dur, op. 19	1901	5	1
Elgar, Edward	Sea Pictures, op. 37-sangcyklus for alt og orkester	1897	22	2
Fain, Sammy	"Love is a many splendoured thing", mezzosopran		3	4
Franck, César	Symfoni i d-mol	1886	37	3
Gadé, Jacob	Tango Jalousi	1925	4	1
Gadé, Niels Wilhelm	"I æsten stiger solen op" - morgensang af Elverskud	1851	3	2
Gadé, Niels Wilhelm	Efterklange af Ossian, koncertouverture, op. 1	1840	13	2
Gadé, Niels Wilhelm	Symfoni nr. 1, c-mol, op. 5 "På Sjelunds fagre sletter"	1841	35	1
Gershwin, George	"Bess, you is my woman now", basbariton	1935	4	2
Gershwin, George	"I got plenty o' nuttin" (banjosangen)-Porgy, 'Porgy og Bess', bariton	1935	3	1
Gershwin, George	"I loves you Porgy", sopran	1935	4	2
Gershwin, George	"It ain't necessarily so", Sporting Life, tenor (Bibelsen) g-mol	1935	5	1
Gershwin, George	"My man's gone now", sopran, af op. "Porgy og Bess"	1935	3	1
Gershwin, George	"Oh, Lawd, I'm on my way", Porgy, basbariton, 3. akt	1935	3	1
Gershwin, George	Let's call the whole thing off		3	7
Gershwin, George	Summertime - Clara, sopran, 'Porgy og Bess', 1. akt	1935	3	1
Glass, Louis	Forårssang - for cello og orkester, op. 31	1903	4	1
Gounod, Charles	Balletmusik af op. "Faust"	1852	17	3
Gounod, Charles	Vals af "Faust"	1852	5	1
Grieg, Edvard Hagerup	Koncert for klaver og orkester, a-mol, op. 16	1868	29	1
Grieg, Edvard Hagerup	To elegiske melodier, op. 34	1881	10	1
Gyldmark, Oskar	Danmark for folket	1934	4	1
Hamburger, Povl	"Blæsten går frisk over Limfjordens vande", Es-dur	1937	4	1
Hansen, Oskar	"Når jeg ser et rødt flag smælde", G-dur	1923	5	3
Harder, Egil	Juletræet med sin pynt	1945	4	9
Harder, Egil	Juletræet med sin pynt (til fællessang)	1945	4	1
Haydn, Joseph	Koncert for trompet og orkester, Es-dur	1752	14	1
Haydn, Joseph	Symfoni nr. 60, C-dur "Il Distrato"	1775	26	1
Helweg, Kim	Ragnarok-symfoni nr. 2 i tre satser, op. 18	1992	30	1
Hollen, Bo	Balders død-symfoniske billeder	1992	20	1
Horneman, Christian Frederik Emil	Aladdin-eventyrouverture	1863	8	1
Hovhaness, Alan	Fantasy on Japanese Woodprints-for xylofon og orkester, op. 211		15	1
Haybye, John	HAB - påskemusik for ungdoms- og orkester	1992	25	1
Händel, Georg Friedrich	Messias	1741	135	7
Jersild, Jørgen	Koncert for harpe og orkester	1972	18	2
Jersild, Jørgen	Pastorale for strygere	1976	8	1
Kalins, Alfreds	Blow Wind		3	1
Kirkpatrick, W.J.	"Away in a manger"		4	2
Knakkergaard, Martin	Ballet in Dark-koncert for marimba og orkester	1990	16	1
Koppel, Herman D(avid)	I dis og dram-for strygeorkester, op. 124	1992	6	1
Koppel, Herman D(avid)	Majsangen - nr. 2 af Tre sange op. 51	1950	4	1
Koppel, Herman D(avid)	Palle alene i verden	1954	12	3
Koppel, Thomas	Koncert for blokfløjte og orkester	1991	22	2
Kuhlau, Daniel Friedrich Rudolph	Ouverture til "William Shakespeare", op. 74	1826	11	2
Lange, Carsten (arr.)	Den danske landmand	1991	4	9
Langgaard, Rued	Symfoni nr. 2 "Vårbrud"	1914	20	1
Lehár, Franz	"Lippen Schweigen", enkevalsen, duet, Hanna og Danilo, sopran og bari	1905	4	1
Lehár, Franz	Víja-sang - sopran - af opt. "Den glade enke"	1905	5	4
Leifs, Jon	Genskin fra Norden, op. 40	1952	20	1
Linkola, Jukka	Farewell (Snedronningen)		3	1
Linkola, Jukka	Kulas (Snedronningen)		3	1

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1991 til 31-08-1992

Udskrevet den 19/10 1993

Side 3

Komponist	Værktitel	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
Linkola, Jukka	Småle (med sang)		3	1
Linkola, Jukka	Snedronningen-musikalsk eventyr frit efter H.C. Andersen		50	3
Linkola, Jukka	Suite af ball. "Ronja Røverdatter"-uddrag		23	1
Linkola, Jukka	Tango Concertante		5	1
Liszt, Franz	Koncert nr. 1 for klaver og orkester, Es-dur	1848	19	2
Loesser, Frank	Baby it's cold outside-duet		3	9
Loesser, Frank	Wonderful Copenhagen		4	1
Loewe, Frederick	"I could have danced all night", af mus. "My fair lady" (Orkesterver)	1956	2	1
Lumbye, Hans Christian	Amelie-vals	1846	10	1
Lumbye, Hans Christian	Bouquet Royal- galop	1870	3	1
Lumbye, Hans Christian	Champagne-galoppen	1845	3	5
Lumbye, Hans Christian	Juletræet- galop (Omkring juletræet)	1862	3	1
Lumbye, Hans Christian	Kong Georg d. I's honnørmarsch		4	1
Lumbye, Hans Christian	Tivoli Vaudville polka		3	1
MacIlwain, George	Alba		7	1
Mascagni, Pietro	Intermezzo af op. "Cavalleria rusticana"	1889	4	2
Massenet, Jules	Meditation af op. "Thais"	1894	5	1
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Bryllupsmarsch af musikken til "En skærsommernatsdrøm"	1843	5	3
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Scherzo af skuespillet "En skærsommernatsdrøm"	1843	5	3
Mercadante, Saverio	Koncert for fløjte og strygeorkester, e-mol		25	1
Moniuszko, Stanislaw	Mazurka af op. "Halka"	1854	4	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	"Der Vogelfänger bin ich ja", Papageno, bariton, (nr. 2), 1. akt	1791	3	3
Mozart, Wolfgang Amadeus	"La ci darem la mano", Don Juan og Zerlins duetino (nr. 7)	1767	4	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	"Madama! Il catalogo e questo", Leporello, bas, listearie, (nr. 4)	1787	6	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	"Pa-Pa-Pa-Pa"- Papageno/Papageno, soubrette/bariton, duet, 2. akt.	1791	4	3
Mozart, Wolfgang Amadeus	2. sats af koncert nr. 21 for klaver og orkester, C-dur, KV 467	1785	9	3
Mozart, Wolfgang Amadeus	Divertimento, D-dur, KV 136 (Salzburgersymfoni)	1772	15	2
Mozart, Wolfgang Amadeus	Koncert for fløjte, harpe og orkester, C-dur, K. V. 299	1778	27	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Koncert for klarinet og orkester, A-dur, K.V. 622	1791	28	2
Mozart, Wolfgang Amadeus	Koncert for to klaverer og orkester, Es-dur, K.V. 365	1779	24	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Messe i C-dur for soli, kor og orkester, K.V. 317, Krøningsmessen	1779	28	2
Mozart, Wolfgang Amadeus	Ouverture til "Figaros bryllup"	1785	4	3
Mozart, Wolfgang Amadeus	Ouverture til "Tryllefløjten"	1791	7	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Ouverture til op. "Bortførelsen fra Seraillet", KV 384	1782	8	4
Mozart, Wolfgang Amadeus	Requiem, d-mol, K.V. 626	1791	52	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Sinfonia concertante for obo, klarinet, horn, fagot og orkester	1778	30	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Sinfonia concertante for violin, viola og orkester, Es-dur, K. V. 364	1779	32	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 29, A-dur, K.V. 201	1774	23	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 40, g-mol, K.V. 550	1788	25	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 41, C-dur, K. V. 551, "Jupitersymfonien"	1788	30	1
Mussorgski, Modest	Udstillingsbilleder instrumenteret af Maurice Ravel	1874	32	2
Nielsen, Carl	"Som en rejsejsten flåde" - G-dur	1920	4	2
Nielsen, Carl	Aladdin's drøm og morgentågemens dans - nr. 2 af Aladdin-suiten	1919	3	3
Nielsen, Carl	Drømmen om glade jul-for strygere og fløjte	1905	3	9
Nielsen, Carl	Forspil til 2. akt af "Saul og David"	1896	5	3
Nielsen, Carl	Fynsk forår, op. 42- lyrisk humoreske for soli, kor og orkester	1921	19	1
Nielsen, Carl	Hanedans	1904	5	1
Nielsen, Carl	Hellas ouverture, op. 17	1903	12	1
Nielsen, Carl	Lille suite for strygere, op. 1	1888	15	1
Nielsen, Carl	Orientalisk festmarsch - nr. 1 af Aladdin-suiten	1919	3	4
Nielsen, Carl	Ouverture til op. "Maskerade"	1904	4	4
Nielsen, Carl	Pan og Syrinx- naturscene for orkester, op. 49	1918	9	1
Nielsen, Carl	Symfoni nr. 8 "Sinfonia semplice"	1924	32	2
Nielsen, Carl	Torvet i Isfahan - nr. 5 af Aladdin-suiten	1919	6	3
Nielsen, Carl	Ved en ung kunstners bære	1910	5	1
Nordal, Jón	Koncert for cello og orkester	1983	23	1

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1991 til 31-08-1993

Udskrevet den 19/10 1993

Side

Komponist	Værktitel	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
Nørholm, Ib	Koncert for cello og orkester, op. 108	1888	27	1
Nørholm, Ib	Koncert for violin og orkester, op. 60	1874	30	1
Offenbach, Jacques	Ouverture til "Orfeus i underverdenen"	1858	9	1
Porter, Cole	Begin the beguine	1935	5	1
Prokofiev, Sergej	"Romeo og Julie" - 2. suite, op. 64ter	1937	31	1
Prokofiev, Sergej	Gavotte - 3. sats af symf. nr. 1, C-dur, op. 25, 'Symphonie Classique'	1916	3	2
Prokofiev, Sergej	Koncert nr. 1 for klaver og orkester, op. 10, Des-dur	1911	16	1
Prokofiev, Sergej	Peter og ulven - et musikalsk eventyr for børn, op. 67	1936	28	1
Prokofiev, Sergej	Symfoni nr. 5, B-dur, op. 100	1944	43	1
Puccini, Giacomo	"E lucevan le stelle", Cavaradossi, tenor, 'Tosca', tåmarie	1900	4	1
Puccini, Giacomo	"O mio babbino caro", Lauretta, sopran	1918	3	4
Puccini, Giacomo	"Vissi d'Arte" - af "Tosca": Tosca, sopran, 2. akt	1900	4	1
Puccini, Giacomo	Valsearien - Musette, sopran, af 'La Bohème', 2. akt	1896	4	1
Rasmussen, Niels Christian	Tourne, tourne le cercle	1991	15	1
Ravel, Maurice	Tzigane-koncert-rapsodi for violin og orkester	1924	10	2
Reesen, Emil	"De spanske piger", sopran (nr. 8)	1941	4	1
Reesen, Emil	"Følges ad", duet sopran/bariton	1941	4	1
Reesen, Emil	"Livets glæder" (Bordets glæder), bariton (nr. 18)	1941	4	1
Reesen, Emil	"Sangen har vinger", tenor (nr. 2)	1941	4	1
Reesen, Emil	"Troskab hos manden", sopran	1941	4	1
Reesen, Emil	Himmerland- dansk rapsodi	1925	13	1
Reesen, Emil	Julefantasi		8	9
Risager, Knudåge	Dovendrikernes polka - nr. 4 af Slaraffenland-suite 1, op. 33	1936	2	3
Risager, Knudåge	Primavera-koncertouverture, op. 31	1935	8	1
Risager, Knudåge	Ædedøkenes procession - nr. 7 af Slaraffenland-suite 2, op. 33	1936	2	5
Rodgers, Richard	"Oh, what a beautiful morning", D-dur	1943	3	1
Rossini, Gioacchino	"La calunnia": Don Basilio, bas, 'Barberen i Sevilla', bagtalelesesarie	1816	6	1
Rossini, Gioacchino	Uvejrs scene (Temporale nr. 14)	1816	5	1
Saint-Saëns, Camille	Introduktion og rondo capriccioso for violin og orkester, op. 28	1870	10	2
Schmittke, Alfred	Balletsuite - Labyrinterne	1971	30	1
Schubert, Franz	Symfoni nr. 8, h-mol "Den ufuldendte", D.759	1822	24	2
Schumann, Robert	Symfoni nr. 4, d-mol, op. 120, 1841-udgave (benyttes ikke)	1841	30	1
Sibelius, Jean	Alta marcia - 3. sats af Karelia-suiten, op. 11	1893	9	1
Sibelius, Jean	En saga, op. 9	1892	20	1
Sibelius, Jean	Finlands-tonedigt, op. 26 nr. 7	1899	8	1
Sibelius, Jean	Karelia-suite, op. 11	1893	16	1
Sieczynsky, Rudolf	"Wien, du Stadt meiner Träume" - sopran, G-dur	1912	4	4
Sigurbjörnsson, Thorkell	Koncert for cello og orkester - af 2. sats		2	1
Strauss, Johann d.y.	"Barinskys entresang", tenor	1885	4	1
Strauss, Johann d.y.	Accelerationer - vals, op. 234	1860	9	1
Strauss, Johann d.y.	Champagne - polka	1858	3	1
Strauss, Johann d.y.	Indtogsmarch	1885	9	1
Strauss, Johann d.y.	Kejservals, op. 437	1888	10	1
Strauss, Johann d.y.	Morgenblatter-vals, op. 279	1864	10	1
Strauss, Johann d.y.	Ouverture til opt. "Flagemusen"	1874	8	1
Strauss, Johann d.y.	Perpetuum mobile, op. 257	1862	3	1
Strauss, Johann d.y.	Rosalindas Czardas af opt. "Flagemusen"	1874	5	1
Strauss, Johann d.y.	Sydens roser - vals	1880	10	1
Strauss, Johann d.y.	Tritsch-Tratsch polka, op. 214	1858	3	1
Strauss, Johann d.y.	Unter Donner und Blitz- polka schnell, op. 324		3	4
Strauss, Johann d.y.	Wer uns Getraut	1885	4	1
Strauss, Johann d.y.	Wienerblod-vals, op. 354	1871	7	1
Strauss, Johann d.y.	Radetzky-march	1848	3	5
Strauss, Josef	Plappermädchen - polka schnell, op. 245		3	1
Strauss, Richard	Till Eulenspiegels lustige Streiche-symfonisk digt, op. 28	1894	15	1
Stravinskij, Igor	Apollon Musagetes-ballet	1928	35	2

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester		Dækker perioden fra 01-09-1991 til 31-08-1992		
Udskrevet den 19/10 1993		Side 5		
Komponist	Værktøjet	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
Stravinskij, Igor	Koncert for klaver, blæsere og slagte	1924	20	1
Stravinskij, Igor	Suite af ball. "Kiflugen" (1919)	1919	21	1
Suppé, Franz von	"Hab' ich nur deine Liebe", mezzosopran	1878	3	1
Suppé, Franz von	Ouverture til opt. "Den skønne Galathea"	1865	7	1
Suppé, Franz von	Ouverture til opt. "Morgen, middag og aften i Wien"		8	1
Svendsen, Johan (Severin)	Karneval i Paris, op. 9	1872	11	1
Telemann, Georg Philipp	Koncert for altbloksøjle, strygere og cembalo, C-dur		19	2
Tjajkovskij, Peter	Bismstervals - 7.sats af Næddesælkersuiten, op. 71a	1891	6	3
Tjajkovskij, Peter	Polonaise, 2.akt, "Eugen Onegin"	1877	5	2
Tjajkovskij, Peter	Suite af ball. "Næddesælkeren"	1891	25	1
Tjajkovskij, Peter	Vals af ball. "Tomeros"	1890	6	4
Tubin, Eduard	Festpræludium		8	2
Wagenaar, Johann	Cyrano de Bergerac-koncertouverture, op. 21		14	1
Vaughan Williams, Ralph	Symfoni nr. 6, e-mol	1944	34	2
Webber, Andrew Lloyd	Memory, Des-dur		4	3
Verdi, Giuseppe	2. akt af op. La Traviata	1853	40	1
Verdi, Giuseppe	Alda-opera i 4 akter	1871	195	4
Verdi, Giuseppe	Forspil til 3. akt af op. "La Traviata"	1853	3	1
Verdi, Giuseppe	Ouverture til "Skæbnens magt"	1862	8	1
Verdi, Giuseppe	Stabat mater-af Quattro Pezzi Sacri- for kor og orkester	1898	12	1
Verdi, Giuseppe	Te Deum- af Quattro Pezzi Sacri- for sopran, kor og orkester	1898	15	1
Winther, Jens	Karneval i Ålborg- for opletendeorkester og ASO	1992	15	1
Younans, Vincent	Tea for two	1924	4	1

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1992 til 31-08-1993

Udskrevet den 19/10 1993

Side 1

Komponist	Værktitel	Kompositionår	Spilletid	Antal opførelser
(Forskellige komponister-blandede nation.)	Julemedley		6	1
Abrahamsen, Hans	Nacht und Trompeten	1982	10	1
Anderson, Leroy	A Trumpeter's Lullaby	1950	3	3
Anderson, Leroy	Fiddle-Fiddle	1947	4	3
Andersson, B./Ulvaes, B.	Chess - musical komplet	1982	110	5
Bach, Erik	Balladen om den sorte sorg - for sopran, fløjte og strygere	1975	10	1
Bach, Johann Sebastian	"Bereite dich, Zion" - arie af Juleoratoriet, alt, BWV 248	1734	5	2
Bach, Johann Sebastian	"Schliesse, mein Herz" - arie fra Juleoratoriet, BWV 248, alt	1734	6	2
Bach, Johann Sebastian	Orkestersuite nr. 3, D-dur, BWV 1068	1729	22	1
Bartók, Bela	Koncert nr. 3 for klaver og orkester	1945	24	1
Beethoven, Ludwig van	"Abscheulicher, Wo eilst du hin?", Leonora, sopran, 1. akt	1803	5	1
Beethoven, Ludwig van	"Ah! Perfido", scene og arie for sopran og orkester, op. 65	1796	14	1
Beethoven, Ludwig van	Koncert for violin og orkester, D-dur, op. 61	1806	42	3
Beethoven, Ludwig van	Koncert nr. 1 for klaver og orkester, C-dur, op. 15	1797	36	1
Beethoven, Ludwig van	Koncert nr. 2 for klaver og orkester, B-dur, op. 18	1795	30	1
Beethoven, Ludwig van	Koncert nr. 3 for klaver og orkester, c-mol, op. 37	1800	38	1
Beethoven, Ludwig van	Koncert nr. 4 for klaver og orkester, G-dur, op. 58	1805	34	1
Beethoven, Ludwig van	Koncert nr. 5 for klaver og orkester, Es-dur, op. 73 "Kejserkoncerten"	1808	37	1
Beethoven, Ludwig van	Ouverture til "Die Geschöpfe des Prometheus", op. 43	1800	5	1
Beethoven, Ludwig van	Ouverture til "Fidelio"	1814	6	1
Beethoven, Ludwig van	Ouverture til sargespillet "Coriolan", op. 62	1807	8	1
Beethoven, Ludwig van	Ouverture til sargespillet "Egmont"	1810	9	1
Beethoven, Ludwig van	Romance for violin og orkester, F-dur, op. 50	1802	9	3
Beethoven, Ludwig van	Symfoni nr. 4, B-dur, op. 60	1806	32	3
Beethoven, Ludwig van	Symfoni nr. 6, F-dur, op. 68 "Pastoralsymfonien"	1807	41	1
Beethoven, Ludwig van	Symfoni nr. 7, A-dur, op. 92	1811	40	2
Beethoven, Ludwig van	Symfoni nr. 9, d-mol, op. 125, Korsymfonien	1817	66	1
Bizet, Georges	Toreador march - af Carmen-suite nr. 1 - 5.sats	1874	3	4
Bizet, Georges	Zigeunerdans - af 2. Carmen-suite, 5.sats	1874	4	1
Brahms, Johannes	Koncert for violin, cello og orkester, a-mol, op. 102	1887	34	1
Brahms, Johannes	Rapsodi for alt, mandskor og orkester, op. 53	1869	13	1
Brahms, Johannes	Symfoni nr. 1, c-mol, op. 68	1862	45	1
Brahms, Johannes	Symfoni nr. 4, e-mol, op. 98	1884	42	1
Brahms, Johannes	Variationer over et tema af Joseph Haydn, op. 56a "Chorale St. Antoni"	1873	17	1
Britten, Benjamin	Four Sea Interludes fra op. "Peter Grimes", op. 33a	1945	16	1
Britten, Benjamin	The Young Person's Guide to the Orchestra, op. 34	1946	18	3
Copland, Aaron	Symfoni nr. 3	1946	38	1
Corelli, Arcangelo	Concerto grosso op. 6 nr. 8 "Julekoncerten" (Peters)	1714	15	2
Donizetti, Gaetano	"Una furtiva lagrima, Nemorino, tenor, 2. akt - A-dur	1832	3	1
Donizetti, Gaetano	"Te voglio bene assaje" - B-dur (Serenata Mozartiana)		4	1
Du Puy, Edouard	Ouverture til syngespillet "Ungdom og galskab"	1806	7	1
Dvorak, Antonin	Sangen til månen, Rusalka, sopran - Ges-dur	1900	5	2
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 3, As-dur, op. 46 nr. 3	1878	4	4
Dvorak, Antonin	Slavisk dans nr. 8, g-mol, op. 46 nr. 8	1878	4	4
Dvorak, Antonin	Symfoni nr. 8, G-dur, op. 88	1889	37	1
Dvorak, Antonin	Symfoni nr. 9, e-mol, op. 95 "Fra den nye verden"	1893	40	4
Enna, August	Ouverture til op. "Den lille pige med svovlstikkerne"	1897	6	1
Gade, Niels Wilhelm	Die heilige Nacht - for alt solo, blandet kor og orkester, op. 40	1851	20	1
Gade, Niels Wilhelm	Geflon - for baritonsolo, blandet kor og orkester	1869	13	1
Gade, Niels Wilhelm	Mariotta - Lystspil-ouverture	1849	5	2
Gade, Niels Wilhelm	Zion - for baritonsolo, blandet kor og orkester, op. 49	1874	29	1
Gerstwin, George	Koncert i F for klaver og orkester	1925	31	2
Gerstwin, George	Porgy and Bess - A Symphonic Picture	1935	24	2
Gerstwin, George	Promenade (Walking the dog)	1930	3	2
Gerstwin, George	Rhapsody in blue	1924	18	1
Gerstwin, George	Strike up the Band	1927	2	2

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1992 til 31-08-1993

Udskrevet den 19/10 1993

Side 2

Komponist	Værket	Kompositionår	Spilletid	Antal opførelser
Glinka, Mikhail	Ouverture til op. "Ruslan og Ludmila"	1842	5	2
Grieg, Edvard Hagerup	Antras dans - 3.sats af Peer Gynt-suite 1, op. 46	1888	4	1
Grieg, Edvard Hagerup	I dovregubbens hal - 4.sats af Peer Gynt-suite 1, op. 46	1888	3	1
Grieg, Edvard Hagerup	Ingrids klage (bruderovet) - 1.sats af Peer Gynt-suite 2, op. 55	1891	4	1
Grieg, Edvard Hagerup	Landkjøding	1872	7	1
Grieg, Edvard Hagerup	Morgenstemning - 1.sats af Peer Gynt-suite 1, op. 46	1888	4	1
Grieg, Edvard Hagerup	Peer Gynt-suite nr. 1	1888	16	1
Hamerik, Asger	Symfoni nr. 6, G-dur, op. 38, 'Symphonie spirituelle'	1896	22	1
Hansen, Oskar	Når jeg ser et rødt flag smælde', G-dur	1823	5	2
Haydn, Joseph	Koncert for klaver og orkester, D-dur	1784	20	3
Haydn, Joseph	Symfoni nr. 6, D-dur, Hob I:6 'Morgen'	1761	21	2
Haydn, Joseph	Symfoni nr. 7, C-dur, Hob I:7, 'Middag'	1761	24	2
Haydn, Joseph	Symfoni nr. 8, G-dur, Hob I:8, 'Aften'	1761	21	2
Heuberger, Richard	"Geben wir in's Chambre Separée" (duet) sopri/ bar el. tenor	1898	4	1
Holm, Peder	Dengang i Bethlehem - for kor, orkester og fortæller	1981	13	1
Horneman, Christian Frederik Emil	Volmer og Tove - forspil til 2.akt af Gurre - af Gurre-suiten"	1802	5	2
Händel, Georg Friedrich	'He was despised' - altarie af Messias	1741	6	2
Händel, Georg Friedrich	'Who shall abide' - altarie af Messias	1741	5	2
Händel, Georg Friedrich	Sinfonia (ouverture) af Messias	1741	8	2
Ives, Charles Edward	Variationer over America	1891	8	1
Knakkegaard, Martin	Ballet in Dark-koncert for marimba og orkester	1990	16	2
Koppel, Anders	Toccata for vibrafon, marimba og orkester	1892	13	1
Koppel, Herman D(avid)	Fire Kærlighedssange, op. 47a	1948	8	1
Koppel, Herman D(avid)	I dis og drøm-for strygeorkester, op. 124	1892	6	1
Koppel, Herman D(avid)	Sværgængerscenen - 5.akt.1.scene - af op. Macbeth, op.79	1866	13	1
Kuhlau, Daniel Friedrich Rudolph	Ouverture til op. "Lulu"	1824	7	1
Langgaard, Rued	Silfru - musikalsk tableau over digt af Victor Rydberg	1913	8	1
Lehár, Franz	"Kommt in den kleinen Pavillon" af opt. "Den glade enke"	1905	4	4
Lehár, Franz	"Lippen Schweigen", enkevalsen, duet, Hanna og Danilo, sopran og bar	1905	4	2
Lehár, Franz	Kvindemarch af opt. "Den glade enke"	1905	3	4
Lehár, Franz	Vilja-sang - sopran - af opt. "Den glade enke"	1905	5	6
Lehár, Franz	Wolgalied - af "Zarewitsch", Zarewitsch, tenor, 1. akt	1927	4	2
Liszt, Franz	Les préludes - symfonisk digt	1854	18	1
Lumbye, Hans Christian	Amelie-wals	1846	10	1
Lumbye, Hans Christian	Champagnegaloppen	1845	3	7
Lumbye, Hans Christian	Juletræet-galop (Omkring juletræet)	1862	3	1
Lumbye, Hans Christian	Kong Georg d. I's honnørmarch		4	1
Lumbye, Hans Christian	Københavns Jernbane-Dampgalop	1847	4	3
Lumbye, Hans Christian	Tivoli Vauxhall polka		3	1
Lutoslawski, Witold	Musique Funèbre - Sergemusik til minde om Bela Bartók	1958	14	1
Mahler, Gustav	Symfoni nr. 4, G-dur	1900	55	1
Mascagni, Pietro	Intermezzo af op. "Cavalleria rusticana"	1888	4	2
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Hebrideme-koncertouverture, op. 26	1830	10	2
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Koncert for violin og orkester, e-mol, op. 64	1844	29	2
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Ouverture til "En skærsommernatsdrøm"	1843	13	1
Mendelssohn-Bartholdy, Felix	Symfoni nr. 3, a-mol, op. 56 "Den skotske"	1829	38	2
Mercadante, Saverio	Lu Cardillo - C-dur		3	1
Meyerbeer, Giacomo	"O, Paradisi", F-dur, Vasco, tenor	1884	3	1
Mortensen, Otto	19. oktober ouverture	1952	8	2
Mozart, Wolfgang Amadeus	"Exultate jubilate" - motet for sopran og orkester, K.V. 165	1773	16	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Ave verum corpus, KV 618	1791	6	2
Mozart, Wolfgang Amadeus	Koncert nr. 17 for klaver og orkester, G-dur, K.V. 453	1784	30	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Serenade nr. 10, K.V. 361	1781	53	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 33, B-dur, K.V. 319	1779	22	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 35, D-dur, K.V. 385 "Haffnersymfonien"	1782	20	1
Mozart, Wolfgang Amadeus	Symfoni nr. 41, C-dur, K. V. 551, "Jupitersymfonien"	1788	30	1

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1992 til 31-08-1993

Udskrevet den 19/10 1993

Side 3

Komponist	Værktøjet	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
Murfat, Georg	Sonate V - fra Armonico Tributo	1682	12	2
Munk-Andersen, Carl-Ulrik	Solsorte decemberfugl	1990	5	1
Nielsen, Carl	'Havet omkring Danmark'-Havets sang af skuespillet "Willemoes"	1908	4	1
Nielsen, Carl	'Ja, tag os vor moder' - af "Willemoes" - tenor	1908	3	1
Nielsen, Carl	'Solen springer ud som en rose' - for tenorsolo - af "Cosmos"	1930	3	1
Nielsen, Carl	'Som en rejsehesten flåde' - G-dur	1920	4	2
Nielsen, Carl	'Vi siøttemes sønner' - af Tove'	1908	4	1
Nielsen, Carl	Balmisk-dansk folketone. Paraphrase for strygeorkester	1928	8	2
Nielsen, Carl	Forspil til "Hr. Oluf, han rider"	1906	7	1
Nielsen, Carl	Forspil til 2. akt af "Saul og David"	1896	5	5
Nielsen, Carl	Forspil til 3. akt af skuespillet "Willemoes"	1908	2	1
Nielsen, Carl	Helehedens sang - af "Hr. Oluf, han rider", sopran	1906	2	1
Nielsen, Carl	I rosenkonden - forspil til 1. akt af "Hr. Oluf, han rider"	1906	2	1
Nielsen, Carl	Italiensk hyrdearie - af "Amor og digteren"	1930	2	1
Nielsen, Carl	Koncert for klarinet og orkester, op. 57	1928	23	1
Nielsen, Carl	Lille suite for strygere, op. 1	1888	15	1
Nielsen, Carl	Maskarade - 1. akt komplet	1904	45	1
Nielsen, Carl	Ouverturen til skuespillet Amor og digteren	1930	5	3
Nielsen, Carl	Symfoni nr. 1, g-mol, op. 7	1892	34	1
Nielsen, Carl	Symfoni nr. 4, op. 29 "Det udsøkkede"	1914	35	1
Norby, Erik	5 Södergran-lieder	1992	17	1
Nørgård, Per	Drammespil	1980	10	1
Nørgård, Per	Repercussion	1991	10	1
Nørholm, Ib	Apokalyptiske Idyller - for orgel og 20 instrumenter	1882	26	2
Paër, Ferdinando	Koncert for orgel og orkester, G-dur	1802	22	1
Pauli, Holger Simon	Napoli - ballet i 3 akter	1842	120	2
Prokofiev, Sergej	Peter og ulven - et musikalsk eventyr for børn, op. 67	1936	28	3
Puccini, Giacomo	Valsearien - Musette, sopran, af "La Bohème", 2. akt	1896	4	4
Rachmaninov, Sergej	Koncert nr. 2 for klaver og orkester, e-mol, op. 18	1890	34	1
Reesen, Emil	Farinelli-operette i 2 akter (14 billeder)	1941	180	6
Reesen, Emil	Himmerland - dansk rapsodi	1925	13	2
Rossini, Gioacchino	Ouverture til op. "Den tyvagtige skade"	1817	10	4
Rossini, Gioacchino	Ouverture til op. "Wilhelm Tell"	1829	12	1
Saint-Saëns, Camille	Danse macabre - symfonisk digt, op. 40	1874	7	3
Schierbeck, Poul	Tre prinsesser små - sopran, op. 10 nr. 2 af "Den kristiske fløjte"	1920	3	2
Schubert, Franz	Balletmusik 2 - af "Rosamunde", D 797 nr. 9	1823	3	4
Schubert, Franz	Mellemaktsmusik 1 - af "Rosamunde", D 797	1823	6	4
Schubert, Franz	Mellemaktsmusik 2 - af "Rosamunde", D 797	1823	2	4
Schubert, Franz	Stabat Mater (det lille) - for kor og orkester, D 175	1815	6	2
Schumann, Robert	Koncert for klaver og orkester, a-mol, op. 54	1841	31	1
Sibelius, Jean	Koncert for violin og orkester, d-mol, op. 47	1903	32	1
Sibelius, Jean	Symfoni nr. 2, D-dur, op. 43	1901	42	1
Smetana, Bedrich (Friedrich)	Moldau - 2. del af "Må fædreland"	1874	13	2
Sousa, John Philip	The Washington Post	1889	4	3
Stanford, Charles	Koncert for klarinet og orkester, op. 80	1902	22	1
Strauss, Johann d.y.	"Spiel ich die Unschuld", Adele, sopran, 2. couplet	1874	5	4
Strauss, Johann d.y.	"Mein Herr Marquis" - Adeles lattercouplet, sopran, 2. akt	1874	4	3
Strauss, Johann d.y.	Accelerationer - vals, op. 234	1860	9	1
Strauss, Johann d.y.	An der schönen blauen Donau, op. 314	1867	9	2
Strauss, Johann d.y.	Elfen a magyar - polka, op. 332	1869	3	4
Strauss, Johann d.y.	Im Krapfenwaldl - polka, op. 336	1869	3	3
Strauss, Johann d.y.	Kejservals, op. 437	1888	10	3
Strauss, Johann d.y.	Ouverture til opt. "Flagermusen"	1874	8	2
Strauss, Johann d.y.	Perpetuum mobile, op. 257	1862	3	1
Strauss, Johann d.y.	Wienerblod-vals, op. 354	1871	7	1
Strauss, Johann d.y.	Radetzky-march	1848	3	5

Repertoireoversigt, Aalborg Symfoniorkester

Dækker perioden fra 01-09-1992 til 31-08-1993

Udskrevet den 19/10 1993

Side 4

Komponist	Værktitel	Kompositionsår	Spilletid	Antal opførelser
Strauss, Richard	Freundliche Vision - op. 48 nr. 1, D-dur, sopran/tenor	1900	3	1
Strauss, Richard	Ruhe, meine Seele - op 27 nr. 1, C-dur, sopran/tenor	1893	4	1
Strauss, Richard	Serenade for blæsere, Es-dur, op. 7	1881	10	1
Strauss, Richard	Zueignung, op. 10 nr. 1, C-dur, sopran/tenor	1882	2	1
Stravinskij, Igor	Cirius-polka	1942	4	4
Tjaikovskij, Peter	Capriccio Italien, op. 45	1880	15	1
Tjaikovskij, Peter	Duet af op. Romeo og Julie - Romeo tenor Julie sopran	1885	8	2
Tjaikovskij, Peter	Fyrst Gremis arie, bas, af Eugen Onegin	1879	5	1
Tjaikovskij, Peter	Karakterdans 2 - Bolshesee - 3.sats af Næddeknækkersuiten, op. 71a	1891	2	1
Tjaikovskij, Peter	Karakterdans 3 - Trepak - 4.sats af Næddeknækkersuiten, op. 71a	1891	1	1
Tjaikovskij, Peter	Karakterdans 5 - Kinesisk dans - 8.sats af Næddeknækkersuiten, op. 71a	1891	2	1
Tjaikovskij, Peter	Karakterdans 6 - Rarfløjterne - 6.sats af Næddeknækkersuiten, op. 71a	1891	4	1
Tjaikovskij, Peter	Lenin's arie, no. 17, 2.akt, af op. Eugen Onegin, tenor	1879	5	2
Tjaikovskij, Peter	Miniature-ouverture - 1.sats af Næddeknækkersuiten, op. 71a	1891	3	1
Tjaikovskij, Peter	Polonaise, 2.akt, 'Eugen Onegin'	1877	5	3
Tjaikovskij, Peter	Romeo og Julie - ouverturefantasi	1880	19	1
Tjaikovskij, Peter	Symfoni nr. 4, f-mol, op. 36	1877	43	1
Tjaikovskij, Peter	Symfoni nr. 5, e-mol, op. 64	1888	46	1
Tosti, Pablo	Apri, G-dur		3	1
Tosti, Pablo	L'Ultima canzone, D-dur		3	1
Wagner, Richard	Forspil til 3. akt af op. "Lohengrin"	1846	3	5
Wagner, Richard	Forspil til op. "Parsifal"	1877	13	1
Wagner, Richard	Langfredagstrykeri af op. "Parsifal"	1877	11	1
Vaughan Williams, Ralph	Fantasi over "Greensleeves"	1929	5	1
Vaughan Williams, Ralph	Koncert for tuba og orkester, f-mol	1954	16	1
Vaughan Williams, Ralph	The Lark ascending - for soloviolin og orkester	1821	13	1
Weber, Carl Maria von	"Kommt ein schanker Bursch gegangen", Ännchen, soubrette, C-dur	1821	4	4
Weber, Carl Maria von	Ouverture til "Jægerbruden"	1821	10	1
Verdi, Giuseppe	"Credo in un Dio crudel" - Jago's credo af 'Otello', bariton	1867	4	1
Verdi, Giuseppe	"Ella giammai m'amo" : Kong Filips monolog, bas, af 'Don Carlos'	1867	8	1
Verdi, Giuseppe	"Rigoletto" - opera komplet	1851	150	3
Verdi, Giuseppe	Desdemona's scene 4.akt (piletræet og bøn) - sopran, mezzo, af Otello	1887	15	1
Verdi, Giuseppe	Ouverture til op. "Siciliansk vesper" (I vespri siciliani)	1855	10	1
Verdi, Giuseppe	Requiem for solokvartet, blandet kor og orkester	1868	90	1
Weyse, Christoph Ernst Friedrich	'Julen har bragt velsignet bud'	1841	4	1
Weyse, Christoph Ernst Friedrich	'Velkommen igen guds engle små', F-dur, fællesang	1838	4	1

Leif Segerstam har i et TV-portræt defineret musik som klangbegivenhed. Lad os tilsvarende - som Ingmar Bengtsson og Stephan Nachtsheim og også den polske Roman Ingarden⁽¹¹⁾ anbefaler det - definere musikanalysen som udforskningen af det klingende, af det hørte og oplevede. Og lad os gøre denne musikanalyse til kompositionsanalysens overetage, så kompositionsanalysen blir dens helt uundværlige fundament. En afprøvning:

Ad Fontes! Først til nodekilden, med andre ord.⁽¹²⁾ Og gennem nodekilden til værket: Bachs koriske udfyldning af bare 9 taktslag i *Matthæus-Passionen*. Omfangsmæssigt altså en miniature, men også en miniature, der som korsatsarbejde udviser meget stort format! Og samtidig en dokumentation af den koriske klangintention, som Bach beklagede sig over, at hans for få sangere ikke kunne indfri.

Vi befinder os mod slutningen af passionsberetningen. Jesus har netop udåndet på korset. Og evangelist-tenoren har i et dramatisk accompagnato-recitativ udmalet det jordskælv, der - som sendt fra himlen - gør det klart for menneskene, at Jesus ikke blot var et medmenneske, han var Guds søn.

Matthäusevangeliet citerer herefter en folkemængde, der med stor forundring udbryder: "Wahrlich, dieser ist Gottes Sohn gewesen" - "Sandelig, han var Guds søn". Og det er akkurat denne korte bibeltekt, som Bach har gjort til genstand for et tilsvarende kort turbakor i *Ab-dur* og over 9 taktslag: to fulde 4/4's-takter kadencerende på det efterfølgende 1-slag:⁽¹³⁾

grafik 1:

1 & 2 & 3 & 4 & | 1 & 2 & 3 & 4 & | 1

S WAHRLICH DIE - SER IST GOTTES SOHN GE - WE - SEN

A WAHRLICH DIE SER IST GOTTES SOHN GE - WE - SEN

T WAHRLICH WAHRLICH DIESER IST GOT - TES SOHN GE - WE - SEN

B WAHRLICH DIE - SER IST GOTTES SOHN GE - WE - SEN

CON-
TI-
NUO

Den forventede, polyfone økonomiseren med det melodiske grundstof leder man ikke forgæves efter. Og det er imitationen straks fra starten mellem korets yderstemmer, der bringer os på sporet. Korbasstemmen påbegynder på takttiden 1,2 en imitation af sopranstemmens start - med et taktslags forsinkelse og i en afstand fra sopranstemmen

Litteraturliste

A) Primære dokumenter til belysning af Orkestrets virke

Foruden diverse mødereferater og andre dokumenter af konfidentiel karakter skal nævnes følgende:

a) Love, bestemmelser mv.:

Bestemmelser vedrørende Aalborg Symfoniorkesters repræsentantskabs opgaver og sammensætning.

Lov om musik (lov nr. 306 af 10. juni 1976), samt Bekendtgørelse af lov om musik (Kulturministeriets lovbekendtgørelse nr. 522 af 6. juli 1990).

Overenskomst for musikere og assistenter ved landsdelsorkestrene (1991).

Vedtægter for den selvejende institution Aalborg Symfoniorkester.

b) Andet:

Idéoplæg til en kulturpolitik (1992), samt Kulturpolitik (1993); (Aalborg kommune, Magistratens 4. afdeling).

Regnskab for Aalborg Symfoniorkester for året 1992.

SYMFO-NYT, medlemsblad for Aalborg Symfoniorkesters Venner, årgang 1 og 2.

Sæsonplanerne 1992-94, samt programmer fra disse sæsoner.

B) Undersøgelsesrapporter mv.

Marit Bakke (red.): Musiklivsundersøgelsen 1-3:

1: Jens Bak og Michael Mondrup: Hvem spiller de for? (Århus 1982).

2: Jens Bak og Michael Mondrup: Hvem spiller hvad - under hvilke forhold? (Århus 1983).

3: Rie Pedersen: Hvorfor dyrker de ikke musik? (Århus 1983).

BETÆNKNING afgivet af orkesterudvalget af 1991 (Kbh. 1992).

Helle R. K. Christensen m.fl.: Aalborg Symfoniorkester. Et bidrag til markedsføringen (Aalborg 1985; upubl. HA-studenterprojekt).

Klaus Niepoort: Musiksociologisk udredning af Aalborg Byorkesters virke (Aalborg 1978; upubl. AUC-studenterprojekt).

Rie Pedersen: se Marit Bakke, 3.

Statens Musikråd: Rapport 1987-91 (Kbh. 1991).

Niels L. Wallin: Har vi råd med symfoniorkestrar (Motala 1977).

¹ Jvf. **Rie Pedersen**: Musiklivsundersøgelsen. Rapport 3: Hvorfor dyrker de ikke musik? s. 22-6 (Århus 1983).

² Jvf. Bilag 1, hvor spørgeskemaet er aftrykt i sin helhed.

³ Jvf. Bilag 2: Tabel I.